خراسان غږ

خراسان غږ مجله
دوهمه گڼه

يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

ای مؤمنانو! یهود او نصارا په دوستۍ مه نیسئ، دوی خپلو کې یو دبل دوستان دي، او له تاسو يې چې ځوك په دوستی نیسي نو هغه هم له دوی څخه گرځي، بی شکه الله ظالم قوم ته هدایت نه کوي.

[سُورَةُ آل عِمرَان: 28]

دیني، تاریخي، سیاسي، ادبي او خبري مجله

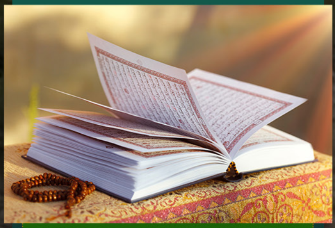

تفسير القرآن الكريم

مرتد طالبان
د روافضو مقتديان

تور مار
لنډه کیسه

خراسان د مرتدینو مقبره

د سپین غر زمری

د حق لاروي ...

د یو مجاهد سره مرکه

مؤسسة العزائم الإعلامية

دوهمه گڼه / چهار شنبه ۱ ذو القعده ۱۴۴۳هـ

مؤسسة العزائم
الإعلامية

سرلیک

##ديني برخه

تفسير سورة التوبة
دوهمه برخه
1

نثر اللؤلؤ والمرجان
{في سلسلة معرفة الرحيم الرحمان}
3

سياسي برخه

مرتد طالبان د
روافضو مقتديان
8

ملګري ملتونه تري راضي شول
لومړي برخه
18

ادبي برخه

نظم
جنت غواړمه
25

د حق لاروي
د مجاهد سره مرکه
28

شعر
بی دين طالبه !
41

د سپين غر زمری
42

شعر
تور بيرغه
52

شعر
لاروي
79

تاريخي برخه

مختصر سيرة النبي
صلى الله عليه وسلم
53

د سيرت درسونو ته پوځي کتنه
لومړی
57

تور مار
لنډه کيسه
61

خبري برخه

د لښکرو احصائيې
74

خراسان د مرتدينو مقبره
75

أعوذ بالله من الشيطن الرجيم

سورت توبه شروع وه، تیر درس کې د دوه آیتونو مختصر تفسیر د الله عزوجل په توفیق سره ذکر شوی و، هلته دحربي کفارو اول حکم بیان شوی و، چې الله عزوجل او محمد رسول الله علیه السلام د حربي کفارو څخه براءت بیان کړی و، او هغوی ته یې څلور میاشتې نیته ورکړې وه، راځو دریم آیت کریمه ته، الله رب العالمین فرمایي:

وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (3)

ژباړه : او اعلان دی دالله له طرفه او د هغه رسول له طرفه خلکو ته، په ورځ د لوی حج، ددې خبرې چې یقینا الله تعالی بیزاره دی د مشرکانو څخه او رسول د هغه هم بیزاره دی، کچیرې تاسې توبه وویستله نو دا ستاسې لپاره غوره خبره ده، او کچیرې تاسې مخ وګرځوو، نو پوهه شئ چې یقینا تاسې نه یاست الله لره عاجزه کونکې، او زیرې ورکړه کافرانو ته په دردناک عذاب سره.

تفسیر:

مخکې آیت کریمه کې حکم بیان شو، پدې آیت کې د حکم اعلان ذکر شو، چې محاربینو څخه دبراءت اعلان دی. [وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ]: حافظ ابن کثیر وایي: وَإِعْلَامٌ {مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ} وَتَقَدُّمٌ وَإِنْذَارٌ إِلَى النَّاسِ. معنا اعلان دی، د الله او د هغه د رسول لخوا نه، او مطالبه ده، امر دی، او ویره ورکول دي خلکو ته.

او شوکاني په فتح القدير کې وايي: وَالْأَذَانُ: بِمَعْنَى الْإِيذَانِ، وَهُوَ الْإِعْلَامُ. دلته اذان په معنا د ایذان سره دی، او دا خبر ورکولو ته وایي.

[إِلَى النَّاسِ]:

مخکې یې وفرمایل: إلى الذين عاهدتم او وس یې وفرمایل إلى الناس، نو فتح القدير ليكي:

هلته مراد خاص وو، دلته عام مراد دی، چې د الله لخوا ټولو خلکو ته دا اعلان دی، کوم خاص قوم پورې فقط مربوط ندی. مخکې هغه محاربین کفار مراد وو چې معاهده یې نقض کړې ده، او دلته ټول محاربین مراد دي، که هغوی معاهد دي او که غیر معاهد دي، ټولو نه الله او رسول علیه السلام بري دي.

[يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ]:

د حج ورځ دا ظرف زمان دی، لپاره د اعلان، او الأكبر سره یې ورته صفت راوړی دی، ځکه چې پدې ورځ خلک رایوځای کیږي او یا هم د حج لوی اعمال پدغه ورځ ترسره کیږي.

بیا دې ورځ نه کومه ورځ مراد ده، د عرفې ورځ

تفسیر القرآن الکریم
سورة التوبة
دوهمه برخه ۲

او که یوم النحر، د لوی اختر ورځ مراد ده ؟ دې کې هم د علماؤ مختلف اقوال شته.

اول قول دا دی چې دې نه مراد د لوی اختر ورځ ده. او دا قول د عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، ابْنُ مَسْعُودٍ، ابْنُ أَبِي أَوْفَى، الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ، او مُجَاهِدٍ وغیره دی.

دویم قول دا دی چې دې نه مراد د عرفې ورځ ده، چې دا قول د عُمَرُ، ابْنُ عَبَّاسٍ، او طَاوُسٍ وغیره دی او ابْنُ جَرِيرٍ هم ورته ترجیح ورکړې ده. خو اول قول راجح دی.

فائده:

بیا حج اکبر هر حج ته وایي او حج اصغر عمرې ته وایي، عموما خلکو کې دا مشهوره ده چې کوم حج کې عرفه د جمعې په ورځ راشي هغه ته حج اکبر وایي، سره ددې چې هر حج حج اکبر دی، فقط د نبي علیه السلام حج پرمهال عرفه په جمعې ورځ راغلې وه ځکه خلکو دغه نظر جوړ کړی.

[أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ]:

د اسلامي شریعت یو امتیازي حکم بیانوي، چې الله او د هغه رسول علیه السلام د مشرکانو څخه بري دي. معامله د انسانانو ترمنځ په اسلام او ایمان کیږي، په خلاف د سیکولرزم او د نړیوالو کفري قوانینو چې هغوی کوشش کوي په نړۍ کې معیار انسانیت، وطنیت، لادینیت او مادیات وګرځوي چې هر انسان محترم، مکرم او د اُنس لایق دی، نور دین کوم ضروري خبره نده بلکې یو اختیاري او غیر ضروري امر دی، که دا د هر مسلک او مشرب سره تعلق ساتي، که دا یهودي دی، که نصراني، هندو، سیک، مجوسي او یا مرتد دی، همجنس باز دی، لوطي، زاني او شرابي دی خو چې انسان دی، دا به نه وژل کیږي، نه به ترل کیږي، نه به یې بې عزتي کیږي، د ژوند ټول حقوق ورته ثابت دي.

اګر که خپله دغه باطله دعوه کې هم کذابین دي، مسلمانانو ته دین باندې عمل کولو اجازت هم نشته بلکې د دغه کفري قوانینو هدف د کفري دینونو، مشرکانو، مرتدینو او د فاسقانو ساتنه کول دي.

خو د کلمې د لوازمو څخه یوه مهمه عقیدوي مسئله ده چې دې ته عقیده د الولاء والبراء وایي. چې الله او د هغه رسول علیه السلام د چا څخه براءت او بیزاري وکړي، بیا به تري مومن هم بیزاري کوي. هغه انسان سره دوستي، خواخوږي، احترام حرام دی او آن تر دې چې دغه ډول انسانان دځمکې په سر د ژوند حق هم نه لري.

او داسې د البراء آیتونه د کفارو نوي ډرامې (تقارب ادیان) باندې هم کلک ګزارونه کوي، چې نړیوال کفار کوشش کوي د مختلفو ادیانو خلک یوبل ته نیږدې کړي، خو اسلام او کفر، اسلام او سیکولرزم، اسلام او یهودیت، نصرانیت، هندومت، سیکیت او مجوسیت دواړه نشي یوځای کیدای. حق تل یو وي، دوه ادیان حق نشي کیدای، په سینه کې الله عزوجل یوه زړه پیدا کړی دی، هغه کې همدا یوه عقیده ځاییږي، د بلې لپاره پکې هیڅ ځای نشته، هغه لوښی چې پکې صفا شیدې وي، خو کله چې ناولتوب ورسره ګډ شي بیا ورته شیدې نه ویل کیږي، اسم او وصف دواړه یې تغیر کوي، نو دغه رنګ په کومه سینه کې چې یهودیت، نصرانیت او سیکولرزم وغیره لپاره همدردي او دوستي پیدا شوه، دغه سینه کې اسلام نه پاتې کیږي.

او دا دبراءت موضوع نن سبا ډیره مفقوده ده، تر دې پورې خلک د غرب د فکري اشغال په دام کې نښتي دي ، چې وایي کافر ته کافر مه وایاست، بلکې غیر مسلم ورته ووایاست، دا غیر مسلم لفظ ورته لږ نرم ښکاري، نو ځان تهذیب یافته بولي، خو نا، کتاب الله کې الله عزوجل د اوه آسمانونو څخه جبریل علیه السلام ته دا کلام ورکړی او هغه محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راوړی، پدغه کلام کې نبي علیه السلام کافر ته د کافر لفظ استعمال کړی نو مونږ هیڅوک دا نشو پریښودی، نور د غیر مسلم او کافر یوه معنا ده خو ښځې خلک تري غلط فهم اخلي. نوم بدلولو سره د یو شي حقیقت نه بدلیږي، قاعده دا ده [الأسماء لا تغير المعاني والحقائق] معاصر نومونو سره شرعي اصطلاحات نه بدلیږي، نن سبا خو د حقائقو بدلولو ناکام کوشش کیږي، چې یوځای کې به یې بیان وکړو ان شاء الله.

الْوَلَاءُ وَ الْبَرَاءُ " دوستي او دښمني "

١-الولاء، الوِلاية او الوَلاية ویل کیږي: " محبت، نصرت، موافقت او ملګرتیا ته ".

٢- او البراء ویل کیږي: "بغض، لرې والي او دښمنۍ ته ".

او دواړه د یو بل ضد دي.

شیخ الاسلام ابن تیمیه وایي: فَإِنَّ تَحْقِيقَ الشَّهَادَةِ بِالتَّوْحِيدِ يَقْتَضِي أَنْ لَا يُحِبَّ إلَّا لِلَّهِ وَلَا يُبْغِضَ إلَّا لِلَّهِ، وَلَا يُوَالِيَ إلَّا لِلَّهِ، وَلَا يُعَادِيَ إلَّا لِلَّهِ وَأَنْ يُحِبَّ مَا يُحِبُّهُ اللَّهُ وَيُبْغِضَ مَا أَبْغَضَهُ وَيَأْمُرَ بِمَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ، وَيَنْهَى عَمَّا نَهَى اللَّهُ

عَنْهُ وَأَنَّك لَا تَرْجُو إِلَّا اللَّهَ وَلَا تَخَافُ إِلَّا اللَّهَ وَلَا تَسْأَلُ إِلَّا اللَّهَ وَهَذَا مِلَّةُ إِبْرَاهِيمَ وَهَذَا الْإِسْلَامُ الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ بِهِ جَمِيعَ الْمُرْسَلِينَ.

نو یقینا د توحید دګواهی ثبوت دا تقاضا کوي چې محبت به نه کوي دا انسان مګر د الله لپاره، او بغض به نه کوي مګر د الله لپاره او دوستي به نه کوي مګر د الله لپاره او دشمني به نه کوي مګر د الله لپاره او الله چې د کوم شي سره محبت کوي نو دا به هم ورسره مینه لري او چې هغه د څه سره بغض کوي نو دا به هم ورسره بغض کوي او الله چې په څه امر کړی وي، دا به په هغه عمل کوي، او د کوم شي څخه چې یې منعه کړي وي نو دا به ترې منعه کیږي او یواځې د الله څخه به امید ساتي او یواځې به د الله څخه ډاریږي او یواځې به د هغه څخه غوښتنه کوي او دا د ابراهیم علیه السلام ملت دی او دا هغه اسلام دی چې الله جل جلاله پرې ټول انبیاء رالیږلي دي.

او پدې عقیده د قرآن کریم بې شمیره دلائل دي:

وقال تعالى: { وَإِن تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ } [التحريم: 4].

{وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ} [التوبة: 71]، وقال تعالى: { أَلا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ، الَّذِينَ آمَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ } [يونس: 62، 63]، { اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُواْ } [البقرة: 257]، وقال: { ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لا مَوْلَى لَهُمْ } [محمد: 11]، وقال: { إِنَّ الَّذِينَ آمَنُواْ وَهَاجَرُواْ وَجَاهَدُواْ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَواْ وَّنَصَرُواْ } إلى قوله: { وَأُوْلُواْ الأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ } [الأنفال: 75-72]. {إنما وليكم الله ورسوله والذين ءامنوا الذين يقيمون الصلاة ويؤتون الزكوة وهم ركعون} [المآئدة ٥٥]

پدې ټولو نصوصو کې الله عزوجل دا خبره ذکر کړې ده چې مومنان د یو بل دوستان دي، او مومنان د الله عزوجل اولیاء دي، جبریل علیه السلام، ملائک او رسول الله علیه السلام د مومنانو اولیاء دي.

{يأيها الذين ءامنوا لا تتخذوا اليهود والنصارى أولياَء} [المآئدة ٥١]

او حدیث کې نبي علیه السلام فرمايي:

"أوثق عرى الإيمان الموالاة في الله والمعاداة في الله والحب في الله والبغض في الله". أخرجه الطبراني. (وسنده يرتقي إلى الحسن ان شاء الله)

د الله لپاره دوستي کول او د الله لپاره دښمني کول او د الله لپاره محبت کول او د الله لپاره بغض کول د ایمان تر ټولو مضبوطه کړۍ ده.

[وَرَسُولُهُ]:

دا مرفوع دی، ځکه عطف دی په موضع د اسم د (أَنَّ) باندې او یا دا مبتدا ده، او خبر یې محذوف دی، [ورسوله بريء منهم].

نصب هم پکې ویل شوی چې د أَنَّ په اسم باندې لفظاً عطف شي. د جر اعراب هم ځینو خلکو جاري کړی، چې کله واو قسمیه شي او رسوله مُقسَم به شي، خو دا اعراب کمزوری دی، ځکه په رسول علیه السلام باندې قسم نشي کیدای. او یا دا جر للجوار دی. خو رفع پکې غوره ده.

[فَإِنْ تُبْتُمْ] :

کچیرې تاسې توبه وویستله، د څه شي نه توبه مراد ده ؟ [من الكفر] د کفر څخه.

او دلته التفات شوی د غائب نه مخاطَب ته، او پدې بلاغت کې فائده زیادت د تهدید دی. مخکې د غائب خبرې رواني وی، اوس یې دغه کفارو ته مخاطب صیغې ذکر کړې، چې تاسې ته وایم ای کفارو.

او تهدید سره سره پکې توبې ته ترغیب هم دی.

[وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ] :

او که چیرې تاسې له توبې څخه اعراض وکړ او په کفر باقي پاتې شوئ.

[فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ]:

نو پدې خبره پوهه شئ چې د الله عزوجل څخه نشئ خلاصیدای. هغه به تاسې رانیسي او د خپلو اعمالو بدله به درکوي.

[وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ]:

دلته کفارو ته په دردناک عذاب زیری ورکولو سره مقصود تهکم او د هغوی سپکاوی دی. او پدې کې سخت تهدید دی.

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ (4)

ژباړه : مګر هغه کسان چې تاسې ورسره لوظ کړی و د مشرکانو څخه، بیا یې په لوظ کې څه کمی نه دی کړی ستاسو نه د هیڅ شي، او نه یې کومک کړی ستاسې په خلاف باندې هیچا سره، نو پوره کړئ د هغوی سره لوظ د هغوی تر نیټې خپلې پورې. یقینا الله تعالی مینه کوي متقیانو سره.

تفسیر:

دا استثناء ده د ماقبل نه، زجاج وایي د براءة څخه استثناء ده او جار الله زمحشري په کشاف کې وایي چې دا استثناء ده د (فسيحوا) څخه، استثناء په معنا د استدراک ده، او فصل چې راوړل شوی، په (وأذان) سره نو دا فصل په اجنبي سره نه دی.

[إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ]:

پدې آیت کریمه کې دویم قسم مشرکان ذکر کیږي، چې هغوی سره د معلومې نیټې معاهده شوې وه. او هغوی خپل عهد نه و مات کړی.

او دا دلیل دی ددې خبرې چې دغه معاهدینو کې ځینو خپل لوظ مات کړی و او ځینې په لوظ کلک ولاړ و. چې دا بَنُو ضَمْرَةَ او د بنو كِنانه څخه بنو مُدلِج وو. الله عزوجل وفرمایل چې چا لوظ مات کړی هغوی ته د لوظ ختمیدو خبر ورکړه او چا چې په عهد باندې وفا کړې ده، نو هغوی سره خپله نیټه پوره کړه.

خو مخکې الله عزوجل شرط لګوي:

[ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئاً]:

اول شرط دا چې د دغه کفارو لخوا به نقصان نه وي واقع شوی، نه لږ او نه ډیر، او امام عکرمه او عطاء بن یسار وایي دا په ضاد سره دی: أَيْ: لَمْ يَنْقُضُوا عَهْدَكُمْ، چې ستاسې لوظ یې نه دی مات کړی.

[وَلَمْ يُظاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَداً]:

دویم شرط دا چې ستاسې په خلاف به یې کوم دښمن سره کومک نه وي کړی.

نو دغه کسانو سره د عهد ماتونکو پشان معامله مه کوئ. اګر که دا څلور میاشتې هم تیرې شي، خو تاسې ورسره خپله نیټه پوره کړئ.

أضواء البيان کې مفسر شنقیطي وایي:

ددې آیت مفهوم مخالف دا دی چې مشرکان کله د معاهدې نقض وکړي، نو قتال ورسره جایز دی.

او ددې نظیر نور آیتونه هم شته. لکه فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ [9 \ 7] ، او دا مفهوم الله عزوجل پدې آیت کې بیخي څرګند ذکر کړی: وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ [9 \ 12].

اوس نن سبا چې کومو تنظیمونو (طالبانو وغیره) معاهدې کړیدي، اول خو دا معاهدې غیر شرعي دي، خو بیا هم د جانب مقابل لخوا ددې عهد لحاظ نه دی شوی، خو دا تنظیمیان ورسره کلک ولاړ دي، او جهاد او قتال ورسره نه کوي، چې دا د کتاب الله صریح مخالفت دی.

[إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ]:

دا علت دی د ماقبل، چې اتمام د عهد ځکه وکړئ چې الله عزوجل متقیان خلک خوښوي.

او په عهد وفا د ایمان نښه ده، او د عهد خلاف کول په احادیثو کې د منافقت نښه ښودل شوې ده. (وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ). دوام لري ...

نثر اللؤلؤ والمرجان

{في سلسلة معرفة الرحيم الرحمان}

٢

أحمد الله وأسبّحه بعلوّه وكماله الذي خلق السموات والأرض على مِنواله ونُوِّرَت بنوره وزُيِّنتْ بجماله ثم استوى على العرش لائقا بذاته وجلاله ولا يخفى عليه شيئ من أمور العالم وأفعاله وعليم بجميع أحواله وأعلن الفوز لمن امتثل بإنزاله وإرساله وأصلي وأسلّم على رسوله ونبيه محمد وعلى أهل بيته وأصحابه وآله، أمابعد:

محترمو لوستونكو!

مونږ د الله عزوجل د معرفت سلسله شروع كړې وه، تير درس كې د علم او معرفت ترمنځ توپير ذكر شو، بيا د اهل سنت علماؤ اقوال ذكر شو، چې د رحمان ذات معرفت او پيژندنه واجب ده، او په خپل رب باندې جهل كفر دى، اهل علمو تر دې پورې تاكيد كړى و، چې د رب معرفت ته د خوراك څښاك څخه زياته اړتيا ده، بيا دا خبره هم ذكر شوه چې اوله وحي چې رب نازله كړه نو هغه سره يې خپل معرفت بيان كړ، اوس ددغه آيتونو څخه وروسته حديث ذكر كوو، چې نبي عليه السلام په ټولو انسانانو كې الله عزوجل لره زيات پيژندونكى و.

صحيح البخاري كې له عايشې مور رضى الله عنها څخه نقل دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

إن أتقاكم وأعلمكم بالله أنا. (ژباړه) بې شكه ډير په تاسو كى تقوا دار او الله لره پيژندونكى زه يم. (رقم الحديث ٢٠)

دى حديث ته امام بخارى رحمه الله داباب وضعه كړى:

باب قول النبي صلى الله عليه وسلم: «أنا أعلمكم بالله». وأن المعرفة فعل القلب لقول الله تعالى: {ولكن يؤاخذكم بما كسبت قلوبكم} دلته ددې ترجمة الباب نه معلومه شوه چې دلته دعلم نه مراد معرفت دى او دغه د بخاري د بلي نسخې نه چې د الأصيلي په روايت ده له هغې څخه هم معلوميږي ځكه

هغې کې الفاظ د حدیث د(أعلمکم) په ځای (أعرفکم) دي، ددې حدیث په فائده کې علامه قسطلاني د رسول الله صلی الله علیه وسلم د ایماني قوة متعلق فرمایي:

لأنه کلما کان الرجل أقوی في دینه کان أقوی في معرفة ربه.

له دې وجهې څخه چې هرکله یو کس څومره په دین کې ډېر قوي وي نودومره د خپل رب په معرفت کې قوي وي ۱۰۲/۱ اوپه دې کې هیڅ شک او شبهه نه شته چې نبي صلی الله علیه وسلم ته به نسبت. د امت د الله تبارک وتعالی په باره کې کامل بلکه اکمل معرفت حاصل دی بلکه دا دټولو انبیاوو صفت دی چې الله تبارک وتعالی ورته خپل متعلق پراخه معرفت ورنصیب کوي او د همدې معرفت په سبب او ذریعه د الله تبارک وتعالی د وحی او د نبوت هغه تاج چې دوی ته یې ور په سر کوي د هغې په صدق او .حقیقت کې زره برابر شک هم نه کوي او دهمدې یقین او معرفت په مرسته خپل امت دالله معرفت اوخپل نبوت ته دعوت کوي

علامه ابوالحسن الأشعري رحمه الله فرمایي: وأجمعوا على أن النبي صلى الله عليه وسلم دعا جميع الخلق إلى معرفة الله وإلى نبوته، ونهاهم عن الجهل بالله عز وجل وعن تكذيبه،

ټولو مسلمانانو اجماع کړی په دې چې بې شکه نبي صلی الله علیه وسلم ټول خلک دالله معرفت او خپل نبوت ته دعوت کړي او په الله باندې دجهل او دنبوت دتکذیب څخه یې منعه کړې دي.

رسالة الى أهل الثغر ۱۵۴

سلیم عقل هم ددې جواز نه ورکوي چې یو انسان دې د یو ذات عبادت کوي او دادې دهغه باره کې معلومات او معرفت ونه لري!

{{الفوائد والحِكَمْ في معرفة رب العظيم الأعظم}}

نو له مخکې بحث څخه معلومه شوه چې یو مسلمان ته ضروري ده چې داخپل رب اومعبود وپیژني ځکه بغیر له معرفت څخه دعابد او معبود ترمنځه تعلق نه قائمیږي نواوس به دې فصل کې دمعرفت الله یو څو فوائد ذکر کړو:

{اوله فائده }:دانسان د خپل رب او معبود سره تعلق او رابطه جوړیږي ځکه کله چې یو انسان د چا په اړه معلومات نه لري نو هغه سره یې څه تعلق او رابطه هم نه وي نو چې کله یو انسان د خپل رب تعالی د صفاتو څخه خبر شي او د هغه مرتبه او منزله وپیژني، نو بیا لابدی ده، ده ته له دې څخه چې دا ورسره ربط اوتعلق قائم کړي.

{دویمه فائده } : دعابد خپل معبود سره محبت او مینه پیدا کیږي، ځکه تفصیلي معرفت د محبت سبب او ذریعه ده نو چې کله یو انسان د بل انسان خایسته اوصاف عادات او کمال ووینې نو مینه یې ورسره پیداشي ،نو د خالق د صفاتو، حکمتونو، کمالونو او قدرتونو معرفت او پیژندنه ډیره لایقه ده ددې چې بنده ورسره محبت وکړي.

{دریمه فائده} : په معرفت دالله تبارك وتعالی سره په عباداتو کې انسان ته د احسان مرتبه حاصلیږي، چې هغه عبادت کې توجو اخلاص او عاجزي کول دي، نو چې بنده کله د خپل معبود څومره معرفت حاصلوي دومره یې په طاعت او عبادت کې لذت او توجو الی المعبود ډیریږي نو بیا عبادت داسې خوند ورکوي چې ګویا خپل معبود ورته ښکاري ګنې دا اعتقاد خو یې ضرور وي چې که زه یې نه وینم ما خو ویني.

{څلورمه فائده} : انسان د شرک او هر هغه اعتقاد نه ځان ساتي، چې هغه د الله د توحید منافي وي ځکه د رب تعالی په معرفت سره انسان ته د خالق او مخلوق ترمنځه تمیز حاصل شوی دغه بنده اوس په هیڅ وخت کې دخالق صفت مخلوق ته نه منسوبوي

{پنځمه فائده} : او هغه دا چې ددې انسان په الله د هغه د شان سره لایق گمان اوعقیده جوړیږي، نو چې کله دې انسان ته خیرحاصلیږي ، د رب شکر اداکوي او که څه تکلیف ور رسیږي ، ددې دفع کوونکی هم الله ګڼي او ددې معرفت په وجه به راحت کې شاکر او مصیبت کې صابر ګرځیږي.

او په توکل اعتماد او یقین کې پخته ګي او راسخیت پیداکیږي.

{شپږمه فائده}داده چې انسان ته په معرفت د الله تعالی سره خشیة اوتقوی حاصلیږي او بیا دده د لاس ، پښو د حرکت څخه د سترګو له نظر او د غوږونو له اوریدو څخه نور څه نه واقع کیږي مګر داللـه د رضا لټون او تابعداري.

نودمعرفت له فوایدو اوحکمتونو څخه دغه یو څو زمونږ په ذهن کی راغلل باقي چې په دې باب کې سوچ وکړې نو نور هم ډیر فواید او حکمتونه پکې موجود دي، چې له دې نه اهمیت او ضرورت د معرفت د رب تعالی واضحه او عیان ښکاری او ولې به دا ضروري او واجب نه وي چې ددین اسلام ، قران، انبیاؤ اوملایکو حتی دقیامت حیاة بعدالممات او دغه ډول دحساب ،کتاب ،جنت ،جهنم وغیره د ټولو تصدیق او په دې د جازم ایمان لرلو سبب او علت معرفت د الله تبارك وتعالی دی .

{الجوهرة الفريدة في معرفة ما لابد منه في العقيدة}

د الله تبارك وتعالی د معرفت اړوند د پورته ذکر شوي اهمیت او فوائدو نه بعد اوس په دې فصل کې غواړم چې بتوفیق الله تعالی دعقیدې مختصر تعارف او او د هغې ځینې ضروري متعلقات ذکر کړم او دا ځکه چې دغه معرفت د الله تعالی دا د زړه عمل دی لکه څنګه چې دا خبر د امام بخاري رحمه الله په حوالې سره مخکې فصل کې ذکر شوه او د زړه عمل ته

عقیده وایي نو معرفت د عقیدې ضرور شو چې داهم وپیژندل شي، راځو او د عقیدې اړوند په دې څو خبرو بحث کول مناسب ګڼو ونسأل الله التوفیق

[۱]تعریف العقیده
[۲]محل العقیدة
[۳]أثر العقیدة
[۴]أقسام العقیدة
[۵]مأخذ العقیدة
[۶]نتیجة العقیدة

{الفائدة المزیدة في تعریف العقیدة }

د عقیدې لغوي اواصطلاحي تعریف ذکرکوو ،عقیده په لغت کې د عقد نه مأخوذ ده ، غوټې ته ویل کیږي ، عقیدې ته عقیده له همدې وجې څخه وایي چې په دې سره زړه غوټه کیږي، چې دغه وضاحت په اصطلاحي تعریف کې ډیر ښکاره دی، څکه اصطلاح کې وایي : (هي کیفیة راسخة جازمة یربط بها القلب) عقیده داسې یو قوي او یقیني کیفیت دی چې زړه پرې غوټه او تړل کیږي، تفصیل دادی چې د انسان زړه ته یو باور داخل شي نو دغه زړه په دې باور تکیه او مطمئن شي، اګر که دغه باور باطل اوغلط هم وي، خو چونکه زړه پرې اعتماد کړی، نو ددې زړه خاوند اوس ددغه باور معتقد ګرځیدلی او دا یې عقیده جوړه شوې نوځکه عقیدې ته عقیده وایي .والله اعلم

{الدراسة الرشیدة في معرفة محل العقیدة}

دویمه خبره هغه محل دعقیدې دی نو لکه څنګه چې دا خبره د عقیدې دتعریف نه هم معلومه شوه چې محل د عقیدې زړه دی او دلیل پرې دادی چې صحیح حدیث کې راځي چې نبي صلی الله علیه وسلم فرمایي .....ألا وإن في الجسد مضغة، إذا صلحت، صلح الجسد كله، وإذا فسدت، فسد الجسد كله، ألا وهي القلب (ترجمه) خبردار بې شکه په بدن کې (دانسان) یوه ټوټه غوښه ده چې کله دغه جوړه شي، نو بیا ټول بدن جوړیږي او چې کله خرابه شي، نو بیا ټول بدن خرابیږي خبردار ! دا زړه دی

صحیح مسلم (رقم الحدیث ۱۵۹۹)

نوداحدیث صفا دلیل دی، په دې چې د عقیدې ځای او محل زړه دی .

{النُبذة السعیدة في معرفة أثر العقیدة}

چې کله زړه کې عقیده جوړه شي، نو ددې عقیدې اثر د انسان په جوارحو کې راښکاره شي چې همدې ته د عقیدې اثر وایي ، نو څکه نور غړي ، لکه لاسونه ، پښې ، سترګې غوږونه ،خوله ....دا ټول د زړه د امر لاندې وي، لکه څنګه چې مخکې حدیث کې هم ذکر شو اودغه مفهوم د ابوهریره رضي الله عنه نه هم نقل دی هغه فرمایي: القلب ملك وله جنود، فإذا صلح الملك صلحت جنوده، وإذا فسد الملك فسدت جنوده، زړه بادشاه دی او دا لښکرې لري نو چې کله زړه جوړ وي نو لښکرې یې هم جوړې وي او چې کله خراب شي نو لښکرې یې هم خرابې شي.

]جامع معمربن راشد۱۱/۲۲۱ رقم الأثر۲۳۰۷۵]

ددې موافق مثال دادی چې تاسې کله وویني چې له یو انسان څخه داسې اعمال صادریږي چې هغه د عقیدې سره تړاو ولري نو دا به له دوه قسمونو څخه خالي نه وي، که د توحید اړوند اعمال و نو دا دده د زړه په صحت دلالت کوي، او که د شرک اړوند اعمال و نو دا یې دزړه په مرض او خرابوالي دلیل دی .

{الثمار النضیدة في معرفة أقسام العقیدة}

نو معلومه شوه چې هره عقیده خپل اثر لري او له دې نه دا هم معلومه شوه چې عقیده په دوه قسمه ده :

صحیح عقیده

باطله عقیده:

مخکې ذکر شول چې دعقیدې محل زړه دې ، او هر انسان یو زړه لري ، څکه الله تبارک وتعالی فرمایي: (ما جعل الله لرجل من قلبين في جوفه)

الله عزوجل د یو انسان لپاره هم دوه زړونه په سینه کې نه دي ایښي

نو په همدې اساس موږ وایو چې کله په سینه کې یو زړه وي نو په همدې یو زړه کې به یوه عقیده موجود وي ، یا صحیح د توحیدعقیده او یا باطله دشرک او کفر عقیده ، یانې په یو زړه کې په یو وخت کې هم حق او هم باطله عقیده نه ځاییږي که یو انسان په خپل زړه کې د توحید پاکې عقیدې ته ځای ورکوي نو دا باید د زړه محل پاک کړي ، د شرک او کفر له ټولو ګندګیو او مرداریو یې پاک کړي ، یانې زړه به مکمل خالي کوي ، کفر بالطاغوت همدې ته وایي ،کله چې په طاغوت کفر وشي او زړه له شرک خالي شي نو بیا به یې د توحید په سپیڅلې عقیده مزین کوي چې همدې ته ایمان باالله وایي ، قران کفر بالطاغوت د ایمان بالله څخه مخکې ګرځولی دی ، نو په همدې اساس علماء وآیي چې تخلیه په تحلیه مخکې وي، او عقل هم ددې خبرې تاید کوي ، چې بیلګې یې له عاقلانو پټې نه دي، نو له دې بحث څخه دې پایلې ته ورسیدو چې مومن ته مشرک نه شو ویلې او مشرک ته مومن .

یعني یو کس چې قبر ته سجدې کوي، غیرالله ته اوازونه کوي ، مخلوق ته د خالق صفات منسبوي او ډول ، ډول شرک کوي خو بیا هم د ایمان دعوه کوي او وایي چې زه خو کلیمه وایم ، نو ددغه انسان دعوه باطله ده ، دې ته هیڅکله مسلمان نه شي ویل کیدلای ، څکه زړه یو دی او په یو زړه کې دوه عقیدې راجمعه کول محال دي، نو توحید او شرک چې دوه متضاد امرونه دي اجتماع یې هم محال ده او ارفاع یې هم محال ده ، نو ویلای شو چې دې کس تخلیه نه ده کړې نو تحلیه یې ناممکن ده دا کس مشرک حسابیږي نه مومن..

دا هیڅکله ممکن نه ده چې هم دې مومن شي او هم مشرک .

{القول المُفاض في جواب السؤال ودفع الاعتراض}

تاسو وویل چې مؤمن ته د مشرک او مشرک ته دمؤمن صفت نه شي ورکول کیدلاي ، اوحال دا چې قران کي الله تبارک وتعالی دغه دوه وصفه په یو ذات کی جمع کړي دي.

په سورة یوسف١٠٦ نمبر اية کريمه کی فرمایی ﴿ وَمَا يُؤۡمِنُ أَكۡثَرُهُم بِٱللَّهِ إِلَّا وَهُم مُّشۡرِكُونَ﴾

ژباړه : ایمان نه لری ډیر له دوی څخه په الله باندې ،مګر دا چې دوی شرک کونکي دي (له هغه سره) نو چې کله دي ایت اوستاسې خبر ته پام وشي نو ښکاره دداړو ترمنځ تضاد راځی -؟

: نوجواب دادی چې له دي څخه مراد هغه خلق دي چې په الله باندي یې دربوبیت رازقیت او خالقیت په صفاتو کې ایمان راوړی اودغه اعتراف کوي خو په الوهیت اوحاکمیت وغیره باره کې ورسره شریکان جوړوي، نو ددوی دایمان دغه قدر وصف او اندازه دشرک سره جمعه شوې ده اودیته الزامي رد ویلي شي، ځکه داکامل او شرعي ایمان نه دی چې اعتراض په خپل محل کې حساب شي، نو دامدح نه ده چې په جواز یې ثبوت وګرځي بلکه دا رد دی په مشرکانو اود هغوی په ضد عناد او بې وقوفی ته په کې اشاره شوې ده ،نو په دومره انداز کې مونږ هم دقبرپرسته مشرکانو په وصف کې ویلی شو چې دغه قوم دا ایمان لري چې الله یو دی، قیامت، حساب، جنت، جهنم، معاد وغیره شته اوبیا هم مشرکان دي، نو ددي ایمان څخه شرعي ایمان نه دی مراد چې د شرک د وصف سره یې اجتماع محال اوناممکنه وي بلکه د لغوي ایمان او یا هم ددوی د زغم موافق محض دایمان دعوی مراد ده. والله اعلم

{ القول المريح فی أخذ العقيدة عن المأخذ الصحيح }

دا چې په دې پوهه شو چې عقیده دوه قسمونه لري :

صحيح عقیده.

باطله عقیده .

نو له دي دا خبره هم راووتله چې دا هره یوه عقیده خپل بیل ، بیل مأخذونه لري چې هره عقیده له خپلي منبع څخه اخستل شوې.

د صحیح عقیدې مأخذ قران اوسنت دی او له همدې څخه سرچینه اخلي او له دي پرته چې نورې عقیدې له هر څه څخه سرچینه واخلي خالص د قران او سنت څخه اخستل شوي نه وي نو دغه عقیده مردوده ده ، اودباطلې عقیدې مأخذ د قران او سنت خلاف دی ، که هغه هر څه وي، نو دغه څومره عقاید چې دکتاب اوسنت ضد اومخالف دي ،ددي خاوندان چې په دنیا کې موجود دي نو دغه ټول باطل او فاسد عقاید دي او پیروان یې هم مفسدین دي چې د قبرپرستو، بت پرستو او نورو ډول ،ډول شرکونو ، کفریاتو او ردتونو اخته ګمراهان مشرکين ،ځکه ددوی دعقائدو مأخذونه هغه ړانده تقلیدونه دي چې دشیطان اونفسونو دخواهشاتو په تابعداری بنا دي ، نو باید یو انسان خپله عقیده په قران اوحديث وتلي او د سلفو په نهج یې برابره کړي او. د هغه عقیدې څخه ځان وساتي چې ددې خلاف وي.

{النجاة والأمان بعقيدة}

{التي بنيت على ضوء السنة والقران}

بیا دغه هره عقیده خپل ،خپل نتایج لري، دصحیح عقیدې نتیجه اوثمره د جنت حاصلول او د اور څخه نجات دی ، یعني انسان پرې د جهنم د اور او ابدي تاوان او هلاکت څخه بچ کیږي، د باطلې او فاسدې غیر صحیح عقیدې نتیجه او سزا هغه ددې برعکس ده چې انسان پرې د اور او تاوان او د ابدي خسارې مستحق ګرځي او همدا دبنده ګانو اړوند دالله تبارك وتعالی هغه شرعي اراده ده چې ددې دپاره یې دانبیاؤ د بعثت سلسله جاري کړې ده ،چې دا د الله تبارک وتعالی د لامثاله رحم تقاضاده چې دهغه بنده ګان د اور څخه بچ اودجنت مستحق وګرځي خو چې ددې جلي اوښکاره نصیحت اوخیرخواهی نه بعد بیا هم څوک دجنت پرځای دجهنم لاره غوره کوي، نو لا يلومنّ الا نفسه

نسال الله الجنة والفوز المؤبد ونعوذبه من النار والخسارة امين يارب العالمين

{تصحيح العقيدة والإيمان بمعرفة صفات الرحمان}

مخکې فصل کې دالله تبارک وتعالی دمعرفت ضرورت ،اهمیت اوفوائد او دعقیدې اړوند ضروري وضاحت ذکر شو اوس په دې فصل کې دمعرفت دحصول اوپه هغې کې د ترقی او زیادت اسباب او ذرایع ذکر کوو ،نو هغه څه چې یوبنده ته پرې دالله تبارک وتعالی معرفت حاصلیږي او هغې کې مزید ترقي او پوخوالي لاس ته ورځي، او هغه حکمتونه او فوائد چې مخکې فصل کې ذکرشول هغه پرې حاصلیږي او او دغه بنده ته دمؤمن او مسلمان صفت ورکول کیږي نو هغه اسباب اوذرایع په لاندې ډول دي:

١: بنده باید دا وپیژني چې زما رب څوک دی، نو چې کله یو بنده دخپل معبود په وجود معتقد شي او د هغه د ذات باره کې یې علم اویقین راشي، نو بیا پکاره چې دغه بنده اوس ددې ذات ذاتي اوفعلي صفات هم وپیژني، ځکه یوذات نه وي. مګر دا چې هغه به صفات لري او بیا دغه صفات دهر ذات سره دهغه لایق اومناسب وي، نو بنده ته ضروي ده چې اړوند علم حاصل کړي او دا وپیژني چې :

٢: زمارب چرته دی؟

٣: زما د رب عرش لري دی؟

٤: زما د رب عرش داسمانونو له پاسه دی.

٥: زما رب کرسی لري اوکرسی دهغه

تعالی دقدمونو ځای دی.
٦: زما رب قدمونه لري.
٧: زما رب اوریدونکی دی.
٨: زما رب لیدونکی دی .
٩: زما رب لاسونه لري.
١٠: زما رب کلام لري خبری کوي.
١١: زما رب راتلل کوي.
١٢: زما رب رحیم دی رحم کوي.
١٣: زما رب غضب لري.
١۴: زما رب ضحک (خندا) هم کوي.

نو .راځو او ددې اجمالي ذکر شوو امورو اړوند وضاحت اوتفصیل ذکرکوو ، چې د هغې له جملې څخه اول کوم ضروري امر او وجیبه ده ، هغه دا چې بنده ته دامعلومه شي اودا وپیژني چې دده رب څوک دی او دا د چا عبادت کوي چې دغه مسأله علماؤ ددین داصولو څخه ګرځولې ده امام بخاري رحمه الله هم په خپل صحیح کې په دې چې علم بالله په عمل کولو مقدم دې باب وضعه کړې چې (باب العلم قبل القول والعمل) په نوم دې ، دلته دی ته هم باید پام اوشي چې دغه علم اومعرفت بالله هغه وخت شرعي معرفت ګرځي کله چې انسان درب طاعت اوتابعداری ته منقاد کړي، ګنې دغه قدر علم اومعرفت خوکفارو اومشرکانو هم درلود، مونږ داخبره په مقدمه کې ذکر کړې بلکه شیطان هم دالله تبارک وتعالی علم او معرفت لرلو خوچونکه دغه معرفت درب طاعت او تابعداری ته منقاد نه کړ، نو دلیل شو په دې چې ددوی دغه علم او معرفت شرعي نه و.

{اللحظات في معرفة بعض الاصطلاحات}

نو اوس وروسته له دې چې مونږ په دغه مسأله کې مطلوب بحث شروع کړو مناسب ګڼو چې دعقیدې په باب کې ددې یو څو ضروري اصطلاحاتو څخه هم ځان خبر کړو چې په دی باب کې یی پیژندل مهم اوضروري دي، نو هغه اصطلاحات چې داسماء او صفاتو په مسأله کې ډیر اوریدل کیږي هغه دادي:

(١) تحریف
(٢)تعطیل
(٣)تکییف
(۴) تمثیل اویا هم تشبیه
(۵) تأویل

نواوس راځو اوددې اصطلاحاتو لغوي او اصطلاحي وضاحت ذکر کوو .

تحریف په لغت کې تغییر اوتبدیل ته وایي او په اصطلاح د عقیده کې بیا دې ته وایي چې (تغيير ألفاظ نصوص الأسماء والصفات أو معانيها عن مراد الله بها) چې یو انسان دهغو نصوص وارده چې داسماء اوصفاتو باره کې وارد شوي وي، د هغی په الفاظو اویاهم معنا ګانو کې هغه تغییر راولي،چې د الله دمراد څخه مخالف وي، چې دغه عمل ته تحریف وایې او بیا لکه څنګه چې دې ته په تعریف کی هم اشاره وشوه چې دغه تحریف په دوه قسمه دی [یو] لفظي تحریف دی دا دیته چې لفظ دنص کې تحریف وکړي، چې مثال یې دادې لکه دتحریف کونکو چې هغوی د الله تبارك وتعالى په دې کلام کې چې (وكلمَ اللهُ موسى تكليما) کې اسم الجلالة درفع په ځای منصوب ووایي لکه (وكلمَ اللهَ موسى تكليما) چې له دې نه داثابت کړي چې الله کلام نه لري بلکه دا کلام کوونکی موسی علیه السلام دی خو دوی بیا ددې څه جواب لري {ولما جاء موسى لميقاتنا وكلمه ربه } چې دلته ددوې دتحریف هیڅ لاره نه جوړیږي.

. والحمد لله رب العالمين.

دوام لري ...

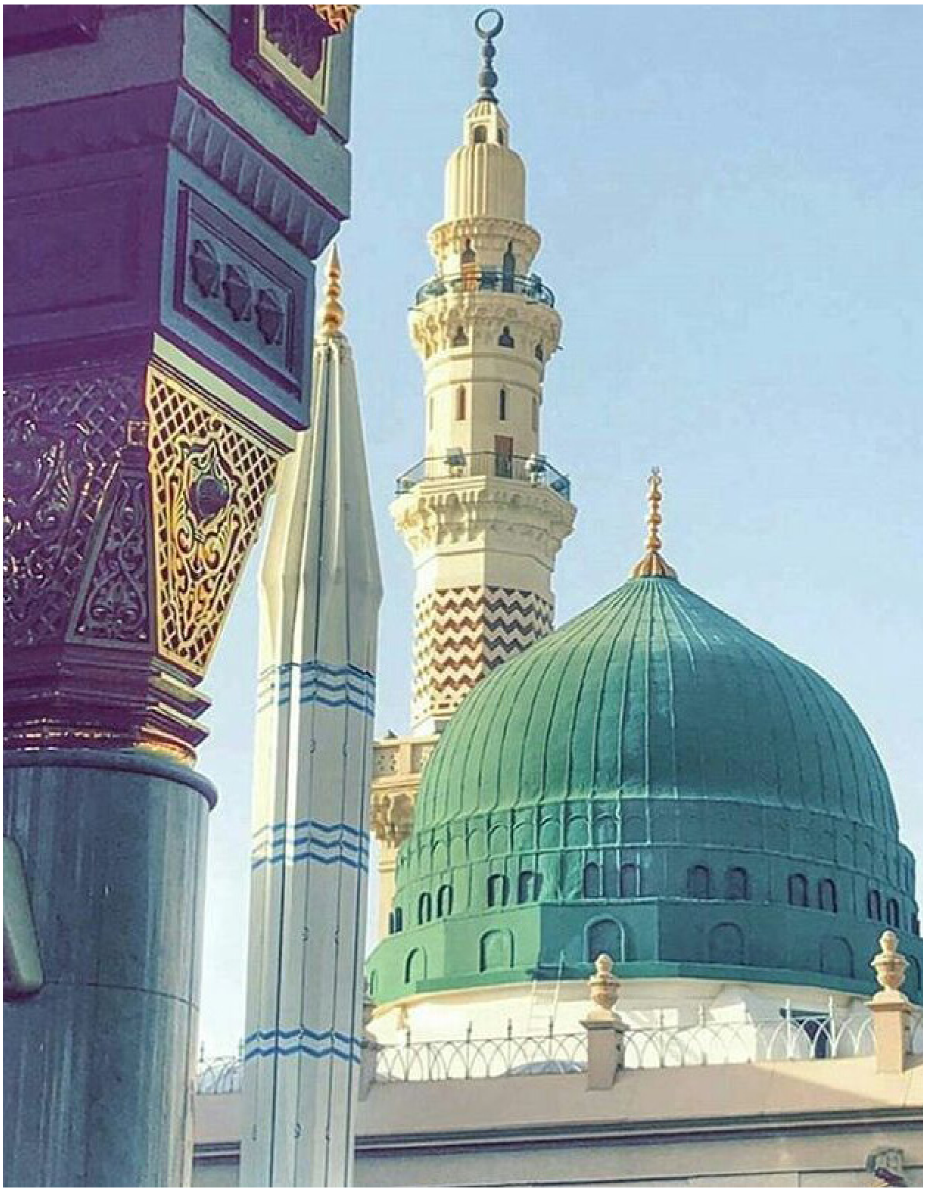

مرتد طالبان د روافضو مقتديان !

الحمد لله الذي أرسل رسوله بالبشارة للمؤمنين وبالذبح للمشركين وأنزل براءة عائشة وطهارتها في كتابه المبين وجعلها أُمًّا للمؤمنين والصلاة والسلام على من حرض على قتال الكافرين والمرتدين وعلى آله الطيبين والطاهرين وأصحابه الذين جاهدوا الملحدين وأعلنوا البراءة من المجوس والروافض الحاقدين، أمابعد:

کله چې د خلافت د لمر وړانګې د عراق او شام څخه د خراسان په مجاهد پروره څمکه راخورې شوې، نو ددې سیمې موحدو غازیانو ځانونه د قریشي خلیفه په بیعت سره د جاهلیت له صفته وژغورل، چې پدې سره د خراسان او هند په خاوره دحق او د باطل صفونه سره جلا شول، یوخوا د موحد خلیفه په قیادت کې اسلامي لښکر او په مقابل کې یې د بین الملل په مشرۍ د طالبانو په شمول ټولو کفارو او مرتدینو سنګر ونیوه. موږ ته ډیر خه یاد دي، هغه وخت ځینې تنظیمونو او د جهاد دعوه کونکو دا خبره زمزمه کوله چې خلیفه سره بیعت نه کول خو کفر نه دی! که څه هم راجحه همدا ده چې بیعت نه کول جاهلیت صغرى دی، نور د مسئلې تفصیل ته نه ورځو، خو بهرحال مجاهدینو به ورته ویل دا بیعت نه کول کفر نه دی خو د ګمراهۍ پیل دی، او د مسلمانانو د خلیفه سره د بیعت له کښتۍ چې څوک پاتې شوي، نو په داسې بحر ورګډ شوي چې په طاغوتي ګردابونو کې یې د ایمان کښتۍ ډوبې شوي دي، او نبوي وړاندوینې هماغه شان رښتینې وختلې، چې د مسلمانانو جماعت او خلیفه پریښودل، دا د جهنم په لور بلنه ده، لکه څنګه چې پیریو مخکې الصادق المصدوق علیه السلام فرمایلي و: عن حذيفة بن اليمان : ... قُلْتُ: فَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الخَيْرِ مِنْ شَرٍّ؟ قَالَ: «نَعَمْ، دُعَاةٌ إِلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ، مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا قَذَفُوهُ فِيهَا» قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، صِفْهُمْ لَنَا؟ فَقَالَ: «هُمْ مِنْ جِلْدَتِنَا، وَيَتَكَلَّمُونَ بِأَلْسِنَتِنَا» قُلْتُ: فَمَا تَأْمُرُنِي إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ؟ قَالَ: تَلْزَمُ جَمَاعَةَ المُسْلِمِينَ وَإِمَامَهُمْ، قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ جَمَاعَةٌ وَلاَ إِمَامٌ؟ قَالَ «فَاعْتَزِلْ تِلْكَ الفِرَقَ كُلَّهَا، وَلَوْ أَنْ تَعَضَّ بِأَصْلِ شَجَرَةٍ، حَتَّى يُدْرِكَكَ

المَوْتُ وَأَنْتَ عَلَى ذَلِكَ» أخرجه البخاري.
ژباړه: حذيفه رضي الله عنه وايي ما وويل: آيا له دې خير نه وروسته به شر وي ؟ هغه وفرمايل: هو، د جهنم دروازو ته به بلونکي وي، چا چې د هغوی خبره ومنله نو هغه به اور ته گوزار کړي، ما ورته وويل: ای د الله رسوله صلی الله علیه وسلم مونږ ته یې صفات بیان کړه! هغه وفرمایل: دغه خلک زمونږ پشان جسمونه لري او زمونږ پشان په ژبو خبرې کوي. ما ورته وويل: که دغه زماني زه را لاندې کړم نو ما ته څه امر کوې؟ (زه ورسره څنگه معامله وکړم) هغه وفرمايل: د مسلمانانو ډله او خليفه لازم ونيسه، ما ورته وويل: که چېرته د مسلمانانو ډله او خليفه نه وي، نو بيا ؟ هغه وفرمايل: له دغه ټولو ډلو څخه په ډډه شه، اگر که ته د ونې په جرړې چک لگوې، تر دې چې تا ته پدې حال باندې مرگ راشي.

د دې حديث فقه دا ده چې رسول الله صلى الله عليه وسلم دا تعليم مونږ ته راکوي، چې کله خلکو د جهنم په لور دعوتونه کول، او دعوت قبلونکي یې جهنم ته غورځېدل نو د نجات سبب به د خليفة المسلمين بيعت لازم نيول وي، او نن سبا خو هر خاص او عام د سر او زړه په سترگو وکتل چې يواځې همدا د خليفه بيعت د نجات کښتۍ ده او په مقابل کې يې سنگر نيونکي ټول د کفر او ارتداد صف کې واقع شول. أعاذنا الله منها. بناءا مونږ ويلی شو چې بيعت نه کول کفر ندی خو عموما عاقبت يې کفر گرځي، لکه د طالبانو انجام ته وگورئ

نو هغه ورځ هم اسلامي امت وليده چې دجهنم داعيان طالبان د امريکا په ورسپارل شويو شنو او خړو رينجرو او ټانکونوسپاره کړای شول او په ورسپارل شوي کابل ورننوتل، او د دغه جهنم داعيانو په نزد د دوی اسلامي نظام (!) تر ټولو مهمه دنده د اشغالگرو امريکايانو او د هغوی د متحدينو په سالمه توگه ويستل و. عجيب حالت و، څوک ټوپک په لاس د سورمخو اشغالگرو او د هغوی د مرتدو غلامانو، نارينه و، ښځينه و او د هغوی د تجهيزاتو او حتی د نظامي سپو څوکيدار و او يو څوک بيا بارودي واسکټ په تن د حورو طلبگار و.

بیا هم وخت په وخت د طالبانو ردت په ډاګه کیدو، او عملا یې دا ثابته کړه، چې اسلامي نظام او د اشغالګرو وتل، دا فقط د کیمرې پرمخ کاذب شعار و، نور د کابل واک ځخه وروسته د اشغالګرو د غلامۍ ماموریت ته همدې طالبانو د تیر حکومت ځخه په سپین سترګۍ دوام ورکړ،چې دا یو انځور ددې خبرې

ښه عکاسي کوي،چې د دغه حربي کفارو او وریسې ټوپک ګرځونکي طالب احمق معامله د بادار او د غلام ده، او انځور کې د دې کافر د خوشحالۍ احساس تاسې اندازه کولای شئ چې خورا په تکبر او فخر سره دخپل فکري او عقیدوي جنګ د ګټولو ترجماني کوي، او ټیټ سرۍ ذلیل طالب د خپلې غلامۍ ځرګند ثبوت وړاندې کوي،نو ځه شوه هغه دعوه، چې طالبانو به ویل چې مونږ اشغال ختم کړ، مونږ فاتحین یو، مونږ اوس مستقل اسلامي نظام یو، د چا مداخله نشته ؟ سره ددې چې دهمدې غربي کفارو استازي سهار او ماښام راروان دي، او خپلو مقتدیانو (طالبانو) ته د نظام په اړه لارښوني کوي. خبره خو تر دې حده رسنیزه شوې، خو چې د چا بصیرت الله عزوجل ختم کړی وي نو هغه بیا هیڅکله هم په خپل ارتداد نه پوهیږي یا هم پوهیږي خو د توبې توفیق ورته نه ورکولی کیږي.

له دې درواغجنې دعوې، ریښتونې حقیقت ځخه وروسته راځو دې خبرې ته چې د طالبانو نواقض ورځ تر بلې ځرګندیږي، او خلافت مجاهدینو چې کومه د ارتداد فتوه په دوی ورکړې وه، هغه هم په قناعت بخش دلائلو سره د غرمې د لمر په څیر واضحه کیږي. الحمد لله. خو ابله ورځ د جهنم داعیانو طالبانو یو فیصله کُن انځور نشرولو په ترځ کې خپل اصلیت نړیوالو ته وښود، چې روافض یې په امامت سره ومنل او ځانونه یې عملاً د هغوی مقتدیان کړل. که ځه هم دوی له مخکې دا ویل چې: مونږ داعشي (!)نظریه نه لرو، د دوی په نزد د داعش (!) نظریه ځه ده ؟ د داعش (اسلامي دولت) نظریه دا ده چې کتاب وسنت باندې سل په سله عمل وشي او له عائشه رضي الله عنها په شمول د صحابه و او صحابیاتو دفاع وشي، حدود قایم شي، اسلامي محاکم نصب شي، د کفارو د مداخلو پرته آزاد اسلامي نظام قایم شي چې داخلي او خارجي پالیسي یې په قرآن او حدیث

عضو ارشد طالبان گفت: بسیاری تبلیغ می‌کنند که امارت اسلامی دشمن تشیع است؛ اما اعلام می‌کنیم که همه شیعیان، کشورهای جهان و بخصوصی همسایگان ما (ایران) بدانند که امارت اسلامی افغانستان نظریه داعشی ندارد.

بناء وي، د بين الملل شركي رسميت لپاره زارۍ ونشي، د اسلام او مسلمانانو ټول حقوق خوندي شي، خو دې طالبانو دا واضحه کړه چې دغه نظريه او عقيده د طالبانو نده، بلکې دوی د ملګرو ملتونو د تقاضاؤ موافق سيکولر اسلام غواړي، هغه اسلام چې د اي ايس اي او سي اي اې په شمول د نړۍ استخباراتو ډيزاين کړې وي او بيا له تطبيق وړاندې د امريکا په تر ټولو لويه استخباراتي هډه قطر کې په افغانستان کې د تطبيق په لارو چارو بحثونه او تړونونه شوي .

دا انځور ځان سره زيات پيغامونه او مطالب لري!

د روافضو اقتداء کول او هغوی خپل امامان ګڼلو ښکاره ثبوت پورته بله کومه لار د طالبانو سره نشته، چې خپل د باطن خباثت پرې راښکاره کړي او خپلو امامانو ته وښايي چې امام صاحب مونږ او تاسې د يو دين، مسلک او نظريې پيروان يو.

خو مونږ به دا وواېو چې راځئ په همدې انځور پريکړه کوو، او دې حقيقت ته ځان رسوو، چې آيا د طالبانو نظام اسلامي نظام دی ؟

آيا د خپلو کشرخيلو او نورو خلکو د ذهنيت سازۍ لپاره د حجاب په څېر د ځينو اسلامي احکامو د سنبوليک تطبيق په ډرامه دوی خپل نواقض پټولی شي ؟

نه هيڅکله هم نه !

لومړی به دې ته راشو چې مرتد پسې لمونځ نه کيږي، په کتاب، سنت او اجماع د امت سره امامت صغری او کبری دواړو کې اسلام لومړی شرط دی. المحلی لابن حزم.

ځکه کافر د مونځ اهل ندی. (المجموع للنووي ج ۴/ ۲۵۰)

د هغه ځاته مونځ نه کيږي نو بل ته به څنګه امامت وکړي. (کشاف القناع للبهوتي ج ۱/ ۴۷۵)

او د روافضو په نزد د امام اول شرط ايمان دی، چې دا به د اثنا عشريه امامانو په امامت عقيده لري. شرائع الاسلام – المحقق الحلي – ج ۱/ ص ۹۴.

پورتني انځور کې د روافضو اقتداء سره طالبانو دا ثابته کړه چې د دوی او د روافضو دين يو دی، يعني دوی هم مرتد دي خو روافضو دا ثابته کړه چې سره د طالبانو د ارتداد باوجود هم ورپسې لمونځ نه کوي، او روافضو د خپل دين مطابق عمل کړی خو طالبانو ورته خپل دعوه کوونکی دين (اسلام) په جوته ورپريښی، دې ته وايي د طالبانو اسلامي نظام (!)

دويمه خبره دا ده چې په اتفاق د علماؤ سره اسلامي نظام هغه نظام ته ويل کيږي، چې هلته به پنځه بنيادي او اساسي حقوق د مسلمانانو خوندي وي: دين، نفس، عزت، عقل او مال. لهذا هر هغه نظام چې هلته د مسلمانانو عزت خوندي نه وي، هغه قطعا اسلامي نه دی!

او په خلکو کې تر ټولو محترم شخصيت د انسان لپاره د مور او پلار وي، او بيا داسې مور چې د جهان واړه ميندې راټولې کړه، دهغې شرف ته نه رسيږي، داسې مور چې طاهره مطهره وي، د نبي عليه السلام بي بي وي، د نبي عليه السلام په مبارکه خوله په ټولو زنانه و د دغه مور غوره والی بيان شوی وي، جبريل عليه السلام پرې سلام ويلی

وي، د هغې براءت د اووه آسمانونو د پاسه د انسانانو او جناتو خالق لخوا په قرآن کریم کې بیان شوی وي، د هغې په غیږ کې نبي علیه السلام ته مرګ راغلی وي، د هغې په حجره کې نبي علیه السلام دفن وي، نو آیا کوم نظام کې چې د دغه محترمې مور عزت نه وي خوندي، په هغې بدنامه لګونکو سره انډیوالي کیږي، خپل امامان ګرځول کیږي، رسمي حکومت کې ونډه ورکول کیږي، آیا هغه نظام به اسلامي وي ؟

لا و رب الکعبة، دا هیڅکله اسلامي نظام نشي کیدای.

فلهذا طالبانو پدې انځور خپرولو سره دا ثابته کړه چې د دوی په نظام کې د عائشه رضي الله عنها ناموس او عزت کوم ارزښت نه لري، او کوم نظام چې داسې وي هغه د کافرانو نظام وي، د مسلمانانو نه وي.

عزتمندو لوستونکو ! دا د طالبانو د پیژندنې آسان معیار دی، او دا خبره زمونږ شخصي نظر ندی، بلکې دا پریکړه د أم المؤمنین سیده عائشه رضي الله عنها څخه په صحیح سند ثابته ده.

عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا ذُكِرَتْ عِنْدَ رَجُلٍ فَسَبَّهَا الطَّاهِرَةُ الذَّكِيَّةُ فَقِيلَ لَهُ: أَلَيْسَتْ بِأُمِّكَ؟ قَالَ: مَا هِيَ لِي بِأُمٍّ. فَبَلَغَهَا ذَلِكَ فَقَالَتْ: صَدَقَ، أَنَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ ، فَأَمَّا الْكَافِرُونَ فَلَسْتُ لَهُمْ بِأُمٍّ.

[الشريعة للآجري ج ٥ / رقم ح 1908 والحجة في بيان المحجة ج ٢/ ص ٤٠٢ / رقم ح 376. وسنده صحيح لأن أبا معاوية الضرير تابعه محمد بن فضيل بن غزوان في شرح الأصول للالكائي.]

عروه بن زبیر د عائشه رضي الله عنها څخه روایت کوي چې د یو کس په خوا کې د هغې (عائشه) تذکره وشوه، نو دغه سړي دې پاکې زنانه ته بد رد وویل، نو چا دغه سړي ته وویل: آیا ستا مور نده ؟ هغه وویل: نه، زما مور نده. دا خبره عائشه رضي الله عنها ته ورسیده، هغې وفرمایل: دغه کس رشتیا ویلي دي زه د مومنانو مور یم، هر چې کافران دي، د هغوی مور نه یم.

سبحان الله، په همدې تله نن طالبان تلو، چې د دوی په نظام کې دمسلمانانو د مور ناموس خوندي نه دی، او د مسلمانانو د محترمې مور عزت لوټونکي روافضو سره دومره صمیمي اړیکې لري چې د هغوی په اقتداء کې لمونځ هم ادا کوي. نو د عائشه رضي الله عنها په فتوه باندې دا طالبان کافران دي او هغه یې په خپلو بچو کې نه حسابوي. اوس هم چې څوک نه پوهیږي، او د طالبانو نظام ته اسلامي وایي نو هغه بیا أضل من حمار أهله (د کورني خر څخه بدتر) دی.

په نړۍ کې د هر انسان په اړه د شک احتمال کیدایشي چې آیا دا به حلالي وي او که نه ، د دې مور خو به چیرې خیانت نه وي کړی ؟ خو د چا په اړه چې وحې راغلې وي، د هغوی په عفت او پاک لمنۍ کې ذره شک کول صریح کفر دی، چې د دغه پاک لمنو د سردارې نوم عائشه بنت أبي بکر رضي الله عنها دی.

د روافضو مقتدیانو طالبانو ته مسلمان حیران شي چې خپلې نسبي مور ته د چا ښکنځل نه برداشت کوي، او بیا د عائشې رضي الله عنها عزت ورته دومره سپک ښکاري، چې دغه أم المؤمنین باندې بدنامه پورې کونکي روافضو سره یادګاري سِلفیانې اخلي، د خندا څخه شنه وي، په اقتداء کې یې لمونځونه کوي، مراسمو ساتنه یې کوي. او د سیکانو په څېر غیر شرعي پټکي په سر کونکي ، د ږیرې او ویښتو پریښودونکي متکیان ورته د اهل سنت په څېر حقوق ورکولو ته ژمن دي ؟؟ والله المستعان.

دا د حلالي بچيانو کردار نشي کيدای ! له دې ثرګنديږي چې عائشه رضي الله عنها د طالبانو کافرانو مور نده، ځکه پرې غيرت نه کوي او نه يې هم دښمنانو سره بغض کوي بلکې ددغه مبارکې زنانه دښمنانو ته دوی دوستان وايي او خپل امامان يې ټاکي.

لوستونکيه ! اوس پريکړه ته وکړه، چې آيا دا طالبان مسلمانان دي، آيا د دوی نظام اسلامي دی، چې د مسلمانانو مور او د محمد رسول

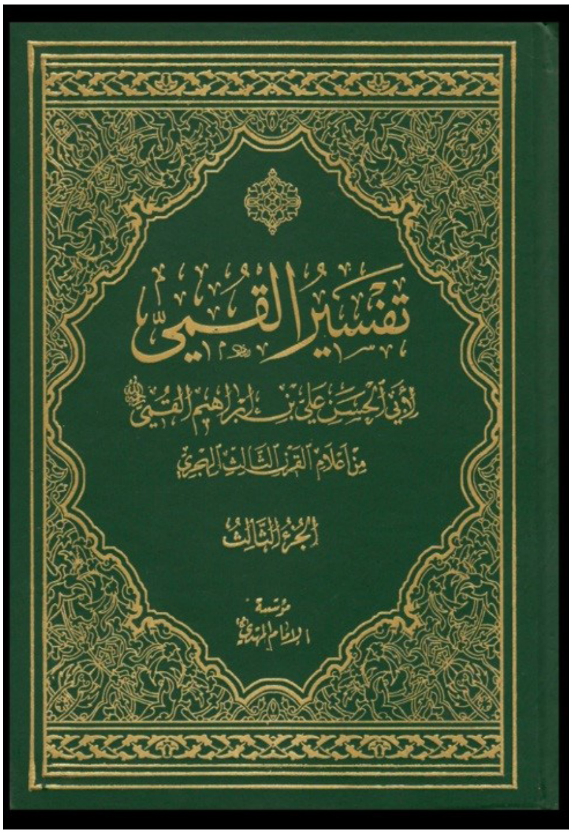

الله عليه السلام په ناموس ملنډې وهونکو سره انډيوالي کيږي ؟

راځئ ! چې تاسې ته وښايو چې دا روافض څنګه عائشه رضي الله عنها باندې بدنامه پورې کوي:

د شيعه ګانو مفسر کبير علي بن ابراهيم القمي په أم المؤمنين طاهرة مطهرة باندې بدنامه پورې کوي. د سورت تحريم په تفسير کې وايي، ژباړه يې دا ده: د الله عزوجل په دې وينا قسم چې فرمايي (چې هغه دواړو ښځو خيانت وکړ) له دې بدکاره زنانه مراد ده، او پدغه زنانه به حد قائمولی شي، کله چې دا راتلله په لاره د بصرې کې او فلانی پرې مين و، کله چې هغې ښځې د وتلو اراده وکړه، نو فلاني سړي ورته وويل چې تا ته بغير د محرم نه وتل جائز ندي نو هغه ښځې هغه فلاني سړي ته ځان په نکاح ورکړ.

﴿ضَرَبَ اللهُ مَثَلاً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا اِمْرَأَةَ نُوحٍ ـإلى قوله ـ
وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ﴾ «١٠ـ١٢»

قال عليّ بن إبراهيم في قوله: ﴿ضَرَبَ اللهُ مَثَلاً﴾ [ثمّ ضرب الله فيهما مثلاً] فقال: ﴿ضَرَبَ اللهُ مَثَلاً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا اِمْرَأَةَ نُوحٍ وَاِمْرَأَةَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا﴾ [ف]قال: والله ما عنى بقوله:

﴿فَخَانَتَاهُمَا﴾ إلّا الفاحشة، وليقيمنّ الحدّ على فلانة فيما أتت في طريق البصرة، وكان فلان[٣] يحبّها، فلمّا أرادت أن تخرج إلى البصرة، قال لها فلان:

(١) عنه البحار: ٥٦/٦٧ س آخر، ونور الثقلين: ٤٢٦/٧ ح ٣٥.
(٢) عنه البحار: ٤٢٦/٢٩ ح ١٢، والبرهان: ٤٢٩/٥ ح ١، ونور الثقلين: ١٤٢/٣ ح ٢٤١.
(٣) «طلحة» خ.

١٠٨٦ .... تفسير القمّي / الجزء الثالث

لا يحلّ لك أن تخرجي من غير محرم، فزوّجت نفسها من فلان.[١]
قوله: ﴿وَضَرَبَ اللهُ مَثَلاً لِّلَّذِينَ آمَنُوا اِمْرَأَةَ فِرْعَوْنَ ـإلى قوله ـوَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا ـقال: لم ينظر إليها[٢] ـفَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُّوحِنَا ـأي روح مخلوقة ـوَكَانَتْ مِنَ

دا واقعه البحراني په البرهان (ج4 ص358) دار التفسير – قم او محمد باقر المجلسي په بحار الأنوار ج ٢٢ روايت ٢٤١ کې هم نقل کړې ده. مؤسسة إحياء الكتب الإسلامية ايران قم.

دا څوک یادوي، لاندې حاشيه کې يې ورته ليکلي چې فلاني نه مراد طلحه دی او عائشه رضي الله عنها نوم يې پټ کړی خو نورو کتابونو يې وضاحت کړی چې همدا أم المؤمنين يادوي کله چې هغه مبارکه د بصرې په لور تلله، نعوذ بالله.

اوس دغه عقيده ساتل پدې آيت باندې صريح كفر نه دی ؟

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ. [سورة النور]

ژباړه: يقينا هغه کسان چې بدنامه پورې کوي، په پاکدامنه ناخبره موٖمناتو پورې، په دنيا او آخرت کې پدغه کسانو لعنت شوی او هغوی لپاره درد ناک عذاب دی.

عن ابن عباس: نزلت في عائشة خاصّة.

ژباړه: عبد الله بن عباس رضي الله عنهما فرمايي: دا آيت خاص د عائشه رضي الله عنها په اړه نازل شوی دی. [تفسير ابن أبي حاتم (14285)، والمستدرك 4/ 10، وتفسير ابن كثير 3/ 369، والدر المنثور 6/ 151]

دغه رنګ د عائشه رضي الله عنها جنتي کيدل يقيني دي، د صحيح البخاري نه نيولې تر نورو د احاديثو کتابونو پورې ټول ترې ډک دي، خو د روافضو علامه محقق او متکلم طاهر بن حسين په الأربعين في امامة الأئمة الطاهرين ص ٦١٥ کې وايي:

"أن عائشة كافرة مستحقة للنار وهو مستلزم لحقية مذهبنا وحقية أئمتنا الاثني عشر."

ژباړه: يقينا عائشه کافره ده، د جهنم مستحقه ده، او دا زمونږ د مذهب او دولس مشرانو حق ثابتيدو سره لازم دي.

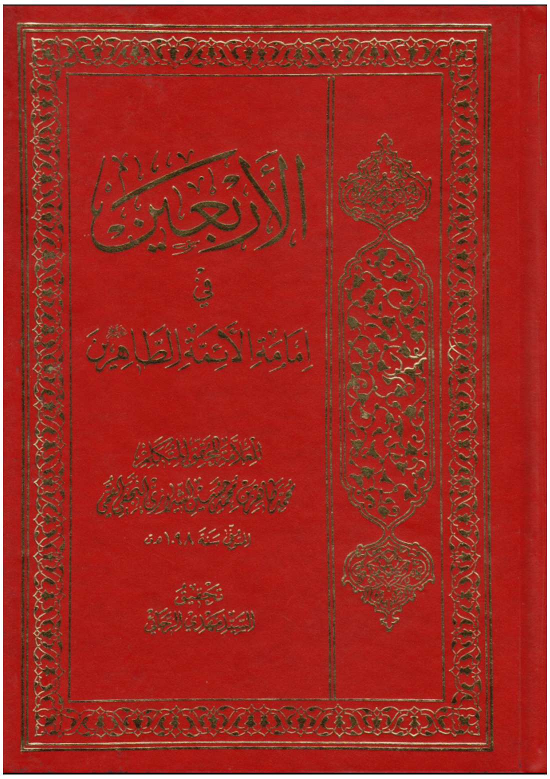

د شيعه ګانو شيخ الطائفه أبو جعفر الطوسي متوفی ٤٦٠هـ پخپل كتاب الاقتصاد فيما يتعلق في الاعتقاد ص ٣٦ کې ليکي :

عائشة كانت مصرة على حربها لعلي ولم تتب وهذا يدل على كفرها وبقاءها عليه.

ژباړه: عائشه د علي په جنګ باندې کلکه وه، او

الدليل الأربعون ٦١٥

أرسل عبد الرحمٰن الى عثمان يعاتبه وقال لرسوله : قل له : لقد ولّيتك من أمر الناس وانّ لي لأمور ما هي لك ، شهدت بدراً وما شهدتها ، وشهدت بيعة الرضوان وما شهدتها ، ففرت يوم أُحد وصبرت ، فقال عثمان لرسوله : قل له : أمّا يوم بدر فانّ رسول الله ﷺ ردّني الى ابنته لما بها من المرض ، وقد كنت خرجت للذي خرجت له ، ولقيته عند منصرفي ، فبشّرني بأجر مثل أُجوركم ، وأعطاني سهماً مثل سهامكم.

وأمّا بيعة الرضوان ، فانّه ﷺ بعثني أستأذن قريشاً في دخوله مكّة ، فلمّا قيل له: انّي قتلت بايع المسلمين على الموت لما سمعه عنّي ، وقال : ان كان حيّاً فأنا أُبايع عنه ، وصفّق باحدى يديه على الأُخرى ، وقال : يساري خير من يمين عثمان ، فيدك أفضل أم يد رسول الله ﷺ .

وأمّا صبرك يوم أُحد وفراري ، فلقد كان ذلك فأنزل الله تعالى العفو عنّي في كتابه ، فعيّرتني بذنب غفره الله لي ، ونسيت من ذنوبك ما لا تدري أغفر لك أم لم يغفر (١).

أقول : غيبة عثمان عن بدر وعن بيعة الرضوان وفراره يوم أُحد ثابت باقراره ، وأمّا ادّعاه في الاعتذار فلا بيّنة عليه ولا شاهد .

الدليل الأربعون

[ما ورد في مثالب أعداء أهل البيت عليهم السلام]

ممّا يدلّ على امامة أئمّتنا الاثني عشر ، أنّ عائشة كافرة مستحقّة للنار ، وهو مستلزم لحقّيّة مذهبنا وحقّيّة أئمّتنا الاثني عشر ؛ لأنّ كلّ من قال بخلافة الثلاثة اعتقد ايمانها وتعظيمها وتكريمها ، وكلّ من قال بامامة الاثني عشر قال باستحقاقها

(١) شرح نهج البلاغة ١ : ١٩٦ .

توبه يې نه وه ويستلې، او دا خبره د هغې په كفر باندې د پاتې كېدو دلالت كوي.

اى طالبه! شيعه ګان اهل السنة او حتى ستا په شان بې غيرته مرتدينو ته هم د ولد زنا نسبت كوي او ته ورته په احترام قائل يې، او د هغوی اقتداء كوې ؟

المجلسي په بحار الأنوار (ج24 ص311 باب 67) او الكليني په الروضة رواية رقم 431 كې د خپل امام الباقر څخه نقل كوي: أنه قال:

"والله يا أبا حمزة إن الناس كلهم أولاد بغايا ما خلا شيعتنا".

ژباړه: قسم په الله اى ابو حمزه ! خلك ټول د بدكاره ښځو اولاد دي، غير زمونږ له ډلې څخه.

اوس دغه مرتدو روافضو ته چې د دوی مقتديان طالبان د ارتداد نسبت نه كوي او مونځونه ورپسې كوي، نو آيا دوی په اسلام باقي پاتې دي ؟

نه ،بلكې هغه مرتد او كافر چې ارتداد يې كتاب، سنت يا اجماع سره ثابت وي، هغه ته كافر نه ويونكی هم مرتد ګرځي.

أبو الحسين المَلَطي العسقلاني وايي:

"وجميع أهل القبلة لا اختلاف بينهم أن من شك في كافر فهو كافر لأن الشاك في الكفر لا إيمان له لأنه لا يعرف كفرا من إيمان." [التنبيه والرد على أهل الأهواء والبدع ج 1/ صـ 40]

ژباړه: او د أهل قبله و (مسلمانانو) پدې كې اختلاف نشته چې چا د كافر په كفر كې شك وكړ، دا كافر دی. ايمان يې نشته، ځكه دا كفر له ايمان څخه نشي جلا كولی.

علامه بقاعي وايي: "فإنه لم يأت نبي إلا بتكفير المشركين - كما أشار إلى ذلك صلى الله عليه وسلم بقوله: الأنبياء أولاد علات، أمهاتهم شتى ودينهم واحد."

ژباړه: يقينا هيڅ يو نبي ندی راغلی مګر هغه د مشركانو تكفير كړی لكه څنګه چې نبي عليه السلام پدې حديث كې ورته اشاره كړې ده: انبياء علاتي وروڼه دي، ميندې يې جدا جدا او دين د ټولو يو دی. [نظم الدرر في تناسب الآيات والسور للبقاعي سورة المآئدة الآية 79، ج 6 ص 267]

قاضي عياض وايي: "ولهذا نكفر من لم يكفر من دان بغير ملة المسلمين من الملل أو وقف فيهم، أو شك، أو صحح مذهبهم وإن أظهر مع ذلك الإسلام واعتقده واعتقد إبطال كل مذهب سواه فهو كافر بإظهاره ما أظهر من خلاف ذلك." [الشفاء بتعريف حقوق المصطفى ج 2 / صـ 610]

ژباړه: دې وجې نه مونږ هغه څوک كافر ګڼو چې، هغه د هغه چا تكفير نه كوي، څوک چې د اسلام نه علاوه بل دين اختيار كړي، يا پكې توقف وكړي او يا د هغه كفر كې شک وكړي، يا يې مذهب

صحیح وګڼي، اګر که سره له دې اسلام ښکاره کوي او د اسلام عقیده لري او د اسلام پرته نور مذاهب باطل ګڼي نو دا کافر دی، ځکه ده هغه څه ښکاره کړل چې د ده د خبرو خلاف دي.

علت د تکفیر:

دا خلک ځکه تکفیریږي، قاضي عیاض رحمه الله د قَاضِي أَبُو بَكْر الباقلاني څخه نقل کوي:

"لأن التوقيف والإجماع اتفقا عَلَى كُفْرِهِمْ، فَمَنْ وَقَفَ فِي ذَلِكَ فَقَدْ كَذَّبَ النَّصَّ وَالتَّوْقِيفَ، أَوْ شَكَّ فِيهِ. وَالتَّكْذِيبُ أَوِ الشَّكُّ فِيهِ لَا يَقَعُ إِلَّا مِنْ كافر." [الشفا بتعريف حقوق المصطفى ج ٢ / ص ٦٠٣]

ژباړه: دا ځکه چې قرآن، سنت او اجماع د دوی په کفر باندې متفق دي نو څوک چې د دوی په کفر کې توقف (چوپ والی) کوي نو هغه یقینا د قرآن او سنت د نصوصو تکذیب وکړ، او یا دا چې په هغه کې یې شک وکړ، او د قرآن او سنت تکذیب او یا په هغه کې شک بغیر له کافر څخه د بل چا څخه نه واقع کیږي.

نو دا روافض د عائشه رضي الله عنها د براءت قطعي نصوصو څخه انکار کوي، پدې سره اجماعي مرتد دي، او د دوی مقتدیان طالبان د دغه اجماعي مرتدو روافضو تکفیر نه کوي، بلکې لمونځ ورپسې کوي نو دوی هم له اسلامه ووتل او مرتد وګرځیدل، په دې باب کې د امام او د مأموم حکم یو دی.

ډېرو خلکو تعجب کاوه ، چې طالبان ولې د روافضو سره دومره خوږې اړیکې لري، نو علت یې واضحه شو، چې دوی په دین کې سره شریک دي، دین او ملت یې یو دی او دا مونږ هسې له ځانه افتراء نه کوو بلکې تاسې تیرو پاڼو کې د دوی عمل وکتلو او دا دی اوس یې اقرار هم وګورئ، چې د دوی د رئیس الوزراء دویم معاون په مزار کې د روافضو غونډې ته د خطاب پرمهال وایي: مونږ نه شیعه یو، نه سني، بلکې ټول یو واحد مسلمان ملت یو.

نو د دوی او د روافضو مسلماني (!) یو شان ده، او د روافضو ایمان (!) خو تاسې ولیدو هماغه د طالبانو ایمان (!) هم دی.

او د داسې خلکو په اړه الله عزوجل فرمايي: الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (67) سورة التوبة.

منافقان سړي او منافقانې ښځې ځینې د دوی د ځینو څخه دي، حکم کوي په ناروا او منع کوي د نیکۍ څخه او بند ساتي لاسونه خپل، هیر کړی دی دوی الله تعالی لره نو الله هم پریښودل دوی لره (په محروموالو د خیر نه) یقینا منافقان خاص دوی لوی فاسقان دي.

مفسرين وايي معنا دا ده: لَيْسُوا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، وَلَكِنْ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ.

چې دوی د مومنانو له ډلې څخه نه دي دوی د یو بل د جملې څخه دي.

ځکه رب العالمين وروسته آیت کې دداسې خلکو عاقبت ابدي جهنم یاد کړی.

بیا کله د روافضو مقتدیان خپلو امامانو ته ډاډينې ورکوي چې په حکومت کې مونږ د مذهبي، قومي او سمتي توپير له امله څوک ندي منفک کړي یعني د تېر جمهوري حکومت په څېر د روافضو مقتدیانو ته هم مذهب او دين کوم اهمیت نه لري، بلکې بې دينه خلکو ته هم دوی په حکومت کې ونډه ورکوي، دا د روافضو د مقتدیانو، مرتدو طالبانو اسلامي نظام دی، چې پدغه ښرگندونو یې اسلامي امت د غم او خفگان اوښکې تویوي او د خلافت مجاهدينو ته سترگې په لار دي چې کله طالبان، روافض د خپل مونځ امامان ټاکي نو تاسې فکر وکړئ چې بیا به طالبان د روافضو

Hafiz Zia A... @HafizZiaAh... · 9 May

د بهرنیو چارو وزیر مولوي امیر خان متقي د اهل تشیع له علماوو او متنفذینو سره په غونډه کې وویل ؛ د مذهبي، قومي او سمتي توپیرونو په وجه نوي حکومت هیڅ کارمند ندی منفک کړی، نوی حکومت پوره هڅه کوي تر څو ټول هیوادوال په نظام کې ونډه ولري.

12 82

څخه په کوم ديني عبادت او یا اداري فعالیت کې ډډه وکړي.

للهذا تاسې ته به د دې مختصر تحریر څخه څرگنده شوې وي چې د روافضو دمقتدیانو (طالبانو) نظام اسلامي نظام نه بلکې سیکولر مرتد نظام دی، د اسلام سره یې هیڅ ډول اړیکه نشته، الله عزوجل دې مونږ تاسې ته په اسلام، ایمان او د مومنانو د مور په توقیر باندې تر مرگه استقامت رانصیب کړي، او رب دې زر تر زره خلافت مجاهدین په خوندور تمکین ونازوي، چې د دغه روافضو او مقتدیانو څخه یې د اسلام، مسلمانانو او په ځانگړې ډول د مومنانو د مور عائشه رضي الله عنها د بې عزتۍ انتقام واخلي، لکه څنگه چې فعلا هم دا د انتقام لړۍ روانه ده، رب دې پکې مزید برکت واچوي.

آمین. وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

په ملل متحد کې د عضویت

په کفـري شـرایـطو د تحلیـلي مقالـې

لومړۍ برخه

وَلَـن تَـرْضَىٰ عَنـكَ الْيَهُـودُ وَلَا النَّـصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِـعَ مِلَّتَهُـمْ قُـلْ إِنَّ هُـدَى اللَّـهِ هُـوَ الْهُدَىٰ وَلَـئِنِ اتَّبَعْـتَ أَهْوَاءَهُـم بَعْـدَ الَّـذِي جَـاءَكَ مِـنَ الْعِلْـمِ مَـا لَـكَ مِـنَ اللَّـهِ مِـن وَلِيٍّ وَلَا نَصِـيرٍ [سُورَةُ البَقَرَة: 120]

ژبـاړه: یهودیـان او عیسـویان بـه هیڅکلـه لـه تـا څخـه خوشـحاله نـشي، تـر څـو تـه د هغـو پـه لاره (دیـن)لاړ نشـې. دوی تـه پـه کلکـه ووایـه چـې سـمه لاره یـوازې هماغـه ده چـې اللـه ښـودلې ده. او کـه تـه لـه هغـه علـم څخـه وروسـته چـې درکـړای شـویدی، د هغـو پـه خواهشـونو پسـې لاړ شـې؛ نـو سـتا هیـڅ دوسـت او مرسـتندوی نشـته چـې د اللـه لـه نیونې څخه دې وژغوري.

هـو! لـه طالبانوڅخـه لـر او بـر ټـول کفـار ځکـه راضي او خوشـاله دي چـې دوی یـې اطاعـت او متابعـت وکـړ، دا دی اوس نـو پـه کابـل کـې همغـه کفـري ډیپلوماتـان او سـفارتونه ،همغـه د سـېکولریزم د ترویـج د نـورو اسـتخباراتي کفري موسسـاتو دفترونه او فعالیتونـه ، همغـه کفـري هیوادونـو تـه ازاد سـفرونه، د دوی پـه ملاتړ پـه کفـري هیوادونو کـې غونـډې او کنفرانسـونه ، پـه مختلفـو نومونـو پریمانـه مرسـتې او د ډالـرو بنډلونه او د شریعـت پـه نامـه د امریکا پـه تـر ټولـو سـتره اسـتخباراتي هـډه قطـر کـې د شریعت پـه نـوم د دیموکراسـۍ د نـوي طرحـه شـوي بنـې د تطبیـق لپـاره د زمینـه سـازۍ او ذهنیت سـازۍ پـه هـدف ډول ډول غولونکـي حرکتونه،

کړدارونه او پلانونه په یوه مخ شروع دي.

هو!

دوی هـم پـه رسـمیت پیژنـدل شـوي او هـم نړیوالـو کفـارو پـه خپـل ملـت کـې شـمارلي خـو دا روانـي کیسـې او ډرامـې ټولـې د ذهنیت سازۍ لپاره دي.

عجیبه ده!

هـم پـرې د نـړۍ والـې ټولنـې لـه لـوري بندیزونـه دي او هـم ورتـه د نـړۍ لـه ګـوټ ګوټ څخه په بنډلونو ډالر راروان دي.

هـم د ملـل ملحـده پـه غوجـل کـې چوکـۍ نـه ورکـول کیـږي او هـم د همـدې طبیلـې سـاتونکي مشـر ګوتریش پـه نړیوال سـټیج د طالبانـو لپاره لابي او کمپاین کـوي او دوی سره د نړیوالـو د مثبت تعامل غوښـتنه کـوي او هغـه تـش پـه نـوم د کنګل شـویو پیسـو د ازادیدو غوښتنې کوي.

نړیـوال کفـار اوطواغیـت پـه خلکـو د لیونو او رنـدو ګـمان کـوي او همداسـې هـم ده اکثره خلـک نـه پوهیـږي لـه یـوې خـوا د نـړۍ ټول کفـار او طواغیـت هـم همدا چیغـې وهـي چې مـوږ طالبـان پـه رسـمیت نـه پیژنـو او لـه بلې خـــوا طالبـــان هـــم شـــپه او ورځ کفــارو او طواغیتـو تـه د رسـمیت پیژندنـې زارۍ کـوي پـه داسـې حـال کـې چـې پـه کابـل او نـورو ښـارونو او سـیمو کـې د بهرنیـو کفــارو او

طواغیتـود ډیپلوماتانـو، سـفیرانو، خبریالانو، او د خیریـه او بـشري مرسـتو پـه نـوم د مختلفـو اسـتخباراتي، دعـوتي، تبلیغاتي او نـورو ادارو د جاسوسـانو، ایجنټانـو او اسـتازو امنیـت همدې طالـب مرتدینـو نیولـی، خـه پـه امـن او امـان ګرځـي او پـه ازاد شـکل خپـل فعالیتونـه کـوي او همدا راز طالـب ربوټـان هـم د آی ایـس آی او سـي آی ای پـه ریمـوټ د نـړۍ ټولـو ملکونـو تـه خـه ازاد سـفرونه، هلتـه پـټ او ښـکاره مجلسـونه، غونـډې، تړونونـه او حرکتونـه کوي، دا نو رسمیت نه دی څه دي ؟

خـو طالـب مـشران چـې شـپه او ورځ دا نـارې وهـي چـې نـړۍ بایـد مـوږ پـه رسـمیت وپیـژني او د دوی پـه خپله وینا دوی د رسـمیت پیژندنـې ټـول شرایـط پـوره کـړي او د بیـن الملل پـه غوجـل کـې د نـورو کفـارو سره پـه یـو اخـور د ترلـو چـې کـوم اصـول او قوانیـن دي دوی ورتـه ژمـن او لا لـه وختـه یـې عملي کـړي دي نـو دا تـکراري غوښـتنې او اعترافـات هـم د هغـه طرحـې پـه بنـا کـوي، کومـه چې دوی ته د دوی کافرو بادارانو ورکړې.

د رسـمیت پیژندنـې پـه اړه د تالـب چاروکـود غوښتنو او په دې اړه د شرایطو د پوره کیدو نـه ولـس او نـه پولیـس سره دا احسـاس شـته چـې ایـا هغـه کـوم شرایـط دي چـې یـو ځـوک پـرې لـه اسـلامي امتـه وځـي او د کفر په ملت کې شمیرل کیږي؟

خـو د طالـب د رعیـت ډیـرې برخـې او طالـب کشرخیـل د روانـې ډرامـې تـر اغیـز لانـدې

ټول له کفر او اسلامه بې پروا کفري نړۍ سره د رسميت پيژندنو په هغه شرايطو خوښې ښکاره کوي چې طالبان يې د پوره کيدو اعترافات کوي.

دا شرايط کوم شرايط دي چې طالب مشران يې نړيوالو کفارو ته د پوره کيدو ډاډ ورکوي؟

هو! په بين الملل کې د عضويت او رسميت لپاره چې کفارو کوم شرايط ټاکلي او طالب مشران د دغه شرايطو د پوره کولو اعتراف کوي نو هغه سل په سلو د اسلام سره منافي دي په ملل متحد کې د غړيتوب اخيستنې او رسميت ورکونې د شرايطو ځينې يې د بېلګې په شکل ذکر کوو او وروسته يې بيا د شريعت په تله تلو، د بين الملل د منشور له مخې د نړۍ د هيوادونو ټولې چارې بايد امنيت شورا وڅاري او د دوی پريکړې ټولو ته د منلو وړ دي نه د الله پريکړې..

د دغه شورا دايمي غړي امريکا ، فرانسه ، روس ، چين او برطانيه دي ، د منشور په سريزه کې راځي:

د ټولو انسانانو که هغه هندو وي که سک وي ، که يهودي وي او که د بل هر دين کافر او مشرک وي د مسلمانانو په شمول ټول بايد يو ډول مساوي حقوق ولري.

حال دا چې تاسې پوهيږئ چې الله عزوجل د انسانانو ترمنځ يعنې د ښځې او نارينه او همداراز بيا د کافر او مسلمان عالم او جاهل او نورو ترمنځ فرق کوي لنډ وضاحت يې دلته ولولئ:

د نارينه له زنانه سره فرق په مشرۍ کې دی، زنانه عمومي مشره نشي جوړيدای، نظامي قومندانه نه شي جوړيداي او قضاوت نشي کولای، امامت صغری هم زنانه و ته نشي ورکول کيداي، همدا راز زنانه په عورت، ميراث، ګواهۍ او نورو ډيرو مواردو کې د نارينه سره فرق لري.

خو ملل متحده دغه ټول فروق حرام ګڼي.

او هغوی د ښځې او نارينه ترمنځ په مساوات قايل دي او په ملل ملحده کې د چوکې اخيستو لپاره دا هم يو شرط دی چې طالب مشران يې خپلو کافرو بادارانو ته د پوره کيدو ډاډ ورکوي.

همدا راز د کافر او مسلمان ترمنځ په فرقونو د قران او احاديثو څخه بې شميره دلايل موجود دي يو څو يې دلته ولولئ..

دا خبره د قرآن د صريحو اياتونو خلاف او کفر ده، الله فرمايي:

أَمۡ حَسِبَ ٱلَّذِينَ ٱجۡتَرَحُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن نَّجۡعَلَهُمۡ كَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَوَآءٗ مَّحۡيَاهُمۡ وَمَمَاتُهُمۡۚ سَآءَ مَا يَحۡكُمُونَ [سُورَةُ الجَاثِيَةِ: 21]

ژباړه: ايا هغه کسانو چې د بدۍ مرتکب شوي دي، دا انګېرلي ده چې موږ به هغوی او ايمان راوړونکي او نيک عمل کوونکي سره برابر کړو چې د هغو ژوند او مرګ يو شانته شي؟ - ډېره ناوړه فيصله ده چې دوی يې صادروي.

أَفَمَن كَانَ مُؤۡمِنٗا كَمَن كَانَ فَاسِقٗاۚ لَّا يَسۡتَوُۥنَ [سُورَةُ السَّجۡدَة: 18]

ژباړه: ايا دا کيدای شي څوک چې مؤمن وي هغه دې د هغه چا په څېر شي چې فاسق وي؟

دغه دواړه نشي برابريدای.

أَفَنَجۡعَلُ ٱلۡمُسۡلِمِينَ كَٱلۡمُجۡرِمِينَ مَا لَكُمۡ كَيۡفَ تَحۡكُمُونَ [سُورَةُ القَلَم: 35ـ36]

ژباړه: ايا موږ به د امرمنونکو حال د مجرمانو په څېر کړو په تاسې څه شويدي، تاسې څنګه حکم صادروئ؟!

لَا يَسۡتَوِيٓ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ وَأَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِۚ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ هُمُ ٱلۡفَآئِزُونَ [سُورَةُ الحَشۡر: 20]

ژباړه: دوزخ ته تلونکي او جنت ته تلونکي هيڅکله يو شانته نشي کېدای همدا جنت ته تلونکي په اصل کې بريالي دي.

قُل لَّا يَسۡتَوِي ٱلۡخَبِيثُ وَٱلطَّيِّبُ [سُورَةُ المَائِدَة: 100]

ژباړه: [ای پيغمبره] دوی ته ووايه چې پاک او ناولي په هيڅ شان يو شانته نه دي.

قُلۡ هَلۡ يَسۡتَوِي ٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡبَصِيرُ أَمۡ هَلۡ تَسۡتَوِي ٱلظُّلُمَٰتُ وَٱلنُّورُ [سُورَةُ الرَّعۡد: 16]

ژباړه: ووايه: ايا ړوند او سترګي لرونکی سره برابرېږي؟ ايا رڼا او تياره يو شان وي؟

وَمَا يَسۡتَوِي ٱلۡأَعۡمَىٰ وَٱلۡبَصِيرُ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَلَا ٱلۡمُسِيٓءُۚ قَلِيلٗا مَّا تَتَذَكَّرُونَ [سُورَةُ المؤمن/غافر: 58]

ژباړه: او دا نشي کېدای چې ړوند (غافل) او سترګي لرونکی (عالم) يو شانته شي؛ او ايمان لرونکي صالح خلک او بدکار برابر شي؛ خو تاسې بيخي لږ متوجه کيږئ.

أَمَّنۡ هُوَ قَٰنِتٌ ءَانَآءَ ٱلَّيۡلِ سَاجِدٗا وَقَآئِمٗا يَحۡذَرُ ٱلۡأٓخِرَةَ وَيَرۡجُواْ رَحۡمَةَ رَبِّهِۦۗ قُلۡ هَلۡ يَسۡتَوِي ٱلَّذِينَ يَعۡلَمُونَ وَٱلَّذِينَ لَا يَعۡلَمُونَۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ [سُورَةُ الزُّمَر: 9]

ژباړه: (ايا د دغه انسان کړنلاره غوره ده او که د هغه چا) چې امر منونکی دی، د شپې په ساعتونو کې ولاړ وي او سجدې کوي، د اخرت څخه ويريږي او د خپل رب رحمت ته هيله من کيږي؟ د دوی څخه پوښتنه وکړه "ايا پوهيدونکي او نه پوهيدونکي يو شانته کېدای شي؟" - نصيحت خو د پوهې خاوندان مني.

لَا يَسۡتَوِي مِنكُم مَّنۡ أَنفَقَ مِن قَبۡلِ ٱلۡفَتۡحِ وَقَٰتَلَۚ أُوْلَٰٓئِكَ أَعۡظَمُ دَرَجَةٗ مِّنَ ٱلَّذِينَ أَنفَقُواْ مِنۢ بَعۡدُ وَقَٰتَلُواْۚ وَكُلّٗا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ [سُورَةُ الحَدِيد: 10]

ژباړه: ستاسې څخه چې کوم کسان له فتح (بري) څخه وروسته مالي لګښت او جهاد وکړي، هغوی هيڅکله له هغو خلکو سره نشي برابرېدای چې له فتحې څخه مخکې يې مالي لګښت او جهاد کړيدی؛ د هغو درجه په وروسته وخت کښې له مالي لګښت کوونکو او جهاد کوونکو څخه ډېره ستره ده؛ که څه هم الله له دې دواړو

سره غوره وعده کړېده، څه چې تاسي کوئ الله پرې خبر دی.

اوس نو تاسې خپله فکر وکړئ چې الله څه وايي او دلته د طالب ملا څه وايي.

طالب ملا د خپلو کافرو بادارانو په خوله او فرمايش دا فروق مکمل ختموي او په دې اعتراف هم کوي.

د ملل متحد منشور چې طالبان يې خپلو کافرو بادارانو ته د عملي کيدو سل په سله ډاډ ورکوي کې دا هم راغلي :

نړيوال قوانين ، اصول او تړونونه بايد له هر څه مقدم او محترم وګڼل شي.

نو طالب مشرانو ملل ملحده سره دا منلې چې هو دوی ته به د نړيوالو قوانينو ټول اصول او تړونونه مقدم وي او د منلو ډاډ يې ورکړی خو د الله په کتاب او قانون د نړۍ کفري وضعه شوي قوانين مقدم ګڼل اسلام دی که کفر؟

لنډ وضاحت يې دلته ولولئ:

(د طالبانو لخوا د ملګرو ملتونو کفري او وضعي قوانين په اسلامي شريعت مقدم کول کفر بواح دی.

د کفري قوانينو تقديم او ترجيح په کتاب او سنت باندې اتفاقي ناقض دی لکه سلف لدې ناقض ځيني داسې تعبير کوي

تقديم القوانين الوضعية على الشرائع السماوية شرک و ردة وتکذيب لمحمد صلى الله عليه وسلم والدليل على ذالک قال الله تعالى:

وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا (26)

اضواء البيان کې علامه شنقيطي وايي:

أَنَّ مُتَّبِعِي أَحْكَامِ الْمُشَرِّعِينَ غَيْرِ مَا شَرَعَهُ اللَّهُ أَنَّهُمْ مُشْرِكُونَ بِاللَّهِ.

ژباړه: څوک چې د الله له شريعت پرته د بل چا له جوړو کړيو قوانينو پېروي وکړي نو دا مشرک بالله دی، الله فرمايي:

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ.

ژباړه: ايا دا خلک له الله سره داسې شريکان نيسي چې د دوی لپاره يې د دين داسې طريقې غوره کړې دي چې الله د هغې اجازه نه ده کړې.

چې يهوديان او نصارى منسوخ اسماني دينونو منلو سره کفار ګرځي، نو طالبان به څنګه د ملګرو ملتونو وضعي او شرکي قوانين منلو سره مرتدين نه ګرځي ؟

د علماء النجد مشهوره فتاوى الدرر السنية ج ٢ ص ٣٦١ کې هغوی وايي:

من اعتقد أن هدي غير النبي صلى الله عليه وسلم أكمل من هديه، أو أن حكم غيره أحسن من حكمه، كالذين يفضلون حكم الطواغيت على حكمه، فهو كافر.

ژباړه: څوک چې پدې عقيده وي چې د بل چا طريقه د نبي صلى الله عليه وسلم له طريقې ځيني غوره او يا پوره ده لکه هغه څوک چې د شريعت د قانون په وړاندې د طاغوتي حاکمانو قوانين مني نو دا کافر دی.

الله فرمايي:

فَإِن تَنٰزَعْتُمْ فِى شَىْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْأَخِرِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا [سُورَةُ النِّسَاء : 59]

ژباړه: بيا که ستاسي تر منځ په کومه چاره کښې شخړه پيښه شي؛ نو هغه د الله او رسول لوري ته محوله (وړاندې) کړئ، که تاسي په رښتيا سره پر الله او د اخرت په ورځ ايمان لرئ، همدا د کار يوه سمه طريقه ده او د عاقبت په اعتبار هم غوره ده.

امام ابن کثير رحمه الله وايي: ”فدل على أن من لم يتحاكم في محل النزاع إلى الكتاب والسنة ولا يرجع إليهما في ذلك، فليس مؤمنا بالله ولا باليوم الآخر.“ [تفسير ابن کثير ج2 / صـ346]

ژباړه: نو دا پدې خبره دليل دی چې څوک د جګړې او اختلاف پر وخت خپله فيصله کتاب او سنت ته ور نه وړي او دې دواړو ته را ونه ګرځي، نو دا په الله او ورځ د آخرت ايمان نه لري.

همدا راز د ملل ملحده منشور وايي چې:

ټول غړي هيوادونه بايد د بشپړې ازادۍ د تطبيق لپاره کوشش او مبارزه وکړي،

دا چې بشپړه کفري ازادي څه ده راځئ دلته يې ولولئ؟ او ايا اسلام يو انسان ته بشپړه ازادي ورکړې ده؟ چې څه يې زړه وغواړي هغه وکړي ؟

نه هيڅکله داسې نه ده راځئ ولولئ چې بشپړه ازادي څه ته وايي :

له بشپړې آزادۍ نه مراد هم جنس بازي، لواطت، زنا، ردت، او بې ديني ده. حتى که يوه زنانه حيوان ته خپل خاوند وايي ملګري ملتونه قانونا هغې ته حق ورکوي او طالبان به يې ورسره مني،:

بشپړه آزادي څه ته وايي؟

دا چې سيکولريزم له اديانو او الهي شرائعو څخه په انکار او په ځای يې خپلو نفسي خواهشاتو ته په التزام بناء ده نو په سيکولريزم کې همدې حالت ته د آزاديانو په نوم جدا اساسات

ايښودل شوي، پداسې حال کې چې الله عزوجل انسان ته

پخپل ژوند کې مطلقه آزادي نده ورکړې او هغه يې له ټولو

اخيستې او فرمايلي يې دي چې:وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِينًا [سُورَةُ الأحزَاب : 36]

ژباړه: هيڅ يو مؤمن او هيڅ يوه مومنه دا حق نه لري چې کله الله او د هغه رسول صلى الله عليه وسلم د کومې معاملې فېصله وکړي او بيا (د الله او د هغه د رسول په خلاف) هغه پخپله د خپلې هغې معاملې د فيصله کولو اختيار ولري. او څوک چې له الله او د هغه له رسول څخه

سرغړاوی وکړي، نو هغه په څرګنده ګمراهۍ کې وغورځېده.

په پورته مبارک آیت کې الله عزوجل له نارینه ؤ او ښځو مطلقه

آزادي سلب کړې او په وضاحت یې فرمایلي چې د الله او د رسول الله د فیصلې په مقابل کې دوی آزاد نه بلکې د هغه اطاعت ته مستلزم دي، دا چې په سیکولر آزادیانو کې کومې کومې داسې آزادۍ شته چې د الله عزوجل او د رسول الله صلی الله علیه وسلم د فیصلې سره مخالفت لري ، په دې بشپړې ازادۍ کې د عقیدې ، کار او شخصي اذادۍ ټولې شاملې دي

د سیکولر ټولنیز ژوند په آزادیو کې د عقیدې آزادي دوی ته مهم اصل ده چې پدې کې هر انسان خپل ځان ته هر ډول عقیده چې وغواړي ټاکلی شي او پدې کار کې هیڅوک د مداخلې او انتقاد حق پرې نلري، اسلامي امت ته د دې غربي ګمراهۍ راتګ باعث ګرځېدلی چې خلک له اسلام څخه په ارتداد کې آزادي حس کړي.

پداسې حال کې چې په اسلام کې مسلمانانو ته په عقیده کې هېڅ آزادي نشته او دا کار منع ګرځول شوی چې یو څوک دې غیر له اسلامه بل دین وټاکي ځکه الله عزوجل فرمایلي چې:

وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْءَاخِرَةِ مِنَ الْخَٰسِرِينَ [سُورَةُ آل عِمرَان : 85]

ژباړه: او څوک چې غیر له اسلامه بل دین (قانون او

شریعت) ولټوي هېڅکله به ځنې قبول نشي او هغه به په

آخرت کې له تاوانیانو څخه وي.

او په صحیح بخاري کې له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه

نقل شوي چې فرمایلي یې دي:

عن عبد الله بن عباس رضي الله عنه قال: قال رسول الله »صلی الله علیه وسلم: من بدل دینه فاقتلوه

«رواه البخاري»

ژباړه: د عبد الله بن عباس رضی الله عنهما څخه روایت

دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: هر

چا چې خپل دین بدل کړ هغه ووژنئ.

نو له پورته نصوصو څخه نتیجه اخلو چې د سیکولریزم چې بین الملل یې د تطبیق مهمه او ستره مرجع ده دعقیدې آزادي له اسلام سره په مخالفت کې قرار لري او په اسلام کې د عقیدې آزادي مردوده ده او دا د کفري اساساتو

اصول دي نه د اسلام کوم چې ورسره طالب مرتدینو منلي او په منلو یې تکرارا اعترافات هم کوي ، همدا راز د همدې اذادیو په لړ کې د کار او کسب ازادي هم ده په سیکولریزم کې کسب او کار مطلقه آزادي لري او د هر چاچې هر څه خوښ شول د پیسو ګټلو لپاره یې کولی شي او

هیڅوک د انتقاد حق پرې نلري سره لدې که یو چا پخپل جسم جنسي تجارت هم کاوه مطلقه آزادي پکې لري خو د کاروبار دا آزادي هم له اسلام سره کاملاً په مخالفت کې ده ځکه په اسلام کې بعضې کسبونه، کارونه او حتی تجارتونه حرام ګرځول شوي لکه هغه کاروبارونه چې سود په کې وي لکه اوسني بانکي ډېری سیستمونو کې سودي راکړه ورکړه مروج ده چې طالب یي خه په زغرده ساتنه او تطبیق کوي.

د ډمتوب او موسیقۍ کاروبار ، د هنر په نوم د انځورګرۍ کاروبار ، د نشه یي توکو کاروبار ، د جادو او فال بینۍ کاروبار او نور ډیر همدا راز د شخصي ازادۍ په چوکاټ کې د بیان ازادي هم یو اصل دی چې کفار ورته د بین الملل په چوکاټ کې کار کوي او په دغه غوجل کې د شمولیت لپاره دا شرط ده چې د بیان ازادۍ ته به احترام لرې چې بیا له همدې ازادۍ څخه په استفاده که هر څوک هر څه وایي که اسلام او اسلامي مقدساتو ته په خپلو نظریو کې توهین او تحقیر کوي او که هر څه وایي نو د همدې ازادۍ په چوکاټ کې ورته د بیان د ازادۍ په نوم اجازه ده.

بشپړه ازادي دې ته وایي چې هر انسان، برابر ده، که هغه نر دی او که ښځه، کوم کار چې یې ښنګه خوښ وي، په کوم وخت، کوم ځای، کوم طرز او په کوم نهج یې خوښ وي، ترسره کولای یې شي خو اسلام انسان داسې بې مهاره نه پریږدي.

دا ازادي په حقیقت کې د کفارو په بشري حقوقو کې هم لوی اصل ده چې هیڅ انسان بل انسان په غلامي نشي نیولی، د سیکولریزم په شخصي ازادۍ کې هر شخص آزاد پرېښودل

کیږي چې هر څه یې خوښه وي هغه د خپل ځان په نسبت

وکړي، که هغه کسب او کار وي، که د ځان لپاره د دین او

عقیدې ټاکل وي او که کوم څوک د رضا په صورت کې زنا او لواطت کوي هیڅوک پرې د اعتراض حق نلري، د الله سبحانه وتعالی په شریعت کې چې د زنا، لواطت وغیره باره کې کوم

حدودات نقل شوي دي پر دي دلالت كوي چې په دين اسلام كې دا قسم شخصي ازادي نشته او په هغه طريقه به انسان ژوند كوي چې ښودنه يې ورته شوې ده، الله سبحانه وتعالى انسانانو ته شخصي ازادي نده وركړې بلكې په ځاى يې امر ورته كړى چې:

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ [سُورَةُ النَّحل: 90]

ژباړه: بېشكه الله سبحانه وتعالى د انصاف او احسان او خپلوانو ته د ﴿صدقې﴾ د وركولو امر كوي او د فحاشى او بدو كارونو او سركشى څخه منع كوي، هغه تاسو ته نصيحت كوي ددې لپاره چې تاسو نصيحت قبول كړئ.

همدارنګه الله عزوجل فرمايي چې:

وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ [سُورَةُ البَقَرَة: 132]

ژباړه: په همدې ﴿دين يا قانون او تګلاره﴾ د پاتې كېدو وصيت ابراهيم خپلو زامنو ته كړى و او همدارنګه يعقوب هم چې: زما زامنو، الله تاسو لره همدا دين (قانون، شريعت او تګلاره) غوره كړي او له همدې امله تاسو مه مرئ مګر غاړه اېښودونكي يعنې د همدې تګلارې منونكي

نو بيا هم د سيكولريزم شخصي ازادي د الله عزوجل له دين سره په مخالفت كې قرار لري ځكه الله عزوجل له مؤمنانو شخصي آزادي اخيستې او د هغه په ځاى يې له بعضو كارونو منع او په بعضو نورو امر ورته كړى.

او دغه بين المللي بشپړه ازادي روا ګڼل اتفاقي كفر دى.

پدې هكله د شيخ الاسلام قول ته زير شئ: وَالْإِنْسَانُ مَتَى حَلَّلَ الْحَرَامَ - الْمُجْمَعَ عَلَيْهِ - أَوْ حَرَّمَ الْحَلَالَ - الْمُجْمَعَ عَلَيْهِ - أَوْ بَدَّلَ الشَّرْعَ - الْمُجْمَعَ عَلَيْهِ - كَانَ كَافِرًا مُرْتَدًّا بِاتِّفَاقِ الْفُقَهَاءِ. مجموع الفتاوى ج ٣ / ص ٢٦٧]

ژباړه: كله چې يو انسان اجماعي حرام حلال وګڼي، او اجماعي حلال حرام وګڼي، يا اجماعي شريعت بدل كړي، نو دا په اتفاق د فقهاءو سره كافر او مرتد دى.

د ملل متحد د منشور په يوه برخه كې راځي چې:

د نړيوالې سولې لپاره ګډې هڅې او د ټولې نړۍ د امنيت د تامين په هدف د شريكو ګټو پالل د غړو هيوادونو مسئوليت دي.

تاسې وليدل او واوريدل چې طالبان هم دا كار كوي او هم يې پرې اعتراف وكړ، يو وخت به اشرف غني خپل عسكر د واشنګټن د ساتونكو په نوم يادول اوس نو د طالب مرتدينو لوړ پوړي چارواكي خپلو ټولو كافرو بادارانو ته د امن داډاينې وركوي، د نړۍ د امن لپاره د خپلو كافرو بادارنو سره

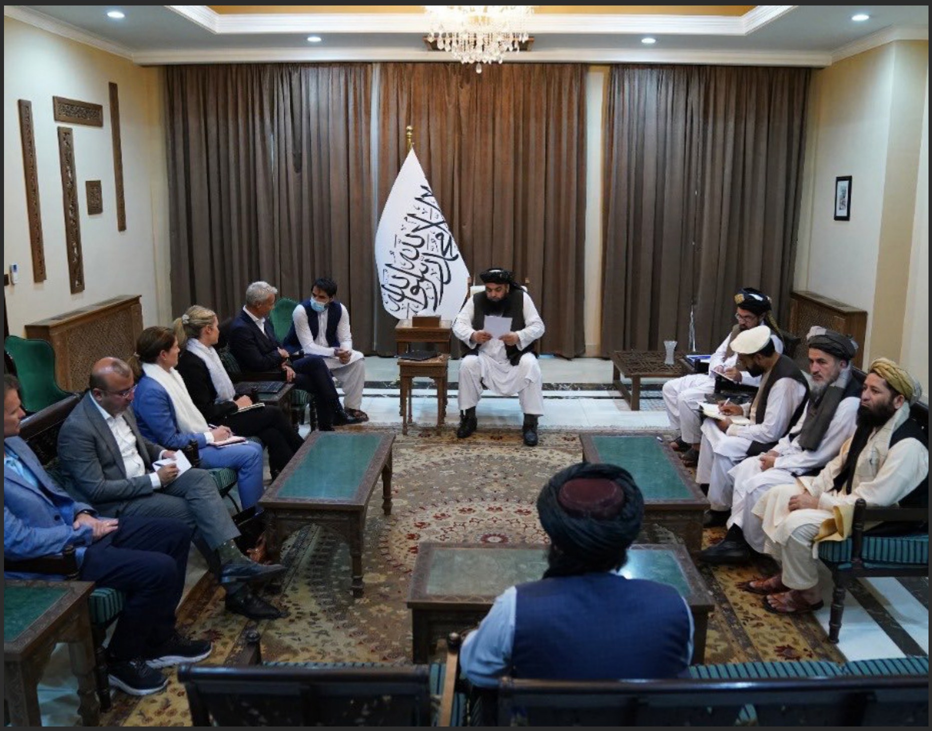

په شريكه هڅې كوي ، د اسلامي دولت د مخنيوي په هدف په پټو او ښكاره ترونونو او د شريكو ګټو په پاللو بوخت دي ځكه چې دا په ملل متحد كې د عضويت شرط دى او دا ورسره طالب مشرانو منلى دى.

كفارو سره د دې شريكو هڅو او هغوى ته د امن د ډاډ وركولو شرعي حيثيت څه دى لنډ وضاحت يې دلته ولولئ:

كافرو سره ګډې هڅې كومې هڅې دي، او مسلمان بايد كافرو سره شريكې ګټې ولري، د كفري نړۍ د امن لپاره مبارزه وكړي او كفري نړۍ ته امنه كړي ؟

طالبان د بين الملل غړو كفارو سره نه دين كې شريك دي، نه يې اسلام ورسره شريك دى، نه يې فرهنګ او كلتور شريك دى، او نه كومه بله مشتركه ايجنډا لري، خو مشتركې ګټې يې همدا دي چې حقيقي اسلام د ځمكې له سره لرى كول، سيكولر تمثيلي اسلام خلكو ته سوچه اسلامي نظام معرفي كول، د اسلامي خلافت مجاهدينو په خلاف فكري، تبليغاتي او استخباراتي جګړه كول، د محارب كفارو پرضد د حى على الجهاد نعره او عمل ختمول، چې كتاب او سنت يې تر ابده د فتنى پر وړاندى مشروع مبارزه بولي، (ولا يزال من أمتي أمة)

دغه شان د نړيوالو اكابرو مجرمانو لكه هر يو امريكا، روسيا، چين، فرانسه، برطانيه او نورو ترهګرو دولتونو امنيت د اسلامي خلافت مجاهدينو څخه تضمينول لكه دوحه كى دا څرګندوني د امريكا سابقه وزير خارجه وكړى او په ريكاډ باندى موجود دي، د نړۍ څخه د غلامانو، وينځو، شرعي حدودو، شرعي محاكمو نظام د منځه وړل د طالبانو او بين الملل غړو مشتركې ګټې دي. او پدې كې اطاعت كول يې شرك الطاعة كې راځي.

الله جل جلاله فرمايي: وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ [سو رَةُ الانعام: 121]

ژباړه: كه تاسې د هغوى خبره ومنله يقينا تاسې هم مشركان ياست.

امام ابن جرير الطبري وايي :

"قوله: (وإن أطعتموهم إنكم لمشركون) ، فإنه يعني: وإن أطعتموهم في أكل الميتة وما حرم عليكم ربكم. قوله: (إنكم لمشركون) ، يعني: إنكم إذا

مثلهم." [تفسير الطبري ج 87 / 12]

ژباړه: معنا دا ده، که تاسو د کافرو خبره د مردارو شیانو په خوړلو او ستاسو رب له طرفه حرام شوي کارونو کې ومنله (لکه څنګه چې نن سبا یې طالبان مني) نو تاسي هم د هغوی په څیر مشرکان یاست.

دا یې د منشور د سریزې ځینې نقطې وې اوس راځو او دبین الملل د منشور ځینو مادو ته د اسلام په هنداره کې یوه کتنه کوو کوم چې طالب مرتدین یې د منلو او عملي کولو په لاره کې شپه او ورځ ځان خوله ، خوله کوي.

د دغه منشور لمړۍ ماده وايي:

۱. د نړیوالې سولې او امنیت د ټینګښت په موخه د ټولو ګډو اغېزناکو اقداماتو په کار اچول، ترڅو له دې لارې د ګواښونو، تېریو، یرغلونو او نورو سوله ماتوونکو کړنو مخه ونیول شي او همدا راز د عدالت پر بنسټ له نړیوالو قوانینو سره سم، په سوله ییز ډول د خبرو اترو له لارې د هغو نړیوالو شخړو او پیښو مخه ونیول شي، چې ښايي نړیواله سوله زیانمنه کړي؛

له نړیوالو قوانینو سره سم، وګورئ د جاهلیت قوانینو منلو ته ټول خلک اړ کوي.

۱.د نړیوالې سولې او امنیت د ټینګښت په موخه د ټولو ګډو اغیزناکو اقداماتو په کار اچول نو دې کې د جهاد نه انکار راغې، د محارب کفارو او مرتدینو قانونا امنیت ساتل راغلل.

دریم دا چې وايي: د عدالت پر بنسټ د دې وضاحت وروسته هم راځي چې دوی مومن او کافر برابر ګڼي. څلورم دا چې ښځې او سړي برابر ګڼي،

پنځم دا چې د کافر مشري قانونا روا ګڼي،

شپږم دا چې د نړیوالو قوانینو سره سم د زنانه مشري قانونا روا ګڼي اووم نړیوال وضعي شرکي قوانین منل راغلل، اتم: د وینځو غلامانو نظام څخه انکار راغلی، نهم: د زنا، لواطت قانوني جواز پکې راغی، لسم: د شرابو، سود، قانونا جواز راغی، یولسم: د حدودو انکار، دولسم: قومیت او وطنیت شرک، دیارلسم: ملګري ملتونه د ځمکې مالکان ګڼل او د هغوی د رضا مطابق جغرافیایي حدود ټاکل، څوارلسم: د جزیي قوانینو څخه انکار، پنځلسم: دین یو زیاتي او اختیاري عمل ګڼل، شپاړسم: فحشاء ته قانونا جواز ورکول، اوولسم: د مجاهدینو خلاف د کفارو کومک کول، اتلسم؛ هر کافر ته بغیر د قید او شرط پخپل کفر او ردت عمل کولو اجازه ورکول، نولسم: پریکړه په اغلبیت او اکثریت کول، شلم: په وخت د تنازع کې واپسي ملګرو ملتونو منشور ته کول، یویشتم: خپل څواک قومانده د ملګرو ملتونو د امنیت شورا ته ورکول، دویشتم: د دین خاتمي لپاره ملګرو ملتونو ته خپل سهم ورکول لکه د یونیسکو اداري لپاره، او همداسې نور، دغه رنګ لسګونو کفریات فقط یوه ماده کې راجمع شوي وي، او بیا همدغه قانون نه د ملل متحد د غړو هیوادونو قانون اقتباس کیږي، لکه د پاکستان قانون، د افغانستان سابق قانون، د سعودي، مصر، شام، عراق وغیره مملکتونو قوانین. فقط اول او آخر کې ورسره یو څو اسلامي کلمات ورزیات کړي نور اساسي موضوعات د ټولو وضعي قوانینو یوشان دي. تاسو ددغه دولتونو قوانین وګورئ، بیا درته معلومات کیږي ان شاء الله.

په دې هر کفر او نقض یې که شرعي دلایل او تفصیل راوړو نو زموږ ددې تحلیلي مقالې له برداشته به بهر شي خو راځو د ملل متحد د عضویت د هغه شرایطو څخه چې طالب مرتدینو منلي او عملي کړي

بله ماده کې راځي : د نړیوالو اقتصادي، کلتوري، فرهنګي او بشردوستانه مسایلو د حل په موخه د همکارۍ او مرستو جلبول او له هر ډول توکمیز، جنسیتي، مذهبي او ژبني توپیر پرته د بشري حقونو هڅول او اساسي ازادیو ته درناوی، راځئ همدا ماده اوس د شریعت په تله وتلو.

د نړیوالو کفارو اقتصادي، کلتوري، فرهنګي، او بشر دوستانه مسایل حل کولو کې همکاري کول او هر ډول توکمیز، جنسیتي، مذهبي او ژبني توپیر پرته د بشري حقونو

هڅول او اساسي آزاديو ته درناوي ته متعهد کيدلو مفکوره، عقيده او عمل په اسلام کې ځای نه لري.

دا ماده زيات واضحه ده چې طالبان دين، مذهب، فرهنګ، کلتور الغرض د اسلام ټولو مفاهيمو ته ژمن ندي، ځکه بين الملل دا ماده تصويب کړې چې ملګرو ملتونو اجتماع به د دين څخه په ازادو اصولو بناء وي، دين ته به پکې کوم دخل نه وي، دين او سياست دا به جدا جدا وي، (الفصل بين السلطات)همدې ته سيکولريزم وايي، عربي کې ورته اللادينية او العلمانية وايي ، او پښتو کې ورته بې ديني وايي.

اوس هغه خلک دې لږ فکر وکړي چې وايي طالبان خو مسلمانان دي، ږيرې او پټکي لري، نو موږ ورته وايو چې دا عقيده او عمل يې وګورئ، چې دوی کوم کفري اصولو ته ژمن دي، خپله درته د لمر په څير روښانه کيږي چې دوی سيکولران دي، د ملګرو ملتونو دې قانون ته په کتنې هغوی د دين څخه آزاد، د ايمان نه ازاد، د لا اله الا الله کلمې نه ازاد، د ملت نه ازاد، د اسلامي فرهنګ او کلتور نه ازاد د شرم او حياء نه ازاد قوانينو ته ژمن او متعهد دي، همدا سيکولريزم ده، او طالبان د سيکولريزم مذهب منونکي دي او سيکولريزم د اسلام سره متضاد يو دين دی او دغه سيکولريزم چې مستقل دين دی منونکي يې ټول مرتدين دي، ځکه الله عزوجل د داسې باطلو اديانو په اړه فرمايي:

ومن يبتغ غير الاسلام دينا فلن يقبل منه(غير الاسلام) لفظ پدی ماده کې څرګند ليکل شوی، چې هر ډول مذهبي توپير پرته، نو اوس دا دين رب ته قبول ندی او کفر دی.

بله ماده کې راځي : ټول غړي هيوادونه به د انګريزانو له لوري د هيوادونو ويش تسليموي په يو بل به بريد نه کوي ، د زور له کاروني به ډډه کوي او داسې کړني به نه ترسره کوي چې د بين الملل د منشور خلاف وي مطلب خير که د اسلام خلاف کړني کوي پروا نه لري.

د دغه انګريزي ويش ترشا نور کوم مفاهيم پراته دي او د همدغه جغرافياوي کرښو په استناد چې تر شا يې کومې نوري معنوي کرښې راښکل شوي د دې ټولو په شمول يو هم د وطنيت ګمراه عقيده ده ، اسلامي وطن کوم وطن ده او سيکولر وطن کوم وطن دی او د موجوده وطنونو څخه له چانه دفاع او په کې د چا حمايه کيږي د انګريزانو له لوري د دغه هيوادونو د جغرافياوي او فکري ويشني څخه بين الملل ولي ملاتړ کوي اهداف يې څه دي او طالب مرتدين د وطنيت په همدې ګمراه عقيده د ترلو او پاللو په پايله کې د کومو ننګونو او اسلام ماتونکو نواقضو سره مخ دي دا او په ملل متحد کې د عضويت اخستني د نورو مادو او شرايطو په اړه به د دې مقالې په دوهمه برخه کې بحث وکړو ان شاء الله ، تاسي د همدې مقالې د پاتې برخې او نورو موضوعاتو او مالوماتو لپاره د خراسان غږ مجلې دريمه ګڼه تعقيب کړئ.

نظم
جنت غواړمه

شاعر: شیخ ابو عمر تقبله الله

زه ستا بنده یم الله ستا نه رحمت غواړمه
د ګناهونو څخه مې مغفرت غواړمه
زه ستا بنده یم ربه ستا د نظام لاروی
دا ستا په ځمکه کې یم د خوږ اسلام لاروی
که څوک مې هرڅه بولي زه شریعت غواړمه
د ګناهونو څخه مې مغفرت غواړمه

له هر باطل څخه مې کلک برائت کړی دی
له کور او کلی نه مې دادی هجرت کړی دی
زه یې بدل کې ربه ستا محبت غواړمه
د ګناهونو څخه مې مغفرت غواړمه

له هر طاغوت سره مې د جنګ اعلان دی الله
جمهوریت نه منمه دا مې ایمان دی الله
قائم په ټوله نړۍ کې خلافت غواړمه
د ګناهونو څخه مې مغفرت غواړمه

ستا د رضاء په خاطر هرڅه په ځان منمه
دا ستا په مینه کې زه، د سرتاوان منمه
ژوند د غازیانو سره، مرګ شهادت غواړمه
د ګناهونو څخه مې مغفرت غواړمه

د دنیا څو ورځې ژوند که په هر رنګ تیریږي
تاته به شکر باسم که هر څو تنګ تیریږي
ستا د رحمت په هیله زه عافیت غواړمه
د ګناهونو څخه مې مغفرت غواړمه

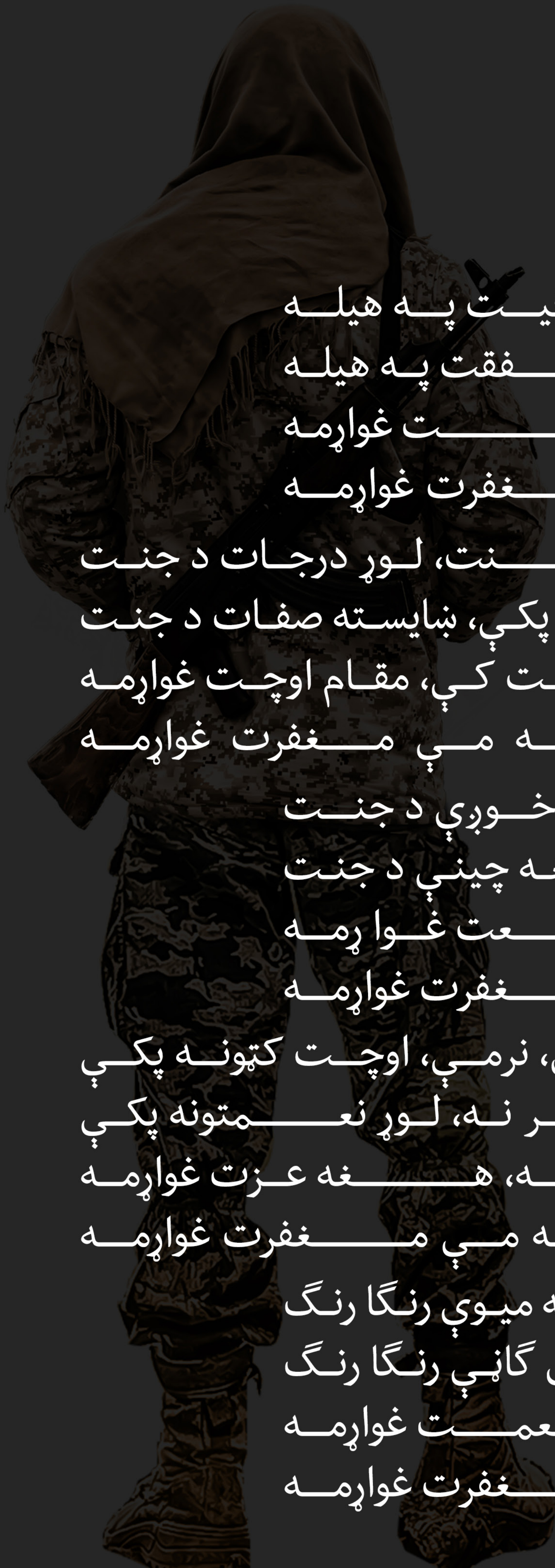

يم په دنيا او عقبا، د عافيت په هيله
فقير بنده دې يمه، د شفقت په هيله
پناه له اوره راکړه، درنه جنت غواړمه
د گناهونو څخه مې مغفرت غواړمه

لوړی ماڼۍ د جنت، لوړ درجات د جنت
لوړ نعمتونه پکې، ښايسته صفات د جنت
درنه فردوس جنت کې، مقام اوچت غواړمه
د گناهونو څخه مې مغفرت غواړمه

شهد او شراب شيده، اوبه خوږې د جنت
تاچې صفت کړی دی، هغه چينې د جنت
هغه پراخه رزق، هغه وسعت غوا ړمه
د گناهونو څخه مې مغفرت غواړمه

بسترې نرمې، نرمې، اوچت کټونه پکې
د انساني فکر نه، لوړ نعمتونه پکې
هغه مقام غواړمه، هغه عزت غواړمه
د گناهونو څخه مې مغفرت غواړمه

هغه باغونه گڼ گڼ، هغه ميوې رنگا رنگ
له سرو او سپينو څخه، جوړې گاڼې رنگا رنگ
ياالله په ډېره زارۍ، دغه نعمت غواړمه
د گناهونو څخه، مې مغفرت غواړمه

غټو او وړو وريښمو، نه جوړ لباس د زينت
چې ليدل شوي نه دي، هغه اجناس د زينت
هلته ښکلا غواړمه، هلته زينت غواړمه
د ګناهونو څخه، مې مغفرت غواړمه

تا چې ستايلي ربه، حوري ولدان مخلد
هغه اتراب کواعب، هغه غلمان مخلد
دوه اويا حورو سره، هلته صحبت غواړمه
د ګناهونو څخه، مې مغفرت غواړمه

حور عيناء، مقصوراتٌ فی الخيام به راکی
ستا په رحمت يې غواړم، دغه انعام به راکی
دغه دعا خالقه، ستا په عظمت غواړمه
د ګناهونو څخه، مې مغفرت غواړمه

که يې زه اهل نه يم، نو اهليت يې راکړه
که عمل نه لرمه، په خپل رحمت يې راکړه
دا مې دعا ده ربه زه يې قبوليت غواړمه
د ګناهونو څخه، مې مغفرت غواړمه

ستا د ديدار په شرف، مې مشرف کړه الله
ما ستا ريښتني مينه، باندې اشرف کړه الله
دا خوږه مينه دې زه، په هر قيمت غواړمه
دګناهونو څخه ، مې مغفرت غواړمه

د حق لاروي

د مجاهد سره مرکه

د الله سبحانه وتعالی او محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم اقوال په هر زمان او مکان کې د صداقت مرتبې ته ر سیدلي دي، همدغه صادق المصدوق الامین ډیر پخوا فرمایلي دي چې جهاد به تر قیامته جاري وي، نو همدغه د رسول الله صلی الله علیه وسلم د قول تصدیق دی چې اوس هم جهاد جاري دی او لا به جاري وي، که څوک جهاد او د حق دعوت ته د فساد نوم ورکوي او که څوک ورته د دهشت گردۍ نوم ورکوي خو لیکن جهاد به لا روان وي، او دا خبرې ناشنا او غریبې ندي، چې اوس بلاعمه او فراعینه صفته او د دوی لاسپوڅي او همدا راز دُعاة علی ابواب جهنم والا یې په ورسپارل شوې داخلي او بهرنۍ میډیا کې همدې ډنډورو ته زور ورکړی کله کفارو ته د امن ډاډ ورکوي او په دې سره د جهاد د خاتمې خوبونه ویني کله بیا حربي کفارو سره تعمیري او صمیمي اړیکي یو شرعي مصلحت گڼي او لگیا دي په ډیره سپین سترگۍ وایي چې امریکا او ورسره نور کفار اوس ددوی دښمنان نه دي .

نو هدف مو دا دی چې د جهاد په نامه راپورته شویو د استخباراتي سازمانونو د مزدورانو او لار ورکو په گمراهۍ او کفارو ته په چوپړ او جاسوسۍ جهاد پاې نه مومي او نه دوی د دې توانایي لري چې د جهاد لمبې سړې او د مومنو زلمو په زړونو کې دا جذبې مړې کړي.

نو دا دی حق په هر زمان او مکان کې خپل ځان ځلوي او د ډیرو کړو خولو په پوکو دا نور نه مري ، د جهاد د کاروان سره ورځ تربلې د یوځاې کیدونکو زلمو بهیر په تیزې پرمخ درومي غواړو چې د خراسان غږ مجلې په هره گڼه کې د اسلامي خلافت سره د مخکنیو او اوسنیو یوځای شویو مجاهدینو سره د زړه خواله وکړو ، ننۍ گڼه کې مو هم د اسلامي دولت د یو داسې غازي سره مرکه کړې چې ډیرو غورځو پرځو ، تندرونو ،سیلیو او طوفانونو له خپل مسیره کوږ نه کړ او لا هم په دې اغزنه لار د خپل سپیڅلي هدف په لور پرمخ درومي.

په دې هیله چې دا مرکه تر پایه ولولئ او په کې د دې غازي زلمي د ژوند د بیلا بیلو اړخونو څرکونه ننداره کړئ .

لومړۍ پوښتنه :

وروره په پیل کې خو تاسې ته او خوږو لوستونکو ته السلام علیکم ورحمت الله وبرکاته وایم .

مخکې له دې چې د اسلامي دولت مجاهدینو سره یوځای شې ، له هجرته وړاندې په څه بوخت وې ؟

ځواب: وعلیکم السلام ورحمت الله وبرکاته.

الله سبحانه وتعالی مو په اعلامي کارونو کې لا خیر او برکت واچوه خوشاله شوم چې زه مو د دې وړ وګڼلم چې د خپل جهادي ژوند یو څه کیسې او خاطرې درسره شریکې کړم ، الله نه غواړو چې زما دا مرکه لوستونکو ته ګټه وره تمامه شي او دوی ته خه پیغامونه ولري ستا د پوښتنې د ځوابولو لپاره غواړم چې لږ په تفصیل وغږیږم ، زموږ کورنۍ په خپله سیمه کې یوه ستره او بانفوذه کورنۍ ده ، مشرانو مو د روسانو د یرغل په خلاف سترې قربانۍ ورکړې دي، د کورنۍ زیات مشران مو د اسلامي نظام د قیام په ارمان د روسانو سره په جګړو کې شهیدان شوي، زیاتې کونډې او ایتام ترې راپاتې و چې اوس هغه یتیمان هم زلمي شو خو د خود غرضه مشرانو او کړو منهجونو له امله یې په افغانستان کې د حقیقي اسلامي نظام ارمان پوره نه شو.

په افغانستان د امریکایانو د اشغال ایله شپږ میاشتې وتلې وې چې زما مشر کاکا د کنړ په خاوره د راغلو اشغالګرو مقابلې ته تیار وواهه ،دا هغه وخت و چې د امریکایي درنده ګانو رعب او طلسم دومره زیات و چې چایي له واره خوله نه شوه چوله کولی خو زما تره له هغه لومړنیو کسانو څخه و چې د کنړ په خاوره یې د کفر دا طلسم ورمات کړ ، موږ لا واړه وو چې هغه به د تجارت په بهانه نورستان، غازي اباد، وټه پور، چپه دره او نورو مختلفو ځایونو ته د جهاد لپاره سفرونه کول، په خپله منطقه کې بیخي یوازې و ، د وخت په تیریدو دا مبارزه په را ښکاره کیدو شوه، زیات ملګري یې پیدا کړل، بلاخره ښکاره یې خپلې مبارزې ته دوام ورکړ، د زیاتو ستونزو او مشکلاتو با وجود یې په هغه وخت کې خپله مبارزه ونه دروله، دا نو هغه وختونه و، دغه وخت کنړ ته د ځینې عرب مجاهدینو تشکیلونه هم راسره شول، چې د القاعدې په نوم به د امارت سره یو ځای ښکته پورته کیدل، یو وخت سهار وختي و، زه په حجره کې پروت یم ګورم چې دوه له رنګه تور او د دنګو قدونو خاوندان حجرې ته را داخل شول، زما کاکا ترې مخکې دی، عاجل اوچت شوم، بسترې مې ټولې کړې، سترې مه شي مې ورته وکړل، خو د دغو دوه ځوانانو له خولې مې بدون د سلامه بل لفظ وا نه وریده، کیناستل دروازه مې کلکه بنده کړه، کړکۍ مې هم ښې جوختې ور وستې،چې بیرون خبرې ونه وځي، خو خلکو خبرې نه کولې نو کله چې د غرمې ډوډۍ وخت راورسیده، په دسترخوان جمع شو ډیر په سنت طریقه برابر کیناستل خو بیا هم په خاموشۍ سره لګیا دي خوراک کوي، شیبه وروسته ورته زما کاکا په عربي ژبه کې وویل"کُل" نو دغه وخت کې پوهه شوم چې خلک عجم نه دي، دغه وخت زه پنځم ټولګي کې وم زما یواځینۍ بوختیا همدې ښوونځي ته تلل او هلته لوستل وو، د دې عرب مجاهدینو په لیدو فکر یوړم او ضمیرمې راسره په جنګ شو،چې داخلک هم د چا بچیان دي دا به ښځه هم لري اولاد به هم لري، ښه ښایسته زنده ګي به یې هم وه ،خو نن د کنړ په غرونو کې د دوی څه هدف دی چې د بلا کړاوونو او مشکلاتو نه ډک ژوند یې غوره کړی دی، خو ضمیر به مې همدا راته ویل چې د انګریزانو سره د جهاد لپاره راغلي، زه هم هغه وخت کې دومره کیسو سره اشنا نه وم،خو دا عهد مې وکړ چې زه مدرسه کې داخله کوم او ددې خلکو پشان به یو دیندارشخص جوړیږم ان شاءالله، خو کورنۍ مې راته د مدرسې لپاره د لرې تللو اجازه نه راکوله، مجبور شوم د کلي نه یو نیم کیلو میترلرې مې یو مدرسه کې داخله وکړه چې د مکتب نه به راغلم مدرسې ته به تلم بیا به مازدیګر ناوخته کور ته تلم اکثر وخت به مې ټوله ورځ په نهره تیروله، همدغه وخت مې د مجاهدینو سره منډه رامنډه کوله ، وخت تیریده او زه اوس دومره شوی ووم چې دا اعتماد راباندې د کورنۍ پیدا شوی وو چې اوس نو لرې سفرونه کولای شم ، خپل کاکا سره به مې د نورستان ،غازي آباد او د وټه پور سفرونه کول او د کنړ په اسمان څکو غرونو کې به په ورځو ورځو پلې ګرځیدو، د ښوونځي په نهم ټولګي کې مې څلور نیم میاشتینی ازموینه هم ورکړه خو نور راڅخه د ښونځي لوستل پاتې شول، د جهاد جذبه مې د مکتب د لوستو په ارادو پیاوړې شوه ، خو ورسره مې د مکتب په ځای دیني زده کړو سره علاقه زیاتیده او کوشش مې همدا و چې یوې مدرسه کې داخله وکړم ، اخر مې هم کورنۍ راضي کړه او د دیني زده کړو په موخه پیښور ته لاړم هلته مې یو کال درسونه وویل بیرته راستون شوم او دوه کاله مې په ننګرهار کې په دیني زده کړو تیر کړل، دغه وخت چې د جهاد په صفونو کې زما کوم پخواني مخلص ملګري و هغوی نو اوس د امارت په خباثتونو مکمل پوهه شوي و او امارت صف یې پریښې و خپل سپیڅلي هدف ته د رسیدو په خاطر یې القاعده سره کار شروع کړې و خو لږ وخت وروسته په دې وپوهیدل چې القاعده او امارت کې اوس هغه پخواني مخلصین نه شته ، دواړه اوس د یو خره غوږونه دي ، د نورو لسګونو اسلام ماتونکو نواقضو د درلودو ترڅنګ د دواړو مهار د آی ایس آی په لاس کې وو، لکه اوس تاسې ګورئ چې ایمن الظواهري د آی ایس آی په ریموټ چلیږي کله کله ورته د بیانیو متن آی ایس آی ولیکي چې اکثره په کې یوازې هند سره د دښمنۍ باتې وهي او په هند په کې اعتراضونه وي چې دا هم د پاکستان د سیاسي جګړې یو بوي دی چې د دې ګمراه بوډا په خبرو کې تل راوځي په هر صورت همدې ملګرو سره مې مشوره وکړه چې خه امارت خو هم په هغه حال شو القاعده هم له همغه مردار ډنډ څخه اوس خړوبیږي له کومې چې امارت دا مرداري اوبه څښي، نو اخر څه کول په کار دي ،

ملګرو ته مې ویل فلانې ګروپ خه دي هلته ځم او یا ځم د مدرسې رخصتې تحریکیانو سره تیروم ځم چکنور ته ریناو پارچاو کې د تحریک مرکزونه دي هلته تربیت کوم دا خلک به خه وي ، خو ملګرو راته وویل لږه سره وخوره دلته چې هر ګروپ ته ورشې نو نتیجه یې همغه ده ستا د ټولې قربانۍ ثمره د آی ایس آی په لمن کې پریوزي او هیڅ نتیجه نه لري ته به وګورې چې طالبان به ټول په ټوله یو وخت کفارو سره په ښکاره دوستی فخر کوي او دادي سبحان الله د همغه ملګرو وړاندوینې ریښتیا شوې ، ملګرو راته دا هم وویل چې تحریک خو هم په یوه سیاسي جګړه کې ښکیل دي ، کشران یې له ځانه خبر نه دي خو مشرانو یې د برق او ګیس د جنګ په لړ کې کله د هندي استخباراتو ګټې پالي او دا دي اوس خو نو ته یې ګورې چې مستقیم د افغانستان ملي امنیت سره روابط لري مطلب دا چې امارت د آی ایس آی په نیابت په افغانستان کې جګړه کوي او تحریک بیا برعکس د هند په مرستو د افغانستان په نیابت پاکستان کې په جګړه ښکیل دي مخلصین به ورکې وي خو د هغو د قربانیو ثمره هم همدا استخباراتي کړی اخلي ، دا کاږه منهجونه او کاږه مخونه به هیڅکله کامیاب نه شي او نه به شریعت حاکم کړي ددوی واګې د نورو په لاسونو کې دي ، دوی ته سیاست او پالیسي بل ځوک جوړوي ، دوی د خپل واک نه دي ، الله مهربانه دی داسې وخت به راشي چې د مخلصینو عرض به الله ضرور اخلي ، بس صبر کوه. بیا مې نو خپلو سبقونو ته مخه کړه خو دي حالاتو ته به سخت ځوریدم چې کله به مې د امارت په صف کې د مجاهدینو په نامه د دې لنډه غرو اخلاق او مفاسد لیدل.

اخر هم الله عزوجل مهربانه شو او په ټوله نړۍ کې د پاکو او مخلصو موحدو مجاهدینو عرض الله واخیست او په ټولو یې د اسلامي خلافت لورینه وکړه.

هغه خلافت چې د شرق او غرب له مرستو او ګټو بې پروا د ټولې نړۍ له کفارو مشرکینو طواغیتو او د دوی د لاس پوخو تنظیمونو سره په جګړه بوخت دي.

هغه خلافت چې منهج او عقیده یې د لمر په څیر روښانه ده او په خپله مبارزه کې د هیچا له ملامتۍ نه ویریږي .

دویمه پوښتنه :

څه وروره ماشاء الله تاسې خو بیا په ډیر کم عمر کې د جهاد میدان ته رادنګلي څه دا راته ووایه چې اسلامي خلافت سره مو د یوځای کیدو لامل څه و او که د هجرت کیسه مو راته وکړئ ؟

د دویمې پوښتنې ځواب : وروره دا د الله پاک احسان و، چې د نیکانو موحدینو ملګرواو علماؤ کرامو سره د ناستې پاستې او د څه ناڅه د دینې زده کړو ثمره وه چې الله تعالی راته د توحید سپیڅلې عقیده لا له وړاندې را په برخه کړې وه لله الحمد.

اوس مې هیر دي خو زه مدرسې څخه د کوچنې اختر په رخصتۍ کلي ته تللی وم زما یو کلیوال هم تازه له مدرسې څخه و، د تفسیر دوره خلاصه شوه ، اختر ته هم د ګوتو په شمار ورځې پاتې وې، زما کلیوال زما د عقیدې نه خبر و، رسم رواج او بدعات مو په معاشره کې زیات بدې راتلل کله به چې د جمعې مبارکې ورځ خطبه کې چانس راغی نو خطبه کې به مې شه د بس که زړه تش کړ، جهاد ته ترغیب بدعاتو رد او د پښتنو ناروا رواجونه هغه څه و، چې زما خطبه به وربانډې څرخیده، علم مې دومره نه و، خو ضمیر هم اجازه نه راکوله چې د امریکا خیرات خواره ملایان دې خطبې ورکوي اولسونو ذهنیت دې د اسلام په ځای په دیموکراسۍ ورماتوي او زه دې ورته خاموش یم .

اکثر وخت به راته کورنۍ ویل چې داسې بیانونه مه کوه خلک خپه کیږي او ځینو به لا دا هم ویلې چې ته خو سندي ملا نه یې(یانې سند خو نه لرې فارغ ملا نه یې) نو فی الحال بیانونه مه کوه، بس د چا خولې ته به مې برغولی جوړولی خو دنیا ده هرقسمه خلک شته هرڅوک غواړي چې په بل خپل فکر تحمیل کړي خو زما سر الله په حق خلاص کړي و د چا د خبرو او کېسو پروا نه راتلله .

له مدرسې څخه په رخصت راغلې دا کلیوال مې یو ماذیګر څنګ ته راغې ، په لاس کې یې اخبارونه و ، الله ګواه دی بیخي ناشنا راته وبریښدل، د خبرو اترو نه مې تلوار ډیر دغه اخبارونو ته و، خبري به مې د مدرسې دغه کلیوال طالب سره کولې خو سترګي مې په اخبارونو کې ورتومبلی وې، کلیوال راته وویل په همدې خاطر راغلم چې احوال دي واخلم د رمضان مبارک تفسیر څنګه و، استاذان څنګه و، نور حالات واقعات؟

بس په الحمدلله مې ورخلاصه کړه، چې لاس مې اخبارونو ته ور اوږد کړ، چې کتل مې نو په اخبار کې مې په یو ځاې په تور عقابي بیرغ سترګي ولګیدې چې په اخبار کې یو خبر د اسلامي دولت په اړه راغلې و ، الله شته تور عقابي بیرغ دومره جذاب و، چې بیخي مې پکې سترګي ګنډلې وې، کلیوال راته وویل دا مې تاته د یو زیري په شکل راوړي، شام او عراق دواړو کې مخلصو مجاهدینو اسلامي دولت اعلان کړی او ټول مجاهدین سره په اتفاق شوي دي ، څه واخله دا وګوره دا اخبارونه مې له ځان سره راوړل ،دا داسې مجاهدین دي چې کوم ځاې ونیسي نو سمدستي په کې د الله شریعت حاکموي د چا د ملامتی څخه ډار نه لري د نړۍ هیڅ کفر او طاغوت سره هیڅ ډول موالات نه لري په ټوله نړۍ کې د ټولې نړۍ سره جنګ دي ، د توحید د پاکې او سوچه عقیدې لارویان دي !

ما خط ته نه کتل د مجاهدینو شایسته د نور څخه ډکو څیرو اود خلافت تور مهر نبوت والا بیرغ زیات خوند راکاوه، کلیوال مې وویل دا کاغذونه درسره محفوظ کړه، خپلو ملګرو ته یې ښایه، الله به د توحید دعقیدې حامیان زیاتوي ان شآءالله.

زه چې په ژورو فکرونو کې ډوب وم او د سوریه ځمکه مې خیالونو کې ګرځیدله، دې وخت کې بیا کلیوال په زنګون لاس راکیښود ویې ویل دا اکثر د اسامه رحمه الله او زرقاوي رحمه الله ملګري دي،او ددوی باني او بنسټګر زرقاوي دی .

زما فکر خپلو هغو ملګرو ته لاړ چې ویلې راته:جذبه کې کیږه مه، قرباني دي

وساته وخت یې راځي، بیا درته مونږ وایو ان شآءالله تعالی،

خپل هغه کاکا چې د امارت په ډله کې جنګیده هغې ته مې هم دغه اخبارونه وښودل هغه هم زیات خوشحاله شو چې مونږ ددغو خلکو سره موافق یو اسلامي دولت هغه دولت دی چې د هغې لپاره مو قرباني ورکولې.

وخت تیریده زما رخصتي هم پوره شوه، یو وخت د هماغو پخوانیو ملګرو خواته لاړم چې ماته یې د صبر تلقین راکړی و ، لا دومره وخت نه وو تیر چې دلته افغانستان کې دمخلصو مجاهدینو ترمنځ دا ګنګوسې خورې شوې، چې د وزیرستان څخه ځینې ملګري شام ته هجرت کوي، ډیر مې زړه کیده چې وزیرستان ته لاړشم خو همدې ورځو کې تور خالد تقبله الله له کومه راپیدا شو دا نو هغه شخصیت و، چې د امارت او بیا د القاعده سره زیاته ناسته ولاړه یې لرله ،هجرت او خلافت ته په کامله توګه د دعوت په برخه کې یو مرکزي سبب همدا تور خالد تقبله الله و چې زما ژوند یې بدل کړ، تور خالد هغه زمری و چې بیا وروسته یې د پاکستان په قونسلګرۍ اتلوال استشهادي برید ترسره کړ،خپلې کیسې ته راځم: تور خالد چې په فاروق استاذ هم مشهور و، دا راغی خو زما زیات ګومان دا و، چې د شینوارو طرف نه راغی اتکل مې سم وخوت چې پوښتنه مې ترې وکړه له (تور درې) څخه راغلې و، و خاص همدیته راغلی و، چې نور د انتظار شیبې ختمې دي کوم جماعت ته چې منتظر و، هغه دلته خراسان کې هم په اعلانیدو دی، د شپې ډیر ناوخته پورې زمونږ مجلس په همدې و، چې دومره خلک به چیرته وي چې دلته اعلان وکړي؟

هغه زر خبره راغوځه کړه ویل د زیاتو جبهو مشران راټول شوي دي، هغوی بیعت لیږلی دی فی الحال(تور دره) دارالخلافه ده مجاهدین هلته جمع کیږي او....

فاروق استاد له پیله تر پایه په ټولو کیسو وغږید مونږ سره نوره کومه پوښتنه داسې پاتې نه شوه چې د هجرت مانع مو شي ،استاد په سبا ورځ لاړ، د شنبې ورځ وه چې زما خاص ملګری انعام الله راغی ،دا یو اورکزی ملګری و، ماته یې د اورکزو د جهاد له وختو زیاتې کیسې کولې، د شنبې مازدیګر و راغږ یې کړ چې دلې راشه، زه ورغلم په مسکه خوله یې وویل مبایل دې څه کړ مالې خیر خو دی؟

ویل خیر دی میموري مې راوړې او یو څه شی مې راوړي، هغه درباندې اورم مبایل مې راواخیست میموري یې ور واچوله هماغه ثبت چې مرکز ته د خراسان ولایت داعلان لپاره لیږل شوی و، هغه یې ټول راباندې یې واوریده د یوې نا اشنا خوښۍ احساس مې وکړو ، دې خبرو ته من ،من غتیدم ، ورته مې کړه : داچیرته و، والکه؟

ویل زما ورور دغه ترتیب کې دی دا ویډیوګانې هغوی وکړی او شام ته یې لیږلي دي کیدی شي بیعت قبول شي.

بس نور زما حواس په هوا شو، لاندې د طاغوت خاوره راته سور تنور وګرځیده، مدرسه هم نوره په پاتې کیدو شوه،ناست دلته وم فکر مې کله په تور دره او کله د سپین غر په غرونو الوت کاوه.

همدا سبب و، چې خراسان تمکین ته داعلان څخه څو میاشتې وروسته مهاجر شوم اګر که ددېنه مې مخکې زیات تشکیلونه کړي و، تفصیل به یې زما د هجرت دزنده ګۍ په داستان کې راشي ان شآءالله تعالی.

دریمه پوښتنه :

خه ماشاء الله بس دا د الله عزوجل ستر فضل دي چې تاسې ته یې د هجرت توفیق درکړ ، خه دا راته ووایه چې کله مو هجرت وکړ نو له هجرته وړاندې او له هجرته وروسته ژوند ترمنځ مو څه فرق محسوس کړ؟

د دریمې پوښتنې ځواب : هو ورو ره دا د الله سبحانه وتعالی ستره پیروزینه ده چې په داسې پرفتنه دور کې مونږ ته د هجرت توفیق راکړ ، تاسې پوهیږئ چې په ګرده نړۍ کې تمکین یا دار الاسلام یواځینۍ هغه خاوره ده چې د هر قسمه فتنو او ګمراهیو او منکراتو مخه پکې نیول شوی وي، ما چې هجرت نه و کړی نو زما مخې ته بلا بې شمیره هغه نواهي راتلل چې دهغې د منعه کولو هیڅ جرآت مې نشو کولی خو د تمکین خاوره بیا داسې نه وه هلته هرمجاهد او مهاجر داعي و،د مجاهدینو ښایسته اخلاقو او نوراني څیرو ته په کتلو به زړه ته سکون حاصلیده، خو طاغوت کې به دې هیڅکله هم په چا سترګې خوږې نه لریدې، منکرات پریمانه و، بس لنډه دا چې هرڅوک د خپل وس مطابق په ناروا کړنو اخته و، د شریعت ټول اوامر تر پښو لاندې و، داالله د کتاب پرځای به طاغوتي ملایانو قومي ملانو په جرګو او قومي تړو فیصلې کولې.

خو تمکین یواځینۍ هغه خاوره وه چې د رب العالمین ټول حدود پکې جاري و،په راغلي محمدي شریعت به فیصلې کیدلې، په فیصلو کې به د مشر او کشر لحاظ نه ساتل کیده بس څه چې رب ویلي هماغسې به فیصله کیده، او دیته ورته هغه کارونه چې په هغې کې داالله رضا پرته وه هغه به ترسره کیدل،

بل لوی فرق دا و چې د طاغوت په خاوره کې هیڅ اطمنان او سکون نه و، ما داسې زیات خلک هم لیدل چې باوجود د پوره سرمایې درلودو به هم پریشانه او سرګردانه و،خو تمکین یواځینۍ هغه خاوره وه چې سره د پوره ستونزو او مشکلاتو پکې بې ساري اطمنان پروت و، دومره اطمنان چې تعبیر یې نشم کولی، او که دا پوښتنه د هرچانه وکړې نو درته به وواېي چې هلته اطمنان و او که نه؟

مینه، محبت ، صمیمت له یو او بله زاریدل ، د مهاجرینو او انصارو ترمنځ هغه درجه کې و چې هیڅکله یې ما تصور هم نه و کړې .

او د تمکین په لر او بر کې یو شان د الله سپیڅلي شریعت څخه ټول مجاهدین برخمن و،یو شان شریعت نافذ و، الحمدلله، رب دې زمونږ په زنده ګۍ کې یوځل بیا دغه ستره خوشحالي راولي.

څلورمه پوښتنه :

تاسې رښتیا وویل همداسې ده د تمکین

د ژوند خواږه دومره زیات دي چې په ورځو ورځو پرې خبرې کیدای شي خه وروره اوس نو د تمکین د همدغه خواږه ژوند له بهیره دې یوه خوږه خاطره هم راسره شریکه کړه ؟

د څلورمې پوښتنې ځواب : ورور جانه د هجرت ژوند دومره خوږ او له معنویته ډک ژوند و چې تراخه پکې هم خواږه حِس کیدل،ستړیا به هم خوند کاوه او سفر به هم خوند کاوه د زخمونو په دردونو کې به هم یو عجیبه کیفیت و، یوځل کوټ ته قوه راغلې وه نو همدغه تورخالد اومور یوځای په دشمن تعروض وکړ کیسه اوږده ده خو زه به همدا مقصود راواخلم، نو د جنګ په جریان کې تورخالد په لاس د ام شانزدې مرمۍ وخوړه، هغه د جنګ له صحنې نه روسته شو بیا څه وخت چې زه فارغ شوم خواته ورغلم دغه وخت کې پاسمان یې کاوه زخم کې یې عسل اچول، پوښتنه مې ترینه وکړه څنګه یې د زخم سره او دا عسل څه کوې؟ ویل شکر دی خوشحاله یم چې زخمي شوم او بیا یې راته هغه حدیث ولوسته چې څوک رب ته داسې حالات کې ورشي چې د هغې په بدن کې د جهاد له وجې کوم زخم نه وي جوړ شوی نو دا عیبجن الله ته ورغې، بیا یې وویل دا عسل به کنړ کې چې

استاد فاروق (تور خالد) تقبله الله

موږ و، نو عربانو به زیات استعمالول او ډیر زر به ورسره الله شفا ورکوله..

نو خبره مې دې پورې کوله چې د هجرت ژوند کې هرڅه د واحد ذات لپاره و، نو زخمونو ته به هم مجاهدین خوشحاله و او خوند به یې ترې اخیسته،

اول زما د ژوند خوږه خاطره دا وه چې رب د هجرت توفیق راکړ نو په ډیره سخته لار د تمکین تر سرحده چې ورسیدم تازه مې ملګري جریان کې کړي و، چې در روان یم نو کله چې تمکین خاورې ته داخل شوم اول مې سترګې په تور عقابي بیرغ ولګیدې هغه بیرغ چې هیڅ سر ټیټی یې د تاریخ په اوږدو کې نده قبول کړې لا به همداسې هسکه غاړه ازاد رپاند اوسي ان شآء الله او سیورې ته به یې دنړۍ مظلوم امت د ارام ساه اخلي او لاندې به ترې د الله سپیڅلی شریعت حاکم وي قریبا ان شآءالله.

بیرغ باندې د سترګو لګیدو سره بې اختیار ځمکې ته نسکور شوم رب ته مې د شکر په سجده د ټولې ورځ د اوږد سفر ستړیا وویسته،راوچت شوم په تندې مې لاس راتیر کړ جیب ته مې لاس کړ چې مبایل راواخلم ملګري ته زنګ ووهم، نور نو ماښام و، ورځ د شپې په غیږه کې نوره په پټیدو وه خپل تور څادر یې د ورځې په سپین مخ راکش کاوه، مخکې مې وکتل غواګۍ موټر زما په لور تونډ را روان دی چې رانزدې شو ومې کتل مفتي عبدالله و له لرې یې وپیژندلم موټر یې ودراوه راښکته شو ،تر ډیره مو یو بل په غیږ کې کلک نیولي و، یو بل مو په تندي چپ کړل د تود هرکلي وروسته یې راغږ کړ ویل را خیجیږه موټر ته چې ځو ان شآءالله، مفتي زما بیخي د اول وختو ملګری وو بلدتیا مو سره زیاته وهدا نو داسې خوږې شیبې وې چې زه په الفاظو کې هغه خوږوالې نه شم را اخستې کوم چې ما محسوس کړې و ....،

تمکین د خوږو او ترخو خاطرو ځانګړی کور و، ان شآءالله په خپل وخت به نورې خاطرې هم شریکوو، خو زماپه ژوند کې ستره بریا او نېکمرغي هغه دا وه چې رب تمکین ته د هجرت توانایي او توفیق راکړ، د معصیاتو اوګمراهۍ څخه رب د خپل رحم غیږ ته کش کړم چیرته چې د سرونو قرباني وه، چیرته چې د مینې او محبت نه ډک ژوند وو چېرته چې د ازادو ضمیرونو ازمیښت و، هغه خاوره چې هر وخت د رب لایزال د رحمتونو شاهده وه،

پنځمه پوښتنه :

خه وروره رښتیا هم د هجرت په جریان کې د دار الاسلام خاورې ته په لومړي ځل داخلیدو بیخي انسان د عجیبه خوښۍ احساس لري ، وروره ددې خوږو ترخنګ خو د تمکین ژوند له دردونو ، غمونو او کړاونو هم ډک و ، تاسې کومه ترخه خاطره هم لرئ ؟

د پنځمې پوښتنې ځواب : وروره همداسې ده ، غمونه او دردونه هم و او دا هر څه د الله لپاره و نو په هر څه کې یو صبر او ثبات و، د خراسان تمکین یواځینۍ هغه خاوره وه چې همیش د رب کائنات امتحانونو په غیږ کې کلکه نیولې وه او همدا حال د سوریه په ځمکه د تمکین هم و، چې امتحانات تکالیف دردونه او ستونزې مشکلات یواځیني هغه څه و، چې د تمکین په پاکه خاوره کې ورسره مجاهدین غاړه غړې و، او په مقابل کې یواځې د صبر ثبات لاره وه او بس.

له هغې ورځې نه چې د خراسان په خاوره د تمکین اعلان وشو نو هیڅا یې په خلاف دریغ ونکړ زما هغه صحنې اوس هم یاد دي چې د کوټ په اهنګرانو کې موږ محاصره و او دشمن ته زموږ کوردینات یوې عمر خوړلې سپین سرې بوډۍ ورکول او دشمن ته به یې د زامنو خطاب کاوه چې زویه دغه کور کې دي او زویه دې بل کور کې دي، خوموږ دغسې خلک سراسر معاف کړل ترڅو د تمکین د رحمتونو څخه برخمن پاتې شي، همدا راز هغه صحنه مو هم لا هیره نده چې مجاهدین د راغلې قوې مخې ته ووتل یو تنکي ځوان د مبایل په مټ د راغلې قوې د قومندان سره په تماس و او د مجاهدینو دتعداد په هکله یې احوال ورکاوه،خو په لومړیو کې دې ټولو خلکو سره د دیر زیات برداشت او رحم معامله وشوه ،

همدا راز بې شمیره هغه پروپاګنډې چې هیڅ اټکل یې نه کیده د مجاهدینو په خلاف وشوې،

نور هم داسې زیاتو صحنو شاهد یم چې لیکل یې زما له توانه بهر دي، زموږ د شهیدانو له زخمونو به ویني روانې وې ، چې ځینو عوامو به یې د جیب سامان لوټلي و، پرځای ددې چې شهید ته زنه وروتېري سمبال یې کړي غوښې یې راټولې کړي، نو دوی به یې دجیب سامان، ډرون وهلی ماته اسلحه او په وینو رنګ پیسو ته غله و،قسم په الله چې کله هم موږ دغسې د ورته عمل عاملین په خپله سزا رسولي نو پرځای ددې چې آفرین موږ ته وویل شي باالمقابل یې منفي او پوچ تبلیغات زموږ په خلاف غوره کړي، د مامند هغه د پاڅونوالو مشران چې کله په هغه سزا ورسیدل چې پکار وه ورته، نو اوس هم خلکو ترې د فرعون مړی جوړ کړی نه یې هیرېږي او موږ باندې د نقد او اعتراض په سرټکو کې یې زمزمه کوي، خو دې ته نه ګوري چې دایې ولې د ځناورو د خوراک کړل راشه چې زه دې له حقیقته خبر کړم پټ هغه څه چې ورته کیمرو رسیده ګی نشوه کولی، او هغه ظلمونه چې مرتکبین یې د ورته جرم په سزاء ورسیدل دا به زه درته بیان کړم اګر که سم تعبیر به هم له هغه دردونکو خاطرو او حالاتو څخه ونکړای شم خو بیاهم ستاسو مخې ته به یې کوږ راکوږ عکس رسم کړم.

له هغې ورځې نه چې د خراسان اولنۍ سیمې لکه باندر، نازیان،کوټ، ګورګورۍ، اغز، مامند او کڅو، پیښه، عدل خیل وغیره الله موږ ته د یوي اوږدې مبارکې غزوې او د ځوانانو د قربانیو په نتیجه کې د الله سبحانه وتعالی د خاص مدد څخه وروسته راکړې نو دشمن نه د قرار ځای ورک شو، ننګرهار کې د طالبانو ارامګاه(مامند)هم ددوی له لاسه وتلی و، شپه او ورځ د اسلامي دولت د له منځه وړلو په پار یې دشمن په پاکستان او کابل کې د پردې شاته شریک میټنګونه روان کړي و، طالب کرایي جګړمار په آی ایس آی زړه اطمنان ونکړ دلته یې د خپل اولني بادار(پاکستان) د تربور (افغانستان) حکومت سره هم زموږ د له منځه وړلو سلا مشورې وکړې امریکایانو ورسره د جنګ په میدان کې د هوایي ځواک په مټ ملتیا وکړه د قومونو ملکان یواځیني هغه خلک وو چې د خپلو کشرانو په جلب جذب کې لالهانده او سرګردانه ګرځیدل ترڅو زموږ په خلاف خپلې شومو کړنو ته لاس واچوي، د دشمن منظم انسجام شروع و، د اسلحو او افرادو کمبود یې نه و، داخل د تمکین په خاوره کې پاتې عوامو سره یې مکمل همغږي وه ، حتی ځینو عوامو چې اسلحه ورته نه وه رسیدلې نو زموږ په خلاف یې د تبرګې او چړې نه استفاده وکړه، بیاهم خلک وایي خلافت خلک په ماینونو کینول او د اسمان تاریکو ته یې جیګ کړل، او شوي جرمونه ورته جرمونه نه ښکاري، زموږ وینه ورته لیلام ښکاري، زموږ عزتونه ورته عزت نه ښکاري، زموږ د قدر وړ هستی ورته فقط تروریستان ښکاریدل، او کرایي جګړمار ورته بیا باتوران تورزن حقبین او دعزت خلک ښکاریدل، خپل ژوند ورته مهم ښکاریده او دا هرڅه یې د جنګ په لومړي ځل رابښکاره شو،

کیسه یې زیاته له درده ډکه ده، زیات خلک به هم ترینه پوره نه وي خبر.

کله چې د اچین ولسوالۍ په مامند سیمه د دشمن لخوا حمله کیده نو پوره ځواک یې ملتیا کوله آی ایس آی او افغاني مرتدو یې دروند قیمت ورکاوه، د امریکایي داړه مارو چې څه پّ وسه کې و دریغ یې ونه کړ .

د رمضان مبارکه میاشت وه مهاجرین ملګري په هغه وخت کې اکثر د باجوړ او اورکزیو د ایجنسو سرښندونکي غازیان و، افغاني مهاجرین هم یکې د ګوتو په شمار و، زیاترو خلکو بیعتونه کړي و، بېرته واپس تللي و.

په مامند له جګړې لږه موده مخکې دا خبرونه هم راغلل چې طالبان د تورخم او ریناو پارچاو له لارې په ګڼ تعداد کې راروان دي او د غني خیلو ولسوالۍ په مختلفو ساحو کې ځای پرځای کیږي، او د کوم جنګ پلان لري، ملګري مې راته زنګ وواهه چې والکه طالبانو کې ځینې کسان زه پیژنم چې ټول عمر پاکستان کې وي خو هغوی نه خبر شوی یم دلته راغلي دي خپله تابیه ونیسئ ،ماته حالات ښه نه را معلومیږي ،خو اکثر وخت مجاهدین دومره غافل شي چې فقط د توکل نه بل شی نه پیژني او دا یې د اخلاص او بهادرۍ اخیري درجه وي، نو دغو شپو کې حافظ صیب هم ګورګورۍ طرف ته تللی و، هلته و، نور هغه وخت هم را ورسیده چې دشمن حمله شروع کړه د غني خیلو، سیاچوب ، میدانک، ګردي،پیښې خوړ، ده سرک، او د نازیانو له لورې او د پچیر له لورې یو ناڅاپه برید جریان پیدا کړ او هم مهاله د مامند ځایي پاڅونوالو هم لور او تبرګو ته لاس کړ هرې خوا جګړه شروع شوه، هیڅ کور په امن پاتې نشو هیڅ غر او بوټی، او تیګه په امن پاتې نه شول، د خطونو له لارې طالبانو حمله وکړه په داخل کې پاڅونخیل راپورته شو او نه جبرانیدونکې کړنې یې ترسره کړې چې په یاد یې زموږ زړه اوس هم زرې زرې شي، او په هوا کې د امریکا ډرونډ بمبار روان وو،زیاته سخته صحنه وه چې مجاهدینو پسې کور په کور پاڅونخیل راپورته شو د عفیفو خویندو له غاړو یې طلاوې وشوکولې ، په کورونو کې یې ورته هر قیمت بیه شي پرینښود، زنانه یې او هغه عمر تیر سپین ږیري مجاهدین چې د جنګ توانایي یې هم نه درلوده او فقط کورونو کې د خویندو د اطمنان لپاره پاتې و، هغه یې هم په تبرګو ووهل شهیدان یې کړل خویندې بې سرپرسته یو خوا او بل خوا تیت پرک شوې، د یوجوړ کالیو سره له کورونو ووتلې ماشومان نار نهور زنانه روژه په خوله سرګردانې ګرځیدلې چې اوس چیرته لاړ شو، سرپنا مو نشته ،خپل او خپلوان هم نلرو، اخر چیرته لاړ شو، ځوانان غرونو ته اوچت شو هلته وریسې هرکانې او بوټي بمبار شو،هیچا لپاره هیڅ د سر سیورۍ نه و، بغیر له دینه چې جنګ ته مخکې شي او شهید شي، مجاهدین د تختو په لور لاړل آن تر مورګۍ ورسیدل خوراک یې د سپین غر د واورو یخې اوبه

او د غره شنه وابښه و،له بل پلوه په ګورګوري هم جنګ شروع شو اغز کې هم جنګ شروع و، کڅو کې د خنګې سر کې هم مجاهدینو کمین وخوړ، که مو یاد شي چې د مامند د خنګې څخه به چې د کڅو په لور تلې او په اوچت کنډو کې کوم قبرونه و، نودا هغه زلمیان و چې د یو کمین په ترڅ کې شهیدان شو ي و.

اه الله هغوی هم مور او پلار لرل، هغوی بچې او ښځې هم درلودې، هغوی ډیره ښایسته زنده ګي هم لرله، د ښایسته ځوانیو درلودونکي و ، ربه ستا در ته درغلل، اوس هم خلک وایي خلافت ظلم وکړ ، موږ ورته اوبو راوړي ښکارو،ته به وایې چې دوی له موره او پلاره پیدا دي او موږ چیرته کومه کمپنۍ جوړ شوی یو، زموږ د مهربانۍ مینې او دوی ته د خدمتونو بدل موږ ته دوی زموږ د زنانه و په بې عزتۍ او د سپن ږیرو په تبرونو وهلو راکړ!!!!

کیسه اوږده او له درده ډکه ده خو اخر داچې د مجاهدینو مسکن غر او سمڅه شو، دکورنیو نه مکمل ناخبره و، هرڅوک خپل غم کې ډوب و، بل خواته معصومو او عفیفو خویندو څخه لوري لودن ورک و، چې اوس چیرته لاړ شي، دې ظالمانو ورسره دومره ظلم وکړ چې یو ،یو سپین ږیری ورسره و هغه یې ترینه هم په تبرګیو ووهل شهیدان یې کړل، په کور کې قیمتي شیان یې تري لوټ کړل له غارو او غوږونو یې ورته طلاوې راوشکولې ، پیسې یې ترینه هم واخیستې،ځینو مجاهدینو څاروي درلودل هغه یې هم ترینه واخستل ، کومه خه جوړه جامې اوپیزار به یې چې په تن و هغه یې هم ترینه وویستل ، زموږ به دا ورځې چرته هیرې شي اې د مامند او نورو سیمو پاڅونخیلو ، د حساب ورځې لا درسره پاتې دي یو ، یو مو پیژنو .!!!!

نو اوس تاسې وواییځ چې که موږ له تاسو سره دغسې ورته کړنه ترسره کړې وی یا بل چا له تاسو سره دغسې کړنه کړې وی نو تاسو به څه ویلی؟

ایا دغه وخت کې به موله ژونده خوند اخیستی وی؟

ایا د ځمکې د مخ نه به مو د ځمکې خیټه نه وی غوره کړی؟

ایا یوه لحظه ژوند تیرول به مو په وس او توان کې وی؟

ایا په مقابل کې به تاسو ددغو کړنو مرتکبین په سور اور نه وی غرغره کړي؟ د اوسپنو په ګرمو سیخانو به مو نه وی سوري کړي؟

ایا تاسو به ددغو خلکو په کورنیو کې قتل عام نه وی کړی؟

خو موږ چې د خپلو معصومو خویندو او ماشومانو د انتقام لپاره متې را ونغښتې نو دومره مو وکړل چې فقط مشران مو ورله په ورو، ورو ماینونو کینول، قتل عام مو پکې ونکړ، اکثرو کشرانو ته مو د تیښتې لار پریښوده موږ یې ښځې ونه لوټلې، په تبرګیو مو ونه وهل د تن جامې مو ترینه وانه خیستې،له پښو مو ورته پایزار ونه ویستل، حالانکې دا او ددینه زیات یې موږ سره کړي و.

زموږ دین د عدل او انصاف دین دی،او موږ په ریښینولی ځانونه د دغه دین حامیان بولو نو موږ هر هغه څه یې په بدل کې وکړل چې موږ ته خپل پاک سپیڅلي دین اسلام یې اجازه راکړې، او لا ددغو معصومو وینو پور دغو خلکو ندی اداء کړی، او لا ورسره زموږ د ډیرو وینو حسابي پرته ده ، خو هیره مو نه ده، او انتقام یې پای نه لري، نو ددغو خاینانو په شمول دې هر غدار اګاه اوسي ان شآءالله تعالی.

شپږمه پوښتنه :

رښتیا هم ډیري دردونکي صحنې او ترخې خاطرې وې ، الله عزوجل دې مجاهدینو ته اجرونه او عاملینو ته یې عذابونه ورکړي ، خه ورروه که دا راته وواییې چې په تمکین په لسګونو ځل لوی او واړه بریدونه وشول خو بیآ هم د ټولې نړۍ په وړاندې د اسلامي دولت مجاهدین له د فولادي کمرونو په څېر ثابت شول او هر ځل به هره حمله په شا ماتیده ، د تمیکن د ورروستي سقوط علتونه څه و ؟

د شپږمې پوښتنې ځواب : ورروه د تمکین د وروستي سقوط له عواملو مخکې غوارم لکه څنګه چې تاسې ورته اشاره وکړه د امریکایانو افغان حکومت ، پاکستاني حکومت ، ایران او طالب ملیشو په شریکو جګړو لړ وغړیړم یو وخت داسې و چې په کراتو ، دوی شریکې جګړې په لړ کې دوی ماتې وخوړه په دې وروستیو کې چې کله د پاکستان مدرسې موږ سره د جګړې له امله بندې شوې او چرسیان یې جنګ ته را رخصت کړل،له بل پلوه ورته روس او ایران ماډرن اسلحه ورکړه چې هغه وخت یې راپورنه هم رسنیز شول او پاکستان ورته څومیاشتنۍ ټریننګ ورکړ، په شپنیو اسلحو باندې زموږ د جنګ لیکو ته راغلل، چې د امریکا هوایي ځواک او ثقلیې توپخانې یې په پوره پیمانه ملتیا کوله، د افغان خرڅ شوي حکومت ورته هر ځای کې له خپلو امنیتي پوستو پوره د کومک لاړ ورکاوه، هغه لاري او ګودري چې زموږ په مخ له کلونو راهیسې دومره کلکې یې بندې کړې وی چې یو بوجۍ وړه ورباندې هم داخل د تمکین ته نشو را وړل کیدای خو بالعکس د دوی په مخ دغه راز ټولې لارې ګودرې خلاصې وې ، جنګ پوره په میاشتو ، میاشتو جریان وموند تازه راتلونکو مهاجرینو باندې لارې مکمل وتړل شوې ،معسکرات دجنګ په جریان کې تر یو وخت ګرم روان و، خو بیا د نویو مهاجرینو د راتګ د لرې په دریدلو سره هم ساړه شول، ورځ تر بلې مو نظامي تجهیزات په کمیدو و، دبې پیلوټه او جیټ طیارو وهلې ماتې ګوډې اسلحې راپاتې وې، زیاتره وخت به مجاهدینو په همغه اسلحو مجهز کیدل چې د دشمن څخه به تازه په جنګ کې نیول شوې وي،او دشمن به د زیاتو جسدونو په پریښودو له سیمې پښې سپکې کړې وي،

کله چې د طالب نوی رهبري امریکا په لاس کې واخیسته او ویې کتل چې زموږبلک واټر د نړیوالو اتلانو د خلافت د زمرو سره په جنګ کې پاتې راغلل، د پاکستان مدرسو په بندولو هم ونشوه ،تر سوات او دیر، باجوړ آن تر صوابۍ پوري مو چې په اشر ورته څومره خلک راجمعه کړل په هغې هم ونشوه،او د ترون د

لاسلیک موده هم نوره په رارسیدو ده نو امریکا د دوی د ترغیب لپاره د تړون لاسلیک موده ورته وغځوله او په ټاکل شوی وخت یې تړون لاسلیک نکړای شو، ځکه د تمکین په سر سودا کې طالب ملیشه ناکامه راغله، د تړون لاسلیک یو شرط دا و، چې ننګرهار اوکنړ کې به د خلافت نظامي حضور په کامله توګه ختمو ي خیر موږ درسره لر او بر ملګري یو هر سنګر او سخته مورچه درته موږ بمبارو، فقط کوردینات راکوئ او تاسو مخکې ځئ، وروره مخکې مې هم دا یادونه وکړه چې تمکین یواځینی هغه خاوره وه چې همیش یې اوسیدونکي د امتحاناتو، کړاونو ، تکلیفونو او ستونزو سره لاس او ګریوان و، ۸۵کفري ممالکو د خلافت په خلاف ائتلاف درلود ، اوس تاسې اورئ چې سره له دې چې دوی د اسلامي دولت د له منځه وړلو دعوې وکړې خو دا ایتلاف یې بیا له سره تازه شو تاسې به د یرغمل شوې اسلامي خاورې، هغه خاورې چې په نوم اوریدو یې د اسلام تیر عظمت د انسان سترګو ته ودریږي(مراکش) کې ددې ایتلاف د غړو کفري هیوادنو مشران راټول شوي او دا ایتلاف بیا له سره تازه کوي ،نو کفارو د خلافت په خلاف د هر څه مرسته کړې او کوي یې، همغه له پیله کفارو هم افغان حکومت او هم د پاکستان په وساطت طالب مشرکین زموږ په مقابل کې تقویه او حمایه کړل ،که څه هم په طالب مشرکینو د جهاد او مجاهدینو نوم پروت و،خو اوس نو ددوی کړنو دا ټولو لویو او وړو ته ثابته کړه چې طالب څوک او د کوم هدف لپاره د چا له لوري حمایه او رهبري کیږي .

طالب لا له وخته د آی ایس آی په وساطت د سي آی ای په مهار کې و، خو کله چې په خراسان کې د اسلامي دولت نفوذ په پراخیدو شو او ټولو لوریو په جلا او جبهي شکل د اسلامي دولت په مقابل کې ماتې وخوړه نو امریکا دې ته اړ شوه چې د اشرف غربي په ځای طالبان مستقیم په واک کې راولي او د اسلامي دولت په خلاف یې تقویه کړي ، امریکا په همدې فکر کې وه او ده چې طالب په اطرافو هم پراخه نفوذ لري او وبه کولای شي چې د اسلامي دولت د مجاهدینو مخه ډب کړي ځکه یې نو د امریکا په تر ټولو ستر استخباراتي مرکز قطر کې طالبانو سره د افغانستان د حکومت د ورتسلیمیدو تړون لاسلیک کړ چې د واک ورسپارلو په مقابل کې به طالب یو کار دا کوي چې د شرعیت په نامه به د دیموکراسۍ یوه نوې بڼه حاکموي او بل به په پوره اخلاص د امریکا په استخباراتي او نظامي حمایه د اسلامي دولت مخه نیسي ، نو له همغه وخته یې سره د شریکې یوې ډیرې پراخه علني جګړې په لړ کې یو ځل بیا د اسلامي دولت په تمکین په هر اړخیز شکل په داسې حال کې هجوم راوړ چې امریکا له دې وړاندې د اسلامي دولت په تمکین داسې مسلسل او ړوند بمبار وکړ چې د انتقال او رسد ټول امکانات یې فلج کړل ، او بیا نو افغان حکومت ، پاکستاني شیعه روافظو او فوځیانو اوطالبانو راوړ

نو کله چې د تړون لاسلیک موده اوږده شوه، دلته د طالب ملیشو له سره حشر جوړ کړ پاکستان هم بیا خپلې مدرسې ورته رخصت کړې ، د ژیران په کندو شیعه روافض او پاکستاني فوځیان د طالب په لیکو کې راوختل ، د لوګر په لار تر ننګرهاره هم افغان حکومت لاره ورکړه، هلته په کنړ کې خو بیخې په سپین سترګی باندې په خپلو نظامي موټرو کې یې د مجاهدینو د نظامي حضور په لور انتقال کړل او لا یې فخر هم کاوه ورباندې،خو چې کله هم حیا لاړه شي بیا د هرڅه کولو اجازه شته.

ایمان او حیا دواړه ملګري ځیزونه دي د حیا په تلو ایمان هم د انسان نه کډه کوي او بیا دغه انسان فقط انساني سمبول پاتې وي د هیڅ تور او سپین تمیز نشي کولی، نو طالب ملیشو باندې همدغه کانه شوی وه،چرس ورته ازاد و، نسوار سیګریت ورته په پوره پیمانه رسول کیدل خو چې فقط د خلافت مجاهدینو په خلاف جنګ وکړي،

دلته په ننګرهار باندې بیا د کنړ په پرتله تمرکز زیات و،د اته زره نه زیات جنګیالي یې یواځې د ننګرهار جنګ ته له یو لوري را داخل کړل او د پاکستان له لوري چې کوم راغلي و د هغې خو شمار نه کیده .

وخت په تیریدو فضاګانې دومره خراب شوی چې سنګرونو ته اکمال په ټپه ودرید، او کوم څه به چې انتقالیدل نو حتمي بمباریدل، اوس هم دغه لارې ګودرې د بار وړونکو حیواناتو د بمبار شویو جسدونو شاهدي وایي، تبادلې لپاره هم مجاهدینو ته موقعه په لاس نه ورتله، اکثر وخت د مجاهدینو خوراک واښه و، یابه کلک بې نمکه نیمه جوش شوي جوار و، چې اور به موهم په ډاډه زړه نشو روښانه کولای،پدې خطونو کې په مجاهدینو لوی او واړه اخترونه هم راغلل، خو هغوی د هفتو ،هفتو اغوستو کالیوتبدیلېدو ته نه جوړیدل، میاشتې وربانـدې خطونو کې راغلي خو دوی‌ته د تبادلې کوم چانس نه جوړیده، بره په اسمان کې به فضا لس دقیقو ته هم په کامله توګه نه صفا کیده، بالاخره دشمن خپل حشر له درې خواوو په خطونو را مرش کړ، خو داخل ترینه د ډرون او جیټ طیارې مخکې رواني وی، کروزنو په بمبار یې هم ملتیا روانه وه ، ترڅو نوي بلک واټر لا په خوشحالی مخکې لاړه شي، د تمکین تر نیمه سقوط پورې به له یو خوا امریکا اعلان وکړ چې د هوایې ځواک په مټ مو د داعش له لاسه ډیرې سیمې پاکې کړې بل پلو به افغان حکومت اعلان وکړ چې زموږ عملیات د داعش په خلاف بریالي روان دي، بیا له بل طرفه به طالبانو زموږ د هرې سیمې ویډیو په سوشل میډیا نشروله چې داعش موږ مات کړ، او اکثرو ویډیو ګانو کې به زموږ هغه ګلالیو مجاهدینو جسدونه ښکاریدل چې هغه به لا له وړاندې په خپل سنګرونو کې په جیټ ، کروز او ډرون په بریدونو کې شهیدان شوي و ، د طالب او امریکا ترمنځ ډیره قوي رابطه موجود وه ، له بره به د طالب ملېشو په صف کې آی ایس آی جنرلانو ته د جګړې نقشه ورکول کیده او ددوی د بندیانو له خولې دوی سره داسې وسایل

په چانټو کې پټ و چې امریکا یي زموږ په شک بمبار نه کړي مطلب امریکایي پیلوټانو به خپل کرایي جګړه مار پیژندل ، لومړې به زموږ سنګرونه او مرکزونه خه کلکل بمبار شول او بیآ به پرې طالب مشرکینو ته د ورختلو امر وشو، د وخت په تیریدو مهماتو مکمل ختم شو ، خوراکي توکي له پخوا نه و ، زخمیان او شهیدان له حده زیات شول ، او طالب د همدې درنو بمبارونو په ملتیآ په ډیره خوشالۍ پرمخ راروان و سره له دې چې بیا هم په هر کنډو او سنګر کې یي د مړو انبارونه جوړیدل ، خو زموږ په هر بمبار شوي سنګر کې د سوځیدلو زلمو جسدونو دوۍ ته دا فکر ورنه کړ چې دوۍ څنګه داسې پرمخ راځي بلکې مشرانو به یي ورته ویل چې داعش هم کافر دې او امریکا هم کافره ده او له یو کافر څخه د بل کافر په مقابل کې مرسته اخستل روا دي نو ځکه به یي ملیشو په مخابرو کې په فخر دا خبرې کولې چې دا بمبارونه دباندې همدا موږ کوو او په ډیر ویاړ به یي د امریکا جنګي طیارې خپلې طیارې ګڼلې او د کرزونو او بمونو درنو چاودنو ته به یي چکې وهلې او امریکایي بادارانو به یي هم خپل هوایي ځواک په مسخره د طالب د هوایي ځواک په نوم نوماوه چې تاسې به په راپورنو کې د امریکایي مشرانو له خولې اوریدلې وي !!

نو اخر هم مجاهدین بې وسه شول او پاتې کم مجاهدین کنړ ته د تللو او محاذ بدلولو په هدف په مختلفو قاچاقي لارو په وتلو شول چې ډیرې یي بیا زندانونه ته پریوتل.

اومه پوښته :

عجیبه ده په دومره سپین سترګې په دومره علني جګړه کې د اسلامي دولت د مجاهدینو څخه د ځینو سیمو په ترلاسه کولو طالبان ځان فاتحان بولي او په بدل کې یي هغه دې د افغانستان واک وروسپارل شو ، خو روزي به یي نه شي ان شاء الله اوس راځو دې ته چې تاسې هم د زندان د تورو تمبو شاته ولاړئ که همدا جریان راسره شریک کړئ چې څنګه زنداني شوې او بیا مو زندان څنګه مات شو ؟

د اومې پوښتنې ځواب : الله ګواه دی چې د زندان له وحشته زیات ویریدم هیڅ په توان کې مې نه وه چې زه دې د زندان تاب ولرم، ما یي زیاتې نا خوالې له خپلو بندیو ورونو څخه اوریدلې وې،

د رب تقدیر وو او زموږ وربانډې رضا وه چې تمکین زموږ له ګوتو ووت نو په یوه قاچاقي لاره مو ځان تر ښاره ورساوه دغه وخت کنړ وضیت هم د ننګرهار په څیر و نو د افغانستان یو، ولایت ته لاړم د هجرت ورځې او شپې په تنهایي صورت تیریدلی، نه هغه ځوانان و او نه هغه د مستو زلمو بنډارونه، اکثره وخت به د فکرونو او غمونو کوربه وم، د خپلو مشرانو له لورې په را سپارل شوي کار بوخت وم، یوه شپه مې خوب لیده ، ما یي له ځان سره تعبیر ویستلی و،چې راسپارل شوی مسؤلیت به ډیره کمه موده ترسره کوم خو وروسته به چاته حواله کیږي بس دا زه نه پیژنم،

وخت په تیریدو مې کور تبدیل کړ، هسې ناڅاپه ذهن ته راغلل چې ونه نیول شې یا بل کوم خبره راپیښه نه شي، خو یو الهام غوندې راته وشو همدې فکر کې وم ملګري ته مې میسج وکړ، ورته مې وویل امکان لري زه بندي شم خو ځینې رازونه دي چې هغه درته وایم بیا مالومات نشته.. ملګري واپس میسج وکړ او په تونده لهجه یې زما خبره رد کړه ویل کور تبدیل کړه.

. بس فکر مې وکړ دلته خو اوس تازه راغلی یم ، ښکاره هم کوم تهدید سره نه یم مواجه خو الله نه به خیر غواړو بس خبرې همداسې پاتې شوې ومې نکړې ملګري ته،

شوال د میاشتې ۲۵ تاریخ و، رمضان ته ۵ ورځې پاتې وی، کور والا مې هم د اولاد په بیمارۍ مبتلا وه، ملګري ته مې میسج وکړ چې دا ماشومان به تر هسپتاله بوځم، سخت بیماران دي، د شپې دولس نیمې بجې دي دوا مو را واخیسته واپس تر کوره چې رسیدو یوې بجې وخت تیر و،

ترخه خاطره مې د زندان په اول قدم کې دا وه چې کله کور ته راغلو ګورم، هرڅه لټ په لټ اړول شوي کور تالاشي شوی ملګری مې واپس کړ، ماشومانو ته مې کړل : تاسو دلته تکیه شئ، زه راځم چې دغه سیروم نصب کړم ځکه تکلیف زیات دی درته، کنول یې تیار په لاس کې تیر و، زه هم دغو ورځو کې زیات مریض وم لا مې دوا خوړله، د اطاق نه بیرون شوم چې همسایه ګانو څخه پوښتنه وکړم دا څه کیسه شوی ده؟

غله راغلي دکور نه یې ښه او نوي شیان ټول کړي او وړي یې دي ، نو تاسو دومره نه خبریدلئ، چې یو غږ مو وربانډې کړی وی، په همدې فکر له کوره را ووتم سوچ مې کاوه چې مبایلونه یي هم وړې دي، کور کې نور ډیر شیان و ټول وړل شوي و، ، د کور له در وازې چې ووتم بس شور او غوغا شوه شیبه نه وه تیره چې د کلاشنو شپیلۍ مې سر او مخکې او ملا ته ونیول شوي چې شور ونه خورې او دې سره یې په ملا باندې د کلاشن په شپیلۍ مخامخ ووهلم چې شل ورځې هغه درد نه ورکیده،

دوه کسان راپسې ونښتل ترڅو مې څملوي او ښه وهل راکړي ، دا د دوی قانون و، وخت لا نه و، تیر چې کور ته دننه شول ، د ماشومانو شور دومره زیات شو چې له ما خپل حال هیر شو، دوه تنکي زامن مې له خوبه راویخ او چغې یې د اسمان تر تاریکو اوچتېدې د بچو مور بیا نو د تکلیف په حالات کې وه ، زما سر ته یې توره خولۍ را واچوله همدې وخت کې مې ورته وویل چې ماشومان مې مریضان دي نهایت زیات مریضان دي خیر دهغوی لږ خیال وکړئ خو دغو وحشیانو د رحم په نوم هیڅ نه پیژندل، دا کیسه غواړم خپل یو داستان ولیکم هغې کې په تفصلي شکل وکړم دلته ستاسې د مرکې لمن دومره نه ده نو رالنډه به یي کړم ، شل دقیقو پورې یې ښه وهل راکړل بیا یې دیوال ته ودرولم ابتدائې پوښتنې یې شروع کړی زما په هکله ورکړای شوی مالومات یې راته بیان کړل ، ویل ته

فلانی یې! دې خبرې سره حیران شوم، زما دغه نوم یوځو کسانو ته معلوم و، خو جاسوس زیات هوښیار و، کله چې هغه مالومات ما رد کړل، نو بل کس سره د مالوماتو په تبادله یې بیرته یقین راغې .

بلاخره د دې ولایت نه یې هوایې جهاز کې تر میدان هوایې کابل ته منتقل کړو بیا ریاست نود ته او بیا ریاست چهل ته پس له څو میاشتو یې د باګرام زندان ته انتقال کړو،

په زندان کې یواځینی شی ،چې مهم دی فقط صبر کول دي او دې سره به جبراً ځان عادت کوی ، د تنهایې شپې د خپلو ملګرو نه جدا د تحقیق په ترخه مرحله کې فقط د دوه میتره اطاق له دیوالونو سره خبرې کول دي بس نور څه نشته.

دلته ریاست نود کې به دتحقیق په دوران کې دردونکې صحنه هغه وه چې د افطاري نه به شل دقیقې مخکې وهل شروع شو آن تر دې چې افطاری به هم خلکو وکړ خو د بندیانو چیغې به نه ورکیدلی د ټول رمضان په یو افطاري مو هم هیڅ د افطاري مینه نده ماته کړی، داسې افطاری به نه و ، چې له اوښکو سره به مو ړوډۍ نه خوړه او هغه هم فقط یو ګیلاس شین چای او لږی غوند وریجی به یې پرسل کې راوړلی نورهیڅ شی نه و، خو دغه به هم موږ نه پاتې وی،

یو ماښام و، چې تحقیق مې خلاص شو منتظر وم چې اوس عسکر راځي د اوسیدو اطاق ته مې بوځي او افطاري ته هم د لسو دقیقو څخه لږ وخت پاتې و، چې ناڅاپه دویم منزل کې چیغې او کړیکې جوړی شوی ، ما د ماښام اذکار شروع کړي و، هغه مې له یاده ووتل چې تر کومه مې رسولي و، شیبه وروسته عسکر راغې دواړه لاسونه یې راولچک کړل سترګې یې راته وتړلې روان وم خو هغه چیغې مې هماغسې اوریدلې دا افطاری نو داسې شو چې فقط د بوتل په اوبو مې وکړ تر ماسختنه مې راغلې اوښکې نه تم کیدې تنکې بچې او مریضه ښځه به مې هم سترګو ته هر وخت نیغ، نیغ کیدل، همیش به مې د صبر دعا غوښتله هیڅ مې نشو براشت کولی چې زما بچې به چیرته او په څه حال کې وي څه فکرونه به کوي، هغوۍ خو مخکې د زندان کیسې هم ندي اوریدلي څه حال کې به ژوند تیروي؟

بس زندان دی او دا کیسې په کې وخت له سره دې لار کې موږ منلی دي، بس چې راغلل اوس به صبر کوو، د باغوز خویندو نه زما ښځه او بچې ښه نه دي، هغه خویندې چې خراسان ته د هجرت په لار کې بندیانې شوي دهغو مهاجرینو نه ندې ښه!!

بس همدغو خبرو باندې به مې ځانته د صبر کولو تلقین ورکاوه.

د زندان هرې صحنې زما ایمان پیاوړی کاوه او د اینده لپاره یې پوره سبق راکاوه، د یو غټ انقلاب په لور یې زما ګامونه مظبوطول، تنهایې سره یې عادي کولم،

دا دېته ورته ډیر څه دي چې ما بیان نکړل که الله توفیق راکړ دابه هم تفصیلي یو وخت ولیکم ان شآءالله.

هر وخت له زندانه د پناه غوښتلو دعا پکار ده ،یواځینۍ د زندان هغه فتنې چې ما هلته ولیدې نو ما دغه په خپله ټوله زنده ګۍ کې هم نه وې لیدلې.

هغه فتنې چې بیرون یې وجود هم نشته،او ما یې تصور هم نه وو کړی......

اخر هم الله عزوجل موږ ته زموږ د صبر ثمره راکړه او زندان مات شو ، اول به داخبره ذکر کړم چې زندان ولې او څنګه مات شو؟

داخو هر لوي او کوچني ته معلومه ده چې څنګه د اسلام تاریخ تکراریږي همدا راز د کفري ملت تاریخ هم تکراریږي او هیڅ شرم یې خوندي نه پاتې کیږي،

نو له یو لاسپوځي څخه بل ته د واک دانتقالیدو په صورت کې الله په داسې حال کې زندانونه مات کړل چې پوره څوکاله دغو زندانونو د مظلومو ماشومانو او مهاجرو خویندو د کوربه توب شاهدي ویله، پدې اخیره کې بیا د عادت خلاف یې زیات ظلم د بندیانو په حق کې شروع کړی واو دا قانون دی چې الله ظالم ته مهلت نه ورکوي، وروسته د همدغو مظلومو خویندو ورونو او بیرون کې دمجاهدینو دعاؤ سبب و،چې رب موږته د نجات لار کولاو کړه.

موږ د باګرام په زندان کې و ، د عسکرو له تللې روحې پوهیدو چې حالات بدلیدونکي دي خو له بل لورې ددغه مرتدینو په ځاې د نویو طالب مرتدینو اندیښمن کړې و چې هغوۍ که زندانو ته راورسیږي نو هغه وحشیان خو له دوۍ بدتر دي ، په هر صورت د ځینو ملحوظاتو له امله نه غواړم په ټولو مواردو وغږیږم خو دومره به ووایم چې د شپې اکثره ملګرو سیخونه او جالونه مات کړل ، غټې اوسپنې مو تیارې ځان سره راماتې کړې او د طالب یا افغان مرتدینو سره د جنګ لپاره چمتو شو ، د وضعې له نزاکته پوهه شو چې نور نو اقدام په کار دي زموږ ځینې ورونو له خپلو جنګلو د جنګلو سرونو ته لار موندلې وه عسکر تښتیدلي و او بیا یې د نورو ملګرو د بلاکونو دروازې له بهره ورماتې کړې وې ، له امارتي مشرکین زندان ته نه و رارسیدلي چې د اسلامي خلافت زمرو په خپلو مظبوطو متو خپلې پنجرې ماتې کړې، او خپل ټول ورونه یې راوویستل موږ چې بیا په ساعتونو مزل وکړ ، نو ډیر لرې مسلح امارتي مشرکین مو مخ ته راغلل ، چې دوۍ بیا زموږ او د خپلو بندیآنو تفکیک نه شو کولاې ګنې د ټولو دا هڅه وه چې زموږ ملګري په شهادت ورسوي، دلته به یوه یادونه وکړم ، چې وروسته بیا آ خبر شوم چې لله الحمد زموږ مشرانو د همدې ورځې لپاره خپله تابیا کړې وه ، او د باګرام خوا وشا یې د غټو ثقیله اسلحو سره پټ خپل انغماسي زمري ځای په ځای کړې و ، که چرته امارتي مشرکین رامخکې شي او زموږ د بندیو ورونو په وژلو پیل وکړي نو چې ورځخه په همغه ساعت انتقام واخستل شي او خپلو ورونو ته نجات ورکړي نو بهر ورونو هم حالات څارلو او الله عزوجل په ډیر څه تدبیر سره موږ ته پنا راکړه . او د رب دغه حکمت هم پکې و، چې د الله صحي بندګان پوره عبادت او جهاد وکړي او د رب سرکښه بندګان بیا همدغې سرکښۍ ته

يې ايله کړل،
الحمدلله زندان زما او زما په شمول د اکثرونو په روحيه مثبت تاثير کړی، هلته مو د عربومجاهدينو د لاس ليکل وليدل هلته مو دهغوی د ايمان کيسې واوريدی هلته مو دهغه دري عربانو چې له زندان نه ورته رب د تښتيدو زريعه برابر کړی وه د هغوئ کيسې مې واوريدې چې زما په ايمان يې بيخي مثبت تاثير کاوه، او دغه زندان د ژوند يو نوي پړاو ته ورداخل کړو،چې دغه لږ وخت زندان ماته د راتلونکې زندګۍ رهنمايي کوي، زندان ماته زما د پاک صف مخلص او مغرض دواړه قسمه ملګري را وپيژندل، ماته يې زما اصلي او د نيمې لارې ملګري هم را وپيژندل، زندان ماته په تير جهاد کولو او د هجرت په زندګۍ کې تولې هغه خاميانې چې يا ما او يا زما ملګرو مشرانو او کشرانو که کړی وې هغه يې را په ګوته کړې، دوست او دشمن يې را وښود، د لستوني ماران يې را وپيژندل، او دجهاد په مقاصدو يې پوهه کړم،

لنډه دا چې ډير هغه څه چې بيرون يې د زده کړی پوهنځۍ نه وو هغه مې زندان کې زده کړل، او فعلا جهادي صف کې په خپلو فعاليتونو بوخت يو الحمدلله او د خپل رب نه مزيد توفيق يې غواړوان شآءالله

اتمه پوښتنه :

الله عزوجل دي ستا په شمول له ټولو ورونو دا کړاونه او تکليفونه قبول کړي ، لکه څنګه چې تاسې وويل زندان تاسې ته يو تربيت شو ، ستاسې په روحيه يې مثبت تاثير وکړ ددې علت څه دې چې دومره کړانو او سختيو باوجود د اسلامي دولت رښتيني مجاهدين په خپل مسير روان دي او دا سختۍ او کړاونه يې له خپل هدفه نه شي ستنولی ؟

د اتمې پوښتنې ځواب : داخو د يوې روښانه ورځ په څير واضحه او ښکاره ده چې هم بنديان شو هم زخميان شو هم شهيدان شو هم مو غوښې د غرونو ځناورو وخوړې لا مو هديرې ندي مالومې او بياهم د دې سره ، سره ستونزې کړاونه او مشکلات دومره زيات چې اټکل يې ناشونی دی او د دې با وجود مجاهدين له خپل مسيره نه ستنيږي خپل بيعت او عهد نه ماتوي، جهاد ته يې دوام ورکړی،الحمدلله، چې دا ټول د الله عزوجل ځانګړې رحم دي

يواځينی لامل چې ماته رامالوم دی او داسې د هر ملګري په ذهن کې به دغه خبره وي چې هر هغه څوک چې دې صف ته په پوره بصيرت راغلي او هجرتونه يې کړي دي په پوره ايمان سره دا هرڅه ښه په پراخه سينه برداشت کوي، نو کله چې ايمان په زړه کې قرار ولري او عقيده يې هم د توحيد سپيڅلې عقيده وي، نو دغه مصايب او مشکلات ورته د الله په لار کې په هيڅ حساب دي،

او ولې به ثبات او صبر نه لري چې د خپلو سلفو تاريخ يې مخې ته پروت دی، دهغوی صبر او ثبات موږ ته هم د ورته ستونزو باندې د صبر او ثبات درس راکوي،

او يوه مشهوره مقوله ده وايي عقل له کم عقلو زده کيږي نو زموږ د مجاهدينو ورونو مخې ته د تير وخت د طالب په نوم د مخلصو مجاهدينو د وينو خاينان د هغوی تاريخ ورته مخې ته پروت دی، کوم څه چې طالب د مخلصو خلکو نه په سوء استفادې سره وکړل نو دا ستر خيانت ته به هيڅ د عقل خاوند تيار نشي چې کلونه کلونه زخميان شهيدان اسيران او معيوبين ورکړي او کونډې يتيمان ورته پاتې شي، په زرهاو استشهاديان يې ترمخې تير شوی وي بيا هم د دې با وجود ددغو له وينو سره خيانت وکړي او خپل سم مسير څخه کاږه شي او خپل جهاد د پرديو ګټو نه قربان کړي او ټول هر هغه نانذری چې د جهاد په وجه ورباندې تير شوي را هير کړي، نو دا هر هغه څه دي چې موجوده وخت کې د ارګ په ګدۍ سواره تجارانو او قصابانو ترسره کړل، او ځانونه يې ورباندې چوکيو ته ورسول........

نااااا... ان شآءالله د اسلامي دولت د کاروان مله لارويان به هيڅکله هم په تصور کې دغه ونه ګرځي، او نه يې تر اوسه پورې پکې کوم څرک ښکاري،الحمدلله.

اخري غوښتنه :

جزاکم الله خيرا ورورہ الله دې درڅخه راضي شي او الله عزوجل مو همداسې با ثباته وساته په اخره کې خپلو مجاهدينو ورونو ته کوم پيغام لرئ او عامو مسلمانانو ته څه ويل لرئ ؟

ځواب : زه خپلو هغو ورونړاو خويندو ته وايم چې موږ سره په حساسو حالاتو کې د هرقسمه فشارونو او تهديداتو لاندې له ستونزو او تکاليفو ډک ژوند کوي، خپل له سهولتونو ډک ژوند يې پريښی دی،خپل کلی او وطن يې پريښی دی، خپلو خپلوانو څخه يې جدايي اختيار کړی ده،او هره لحظه يې د شهادت او اسارت احتمال شتون لري،

نو ای خوږو او زړه ته رانږدې مهاجرينو او انصارو وروڼو او خويندو!

که وګورو نو پدې باب کې زيات نصيحتونه موږ او تاسو لپاره علماؤ ليکلي دي او بې شميره بيانات يې کړي نو بايد هغه ټول مطالعه کړو او بيانات واورو او عمل ورباندې وکړو په ځانګړې ډول په قرآن کريم کې د منافقانو ،فاسقانو ،کافرو او مرتدينو کوم صفات ذکر شوي د هغې څخه ځانونه ورونه او بچې لرې وساتو او د مؤمنانو، مجاهدينو، صحابه کرامو صفات بايد په خپل ځان کې راولو ان شآءالله تعالی.

هميش لپاره دا فکر وساتئ چې د الله په عبادت کې مقصر يم،ځکه پدې خبره دوکه نشئ ګني زه مجاهد يم او هجرت مې کړی بس دا ډيره لويه خبره ده، هو دا خبره هم صحی ده چې پدې وخت کې جهاد او هجرت د هر چا له توانه بهر ده، خو چې موږ او تاسو د جهاد او د هجرت په چوکاټ کې دننه شوي يو نو د زموږ کمال نه بلکې د الله احسان دی ، نو بايد هميش کوشش وکړو چې په ټول دين باندې عمل وکړو، لکه الله رب العلمين چې وايي:ای مؤمنانو په اسلام کې ټول په ټوله داخل شئ"

نو محترمو ورونو او خويندو که متوجې شو نو دلته خطاب مؤمنانو ته دی، عام مسلمان ته هم ندی، او دغه ايت لاندې امام قرطبي رحمه الله وايي چې د سر له

ويښته نه واخله تر پښې د ګوتې نوک پورې په اسلام کې داخل شه؛

نو که همدغه ایت کې فکر وکړو نو هیڅکله به هم له موږ او تاسې څخه غفلت ونشي، او پدې اګاه واوسئ چې تر مرګه موږ او تاسې د رب په عبادت مکلف یاستو او جهاد ډیر اهم عبادت دی، ذروة السنام فی الاسلام ورته ویلی شوی دی،

بله خبره داچې: همدا ورځې د صبر او ثبات ورځې دي، او د ایمان سره د وفا ورځې دي د ثبات لپاره نهایت زیاتې دعاوې کول پکار دي ترڅو الله موږ ته صبر او ثبات را په برخه کړي، کله چې اساني راشي او سهولت وي نو هرڅوک بیا رامنډې وهي خو د سختو ورځو خلک زیات کم پیدا کیږي، نو اوس خپله وفا د خپل خلیفةالمسلمین سره ښکاره کړئ د خپلو مشرانو ترځنګ ودریږئ او هر خدمت ته لبیک ووایاست ان شآءالله،

همیش په هر کار کې اخلاص وکړئ د سمعت او د شهرت څخه ځان وساتئ، ځکه دغه کارونه اعمال صالح خرابوي،

هغه اسباب ولټوئ چې په هغې سره د انسان په اعمالو کې اخلاص پیدا کیږي او هغه لار اختیار کړئ چې په هغې سره انسان د ریاکارۍ ، سمعت او حب شهرت څخه نجات مومي .

همیش عبادات زیات کوه، هغه که ذکر وي یا لمونځ وي یا روژه نیول وي او یا صدقات ورکول وي،او تلاوت کول وي،

دومره علم وکړه چې دهغې په رڼا کې خپل جهاد مختته یوسې او د جهاد او مجاهدینو لپاره چې الله کوم قوانین په سورة انفال کې ذکر کړي دي هغه یاد ولره ترڅو دهغې په رڼا کې جهاد وکړې،

همیش په خپل دین ثابت پاتې شه او پدې هم سر خلاص کړه چې له دې دین نه پرته بل غوره او رب ته منلی دین نشته،

همیش کوشش وکړه د ګناهونو څخه ځان وساته بالخصوص د کبیره ګناهونو څخه، ځکه دا هغه څه دي چې انسان د تباهۍ په لور کش کوي،

همیش د رب د دین داعي اوسیږه خپل اهل او دوستان او کورنۍ مو هم له دعوت څخه محروم پاتې نشي مګر حجت وربانديې قائم کړه،هدایت د الله په لاس کې دی، او د قتل نه یې هدایت ته زیات خوشبین اوسیږه،

پام کوه د ریاست او مشرۍ محبت دې چیرته هم په زړه کې رانشي، پنا ترې غواړه ځکه دا هر هغه څه دي چې انسان جهنم ته رسوي د رب مدد درڅخه قطعه کیږي، او که چیرته درته د خپلو مشرانو له لورې مسؤلیت در کړای شو نو د الله نه پکې مدد غواړه، د انصاف او عدل څخه کار اخله، د خپل رعیت نه غافل نشې او د امنیت په بهانه ترې پټ نشې.....

ګوره چیرته درنه په غنیمت کې غلول ونشي چې تیر جهاد او شهادت اسارت دا هیڅ به هم درته کومه ګټه ونه رسوي وروره!

ګوره وروره چیرته د قتال له میدان څخه پښې سپکې نکړې چې داهغه کبیره ګناه ده چې په سبب یې جهنم اور درته واجبیږي،

پدې پوهه شه چې په اوس وخت کې د خلافت له جماعته بله حق ډله نشته او پدې جماعت کې په تا لازم دي چې د اعلاء کلمة الله لپاره وجنګیږې او خپله وینه تویه کړې،

همیشه عاجزي کوونکی اوسه د تکبر څخه لیرې اوسه ګوره چیرته هم درنه د نورو ورونو تحقیر او سپکاوی ونه شي ګنې هغه به د رب په وړاندې د عزت والا وي او ته به خوار زار او ذلیل شې،

ای مجاهده وروره پدې پوهه شه چې د اطمنان زندګي او امن په هر هغه څه کې دی چې الله له اسمانه رانازل کړی دی نو ددغه منزل کتاب په تحکیم او تطبیق کې حریص اوسه.

همیش خپل امراء او خوږ خلیفه صیب په نیکو دعاګانو کې هیر نکړئ تاسو باندې یې حق دی چې دعا ورته وکړئ، ترڅو الله ورسره په دغه درونده امانت په اداء کولو کې مرسته او کومک وکړي،

او همیش د خپلې ماضي څخه د مستقبل لپاره توښه واخلئ،

او ای هغه وروره ! چې کلونه، کلونه دې د الله په لار کې قرباني ورکړه او نن دې هغه هیره کړه او جهاد دې پریښوده، ته په ګریوان کې سر ښکته کړه او فکر وکړه چې زما ایمان الله ته نفعه نشي رسولی او نافرمانې مې ورته نقصان او تاوان نشي رسولی بلکې ایمان ستا په ګټه او نافرماني ستا په تاوان ده نو راشه او خپل بیعت دې بیرته تازه کړه، والله درباندې مې زړه درد کوي او رحم مې درباندې راځي کنې دا صف ما او تاته ضرورت نلري، او ډیر په ښه حال کې دا صف د پیش قدمۍ په حالات کې دی.

اخیرنی پیغام مې دا دی چې همیش لپاره خیر خواهان اوسیږئ، چې دا خیرخواهي به ستاسو په ګټه تمامیږي ان شآءالله تعالی،

{عامو خلکو ته پیغام}

زه له همدې سنګره خپلو هغو عامو مسلمانانو ورونو او خویندو ته پیغام ورکوم چې، پیغمبرمو یو دی، الله مو یو دی، قبله مو یوه ده،

ای عامو مسلمانانو ورونو او خویندو!تاسو ته وایم الله خو تاسو پوره د عقل خاوندان پیدا کړي یاست الحمدلله او د توحید په عقیده یې تربیت درکړی دی، آیا تاسو ته د اسلامي خلافت حقانیت نه دی واضح؟

آیا تاسې چې دغه لمونځ کوئ او دالله کلام پاک تلاوت کوئ نو له تاسو څخه دغه کلام څه تقاضا کوي؟ایا کله مو پکې سوچ او فکر کړی؟

آیا کله مو پدی فکر کړی چې موږ الله د څه لپاره پیدا کړي یاستو؟

آیا کله مو پدې سوچ کړی چې د الله په ځمکه ګرځو او دالله رزق خورو او خبره یې نه منو، نوچیرته دغه وخت کې د الله څخه ویریدلي یاست؟

آیا هغه وخت چې ستاسو په مخکې د الله نافرمانیانې کیږی نو د یوې مخه مو چیرته نیولې ده چې مه کوه دا ګناه ده؟

والله ای مسلمانانو د زړه له درده درته وایم په خپلو ځانونو رحم وکړئ خپله په خپل لاس ځانونه د جهنم خوراک مه ګرځوئ چې درباندې ګرم شي،

نن تاسو يوه عظيمه فريضه ترک کړې ده چې په سبب يې تاسو د کبيرې ګناه مرتکبين ګرځېدلي ياست، چې هغه فرضي جهاد او هجرت دی،

خير تاسو په خپل هغه تاريخ کې سوچ وکړئ چې د الله دشمنانو باندې مو يو وخت د افغانستان خاوره تنور ګرځولې وه، نو اوس څه در شوي دي؟ايا جهاد منسوخ شو او که کافر مو مسلمان شو؟

اوکه نن د دنيا په سر مظلوم شتون نلري؟

او که يا ټوله نړۍ اسلامي ګرځيدلې ده؟

خو جواب به يې هرو مرو دا وي چې نه کافر مسلمان شوی دی،نه جهاد منسوخ شوی، مظلومان هم ښه پريمانه او د خپل معتصما غړپه پار لبيک ټکي ته منتظر دي؟

او نه نړۍ باندې اسلامي نظام حاکم شوی دی،

ښه نو اوس تا ته څه کول پکار دي؟

لږ فکر وکړه او د عدل فيصله خپله وکړه خپل ضمير ځانته قاضي کړه،

نو زه د همدردۍ له وجې تاسو ته دعوت درکوم چې راشئ او د خپل ژوند اخيرې حيصه مو قيمتي کړئ، له تاسو ډېر غوره خلک راغلل او دلته د تور بيرغ لاندې خپل رب ته معذور ورغلل،

تاسو ته نور هيڅ ويل نه غواړم فقط د انصاف په نظر د اسلام په عينکو کې وګوره او خپل ازاد ضمير ته دې بيا ځواب ووايه،

بله داچې هميش تاسو ته د خلافت اسلاميه او د دې مشرانو په هکله شبهات در اچول شوي دي، لله الحمد چې هغه په هر زمان او مکان کې نادرست ثابت شوي دي،

تاسو ته ويل شوي و، چې د خلافت مشران د امريکا پروژه ده نو وګورئ د امريکا پروژه څوک ثابت شو؟ او څوک ورسره لا هم سپيڅلې مبارزه مخ په وړاندې وړي؟

موږ ستاسو بچي او ستاسو دعزت د دفاع لپاره راوتلي يو نو ولې تاسو له دې پاک دولت څخه دفاع نه کوئ؟

تاسو خبر ياست چې موږ څه غواړو؟

نوستاسو مخې ته مختصر يو اهداف بيانوم چې موږ څه غواړو؟

١/موږ جهاد ځکه شروع کړی چې دا يو اهم عبادت بولو او په عبادتونو کې يې اوچت عبادت بولو{فقاتل فی سبيل الله لاتکلف الانفسک الله الخ٨۴نساء}

٢/موږ له دې وجې دا شرعي مبارزه پيل کړې چې خلک د طاغوت له بنده ګۍ وژغورو او د رب بنده ګۍ ته يې را وبلو{وماخلقت الجن ولانس الا ليعبدون" ذاريات٥٦}

٣/موږ د الله په ځمکه د دې لپاره مقدس جهاد پيل کړې چې د الله په ځمکه هيڅ شرک او فتنه پاتې نشي{وقاتلوهم حتی لاتکون فتنة ويکون الدين کله لله...الخ انفال٣٩}

۴/جهاد کول ځکه کوو چې د الله کلمه(توحيد) په ټولو کليمو اوچته شي{انفال٣٩}

٥/موږ د دې لپاره جهاد ته ادامه ورکړې چې مستضعفين خلک د ظلمونو نه د نجات ساحل ته کش کړو ان شآءالله،{ومالکم لا تقاتلون فی سبيل الله والمستضعفين من الرجال والنياء والولدان... الخ"نساء٧٥}

٦/موږ د دې لپاره جهاد کوو چې د دې په سبب سره الله له موږ او زموږ د مستضعفينو مسلمانانو نه د کفارو جنګ دفع کړي{ عسی الله ان يکف بأس الذين کفروا..."نسآء٨۴}

٧/موږ د دې لپاره جهاد شروع کړی او لا به دوام لري چې پدې سره دالله عز وجل دشمن وويروو موږ ته امر شوی د دوی په ويرولو{وأعدوا لهم ما استطعتم من قوة ومن رباط الخيل ترهبون به عدوالله وعدوکم وآخرين من دونهم. "انفال٦٠}

٨/موږ ځکه جهاد کوو چې زموږ دين اسلام د رحمت دين دی نو دغه د الله رحمت موږ د نړۍ په ټولو ښارونو کې غواړو چې عام شي{وما أرسلناک الا رحمة للعالمين"الانبياء١٠٧}

نو دا او ديته ورته د ټولو شرعي اهدافو په موخه موږ جنګيږو، نو اوس فکر وکړئ چې موږ د هغه چا پروژه يو چې پورتني اهداف يې راکړي او دهغې په پار يې جهاد هم پر موږ فرض کړی، څوک چې له کوم ادرسه رهبري کيږي نو رعيت يې د هماغه پروژه بلل کيږي، زموږ رهبري قرآن او سنت کوي زموږ ستر رهبر محمد مصطفی دی، او د چا رهبري چې امريکا کوي هغه د امريکا پروژه ده، او دچا رهبري چې پاکستان يا هندوستان يا ايران او روس کوي نو دوی هم د هغوی پروژه بلل کيږي،

اوس قضاوت په تاسو چې زموږ موخه څه ده او اهداف څوک راکوي؟

(وما علينا الا البلاغ المبين)

بې دین طالبه!

تش په نوم سوله زلیله او بې دین شوې
طالب جانه نه د دین نه د سادین شوې

ما ویل که ته د دې ولس دفاع کړې
ته بچی د پاکستان شیطان لعین شوې

مؤمنانو ته، ته تریخ شوې لکه زهر
سور کافر لره ته خوږ لکه ګبین شوې

فیصلې کړې په قانون د لارډ میکالي
ځان ته سوچ وکړه قابل ده کوم ائین شوې

مونږ ته وایې خوارج په کومه وجه؟
ځان ته نه ګورې غلام د روس او چین شوې

د یزید کلام له رون حقیقت ډک دی
په لوستو باندې یې ولې تور او شین شوې

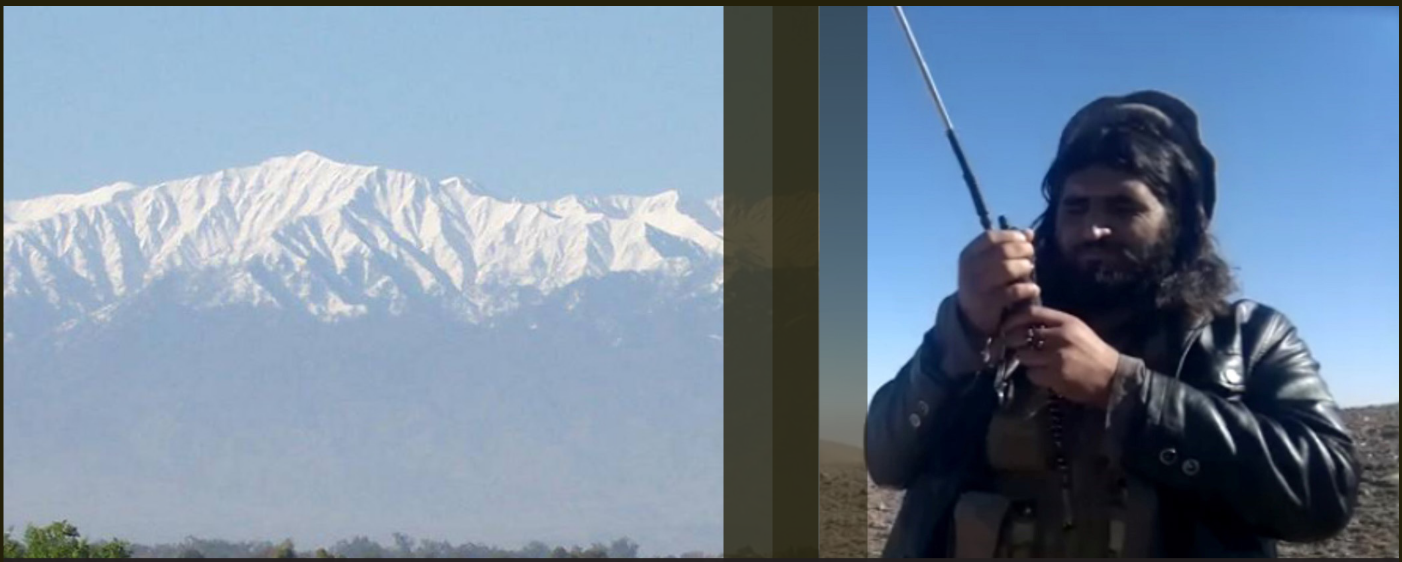

د سپين غر زمرى

له هجرت وروسته مو د سپين غر په لمنو کې دا لومړى ژمى و، موږ د سمې خلک خو هسې هم د يخنۍ د ټينګې نه يو، په واورو کې د ژمي شپې سختې وې، خو د اسلامي خلافت د سنګرونو او کارونو سرګرميانې او د خوږو مجاهدينو ورونو د محبت تاوده دومره و چې د ژمي يخنۍ ته مو هېر نه فکر کيده ، د هجرت مو تقريبا کال پوره کيده خو دا ارمان لا راسره و چې دا د سپين غر زمرى به کله ګورم ، څو ځل مو اراده وکړه چې يوازې د همدې د ليدو لپاره هسکې مېنې ته لاړ شم ،خو هيڅ موقعه مو نه موندله ، دده د ليدو ليونۍ تنده او ارمان راسره اوسنى نه و ، بلکې له هغه وخته راسره مل و ، کله چې د امريکايي اشغال تازه وختونه و، د امريکايي درنده ګانو د تبليغاتو ماشين دومره په زور او شور کې چالان و، چې غوږونه يې کڼول او سترګې يې ړندولې ، د همدې تبليغاتو په مټ د دوى د ټکنالوجۍ رعب او طلسم دومره خور و چې هيچا يې د ماتولو جرآت نه کاوه ، وسلواله مبارزه خو څه چې چا يې په خپل کور کې په خلاف خوله نه چوله کوله ، همداسې سخت وخت و ، چې له هسکې مېنې به د چاودنو او نورو نظامي تحرکاتو خبرونه راتلل، همدا د سپين غر زمرى و چې د سپين غر له هسکو څوکو يې د اذادۍ او حريت اذان وکړ ، ورځ تربلې يې ملګري زياتيدل او داسې وخت راغې چې د افغان مرتدينو حکومت فقط د ولسوالۍ تر ودانې محدود شو او سره له ستر طاقته هم په رڼا ورځ ددې غرنيو پړانګانو له ويرې د ولسوالۍ پرسونل ښار ته تګ راتګ نه شواې کولې او يو ځل خو مو واوريدل چې د هسکې مېنې والسوال په زرنج کې تنور ايښې و ، په همغه تنور کې ناست و او ښار ته يې پښې سپکې کړې وې ، امريکايان څو ځل مجبوره شول چې ددې غرني زمري مخه ډب کړي ، د ډرونونو له بريدونو رانيولې څو پرلاپسې چاپې يې پرې ووهلې خو الله به نجات ورکاوه ، يو ماښام راته يو کليوال مې وويل چې نن ماذيګر د هسکې مېنې په اوغز سيمه کې د سپين غر په دې زمري په رڼا ورځ امريکايانو چاپه وهلې .

د مرګ او ژوند مالومات يې نه و، ټوله شپه سخت انديښمن وم ، په خيال کې د سپين غر په ځنګلونو او ناونو کې ددې سپيڅلو مجاهدينو سره ګرځيدم ، دعاوې مې کولې چې الله دې بچ لري ، دده حماسو او کارنامو دده په ناليدلي مخ مين کړى وم ، څو ورځې وروسته خبر شوم چې سرى بچ دى ، لنډه دا چې کله مې هجرت وکړ نو دده د ليدو تنده مې لا زياته شوه .

دهجرت شپې وې ، ډيرې خوږې وې ، يو ماښام په جمعه کې مې په جمات کې په کوم ميلمه سترګې ونه لګيدلې ، له جماته چې راووتم نيغ حجرې ته ولاړم ، يوازې درې څلور ځاېې مجاهدين و چې همدلته به حجره کې پاتې کيدل ، لګيا و د حجرې بخارۍ ته يې لرګي ماتول ، ترې ومې پوښتل : ميلمانه خو نه شته ؟

يو يې په ټوکه وويل : نه ، د الله رحم دى نن ميلمانه نه شته .

ورته مې وخندل : وروره اوس ميلمنو عادت کړې يو چې نه وي نو پريشانه يو ، هغه هم وخندل زما د خبرې په تايد يې سر وخوځاوه ، ويل يې ټوکه مې وکړه .

نن يخني له نورو ورځو زياته وه ، واوره هم شروع شوه ، زه ترې کور ته راغلم ، ډير ځنډ وروسته ملګرى راغى ويل يې : وروره ميلمانه راغلل .

په بيړه حجرې ته روان شوم، واوره په باران بدله شوې وه ، د پراخه حجرې په

دروازه چې ورننوتم نو غټه بلري بخارۍ کې د ځيرې لرګو ښسار کاوه ، د اور غرهار ختلو ، تازه راغلي ميلمانه لګيا و، چا له ځانه لامده ځادرونه لـري کول او د حجرې په ديوال کې په راوتلو موړيو کې زوړندول او څوک لګيا و خپلي لمدې څڼې يې وچولې ،له سلامه پس مې په هغه ملګري چې د حجرې خدمت به يې کاوه او ډير کله به بخارۍ کې د اوربلولو سره په جنګ و، او په پوکو وهلو به يې له سترګو اوښکې رواني وې ، ورغږ مې کړ :

وروره نن مو څنګه بخارۍ داسې ښه لګولې هغه ده اور په کې په غرغندو دی؟

بخارۍ ته ناست يو دنګ هيبتي ځوان چې لا يې هم لرګي ورسمول راپاڅيد ، له ورغاړيوتلو مخکې يې راته وويل : اور مابل کړ ، ستا دې ملګري خو ډيره خواري وکړه خو ونه شوه ، مجبور شوم خپله مې شروع وکړه ، موږ غريز چې نه يو تاسې سپمه ايز به راځخه يخني ووهي ، همدې خبرې سره په خندا ورغاړيوتم ، څومره ورځ وه چې وريځ ، واوره او باران و ، بيټرې چارج نه درلود او د سولرې برق تتې رڼا کې مو په لومړي نظر يو بل ونه پيژندل ، ټولو راغلو ميلمنو سره مې روغبړ وکړ، چې کيناستو او بيآ مو سره د حال احوال پوښتنه شروع کړه، نو تر نورو دنګ ځوان چې خړ پکول يې ياغي ځوانۍ او ګورو څڼو سره ځانګړې ښايست شينده، بيا راولاړ شو ، په خندا يې وويل : فلانی يې ؟

بيا يې نو تر ډيره په مظبوطو متو کې خپلې پراخه سينې پورې کلک نيولې وم، دې راته لګيا و : الله بنده عکسونو کې خو بل ډول يې ،په خندا يې خبرې وغځولې څه شوه چې په ځای مو ګير کړې ، همدا ستا د ملاقات له خاطره مو ځانونه په باران لامده کړل .

لا سره غاړه غړۍ و چې يو ملګري په ما راغږ کړ : وروره تا وپيژانده که نه ؟

کاروان دی .

مخامخ ديوال ته ولاړ ملګري ته مې په داسې حال کې وکتل چې لا هم ملګري سره غاړې غړې وم ورته مې کړه : دا څه وايې، عمر کاروان ؟

ويل يې : هو وروره .

نور مې هم غيږ کې راټينګ کړ خو ددې نښتر ، نښتر او چينار ،چينار زلمي له ډېر څخه زما لاسونه سم نه تاويدل .

هو !

نن مې د کلونو ارمان پوره شو ، هغه څوک چې زه يې په ناليدلې مخ مين وم ، نن په خپله زما ملاقات ته راغلی و، او دادی راسره غاړه په غاړه دې ، سترګې مې د خوښۍ په اوښکو لمدې وې ، عجيبه کيفيت و ، د داسې خوږو شيبو د احساس له ترجمانۍ لفظونه عاجز دي ، د الله لپاره محبتونه څومره خوندونه لري ، دا رشتې د وينې او نسب له رشتو ډيرې خوږې او مظبوطې دي .

له غيږې يې چې خلاص شوم ، په مظبوطو لاسونو کې يې زما لاسونه کلک نيولي و، يو بل ته مخامخ ولاړ و، د دواړو له سترګو د خوښۍ اوښکې رواني وې .

ورته مې وويل : زه به په منډه لاړ شم چې تاسې ته وچې جامې راوړم ، يو ملګري په خندا راغږ کړ : راځه وروره تکليف مه کوه په کاروان او امارتي امر صيب دواړو کې زموږ او ستاسې د غاړې جامې نه جوړيږي ، ټولو وخندل .

په لومړي ځل مې د عاجزۍ ، خاکسارۍ ، مينې او اخلاص دې مجسم تصوير ته په کتلو سترګې نه مړيدې ، ټوله شپه مو سره زړونه تش کړل .

بيا نو څه وخت وروسته د همدوی کلي ته کډه شوم او تر ډيره به سره يو ځای و ، دعمر کاروان د کارنامو او حماسو کيسې او ددې سره زما د درې څلور کاله يو ځای اوسيدو ډيرې خوږې خاطرې دي چې هغه نو په دومره لنډه ليکنه کې نه راټوليږي، د کاروان په اړه به زما خپلې کيسې او خاطرې دده په ژوند زما په يو حقيقي ناول (فولادي کمر) کې ولولئ چې لله الحمد د کار لاندې دی او ان شاء الله له بشپړيدو وروسته به زر خپور شي ، خو اوس چې عمر کاروان زموږ او ستاسې منځ کې نه شته خو يادونه او خاطرې يې ژوندۍ دي .

عمر کاروان څوک و؟

د کوم ځای و ؟

څنګه يې د وخت د ستر ښامار امريکا په خلاف په لومړي ځل په وسله واله مبارزه لاس پورې کړ ، کومې حماسې او انقلاب زيږونکې کارنامې لري ، او څنګه د امريکايانو د څو ځل مسلسل هوايي او زميني بريدونو ژوندي ووت، څو ځله زخمي شو ، د اسلامي خلافت د کاروان سره څنګه ملګرې شو او اخر يې څنګه د امريکايي کروزنو په بمبار کې خپله دنګه انقلابي ځواني د الله عزوجل د کلمې د لوړاوې په هدف ځار کړه اوس به راته دا ټولې کيسې دده د څنګ يو ملګری شاهد الله وکړي .

شاهد الله د عمر کاروان په اړه وايي :

د عمر کاروان خپل نوم عبدالخالق و پلار يې حاجي جانداد نوميده ، عمر د هسکې مينې ولسوالۍ د سپين غر په واورينو لمنو او ځنګلونو کې اباد د انګور کلا په نامه د يو خايسته کلي اوسيدونکی و، د عمر ماشومتوب د سپين غر په ناونو او ځنګلونو کې له يو کمر څخه بل او له بل څخه بل ته په ټوپونو او د نښترونو په ځانګو کې په ټالونو او ددې اسمانڅکي غر په څوکو کې په ورځو ، ورځو مزلونو او تنديکونو کې تير شوې ، عمر د سپين غره د واورو د طوفانونو د خونړيو ناونو سيلابونو ،جرې ، چکړ او بارانونو داسې کلک او سخت وروزه چې هم يې په قوي او مظبوطو متو کې او هم يې په ارادو او نه ماتيدونکو حوصلو کې د سپين غره د لوړوالي او لويوالي بيلګې او نښې له ورايه ښکاريدې .

دعمر د ځوانۍ سپرلی او په افغانستان د امريکآيي يرغل خزان يوځای راورسيدل ، د سپين غر په مرګوني کمرونو کې روزل شوي ددې غرني زمري په فطرت کې غلامي نه وه او لا يې تنکۍ ځلميتوب و چې په خپلو پلارنيو کليو او باندو کې به يې خلکو ته ويل چې دا خو زما طبيعت بيخي نه مني چې امريکايان دې دمسلمانانو په خاوره داسې سرې سترګې وګرځي ، دا هغه وخت و چې د امريکايانو په خلاف په غر او سمه په هيڅ يو کور کې دننه هم چا ددوی خلاف خبرې نه شوای کولای ، عمر دا وخت خپل يو داتسن موټر درلود چې لرګي يې په کې وړل ،ډير کله به په لارو کې د لارې په چک پواينټونو کې پوليسو او

عسکرو سره په جنجال کيوتي و ، د لارې ټولو تالاشيو پيژانده ، عمر به ويل دا خلک ټول د امريکا غلامان دي او له حده زياته کرکه مې ترې کيږي ، دغه وخت نو کوم جهادي حرکت او خوځښت نه ترسترګو کيده ، خو عمر به د امريکا په مرتدو مزدورانو خپله غصه په بل ډول سړوله .

عمر کاروان به اکثره ددې له خاطره چې ونه پيژندل شي د شپې به يې په موټر لرګي چلول او دا ددې له خاطره چې د شپې به پوليسو او عسکرو لاس ورکړ نو په ځاۍ ددې چې ورته ودريږي نو اکثره به يې د موټر د سيني لاندې کول ، وايي په اول ځل مې دې طريقې ته هغه وخت پام شو ، چې د سړک په غاړه ولاړو څو عسکرو لاس راکړ، ورته ودريدم هغوي چې ښه د موټر مخکې سينې ته برابر شول نو يو دم مې پرې ورخيژ کړ او ترې لاندې مې کړل ، دا کار يې بيآ معمول شو او ډير د امريکا مرتد مزدوران يې په دې طريقه د جهنم کندې ته ليږلي و .

او يو ځل خو يې ژوندی مسلح عسکر هم راتښتولی و ، هغه داسې چې نوموړي له بادي ډير مظبوط و او د ډاټسن سيټ کې به هم راغبرګ ناست و، وايي يو ځل د ولسوالۍ ټول عسکر راوتلي و او غوښتل يې چې ټول موټرونه ولسوالۍ ته يوسي هلته تحقيق وکړي او هغه موټر مالوم کړي چې د دوی عسکر وهي نو زيات لرګو والا ډاټسن موټرونه يې ودرولي و ، هر يوه سره يې يو عسکر کيناوه چې ولسوالۍ ته يې ورسوي ، عمر سره هم يو مسلح عسکر راناست و ، کله چې عمر د ولسوالۍ لار بدله کړې وه نو عسکر وارخطا شوی و ، عمر په يوه لاس د موټر جلو ټينګ کړې و او د بل لاس په فولادي پنجه کې عسکر او ورسره اسلحه يې قابو کړې و، عسکر چغې وهلې او دغه وخت يې نور ملګري پوهه شول چې عسکر يې وتښتاوه نو ورپسې څو دولتي موټرونه د شا له خوا راروان و، عمر چې په يوه وخت يې موټر او عسکر کنترولول، لار هم نوره خامه او خرابه شوه وايي نور مې موټر نه شو کنترولولای او شاته موټرونه هم راورسيدل ، موټر مې د يو ورو کې ديوال سره وواهه نور مې ټوپ کړ او وتښتيدم خو د شا له اړخه په اوږه کې په مرمۍ ولګيدم او له اوګې مې مردکې ووت، وينه مې روانه وه ، عسکر راپسې راخواره شول هر لور ته يې ډزې کولې يوځاى د شولو پټي او ځنګل زار ساحه وه هملته پټ شوم ، کله چې عسکرو پيدا نه کړم نا اميده ستانه شول بيا مې د يو کور دروازه ورو ټکوله او هغوی پنا راکړه .

داېي يو مثال و او داسې کيسې زياتې شوي .

د جهاد سره ليونۍ مينې عمر په ارام نه پرېښوده ، اخر هم عمر د خپل ارمان څو مخلص لاروياڼ وموندل ، اوس يې نو بارود هم پيدا کړي و او د ماين جوړولو په طريقو هم پوه شوي وو.

د ننګرهار د سپين غر په لمنو کې په لومړي ځل د افغان حکومت د مرتدينو رنجر والوځاوه ، عمر وايي کله مو چې لومړی رنجر انفجار کړ نو دې صحنې سخته مزه راکړه او نور مو هم مورال واخست دا نو داسې وخت و چې په ياده سيمه کې ټولو قومي مشرانو او ولسونو دا تره کړي وه چې هر څوک د مجاهدينو سره ملګري شول ، له وطنه به شړل کيږي مال او شاروي به يې ضبط کيږي او مېنه به يې هم سيزل

کيږي ، هيڅوک نه و چې مجاهدينو سره تش په خوله هم همکارۍ ته تيار شي ، خو د عمر مورال د راپريوتو په ځاې لوړيده ، مخلص ملګري يي وموندل ، په ولسونو کې د افغان مرتدينو تحرکات يي څارل او په نښه کول اخر مرتدين مجبور شول له ولسونو يي خپله لمن پوستو ته ورټوله کړه ، خو عمر يي پريښودونکې نه و ، داسې وخت راغې چې عمر نو
يوازې عمر نه و بيا نو کاروان شو .
هو! د غرنيو پړانګانو کاروان .
بيا يې د دښمن په پوستو بريدونه شروع کړل او ډير ژر يي د مرتدينو حکومت له ټولې ولسوالۍ ورټول او د ولسوالۍ تر ودانۍ منحصر کړ، چې بيا به يي چارواکي يا د ښځو په جامو کې ښآر ته تلل راتلل او يا به يي کلالانو سره قراداد کړې و او په تنورنو کې به ناست وتل .

ورځ تربلې د مجاهدينو نفوذ زياتيده او ددې سپيڅلو مجاهدينو سره د ولسونو مينه ددې باعث شوه چې بيا به هغه ملکان پټ ګرځيدل چې په ولسونو کې د مجاهدينو د کورنو د سوزيدو ګواښونه کول ، د وخت په تيريدو امارت هم خپل فعاليت پيل کړ، او د امارت کوشش دا و چې په همغه لومړيو وختونو کې خود جوشه راپورته شوي مجاهدين په خپلو ليکو کې جذب کړي ، په لومړيو وختونو کې هم د آی ايس آی په مداريتوب امارت په دې وتوانيده، خو عمر له همغه پيله امارت پيژندلې و ، چې د آی ايس آی له مردار ډنډ څخه خړوبيږي او په دې صف کې د قربانۍ نتيجه به داسې شي لکه دا اوس چې ده ، نو ځکه يي ترې ځان ساتلو ، امارت به هغه وخت عمر ته ويل چې د خپلو

بريدونو راپور بايد دوۍ ته ورکړي ، په زياتو امتيازاتو ورکولو يي هم کوشش کاوه چې عمر په خپل دام کې ونښلوي ، عمر به چې په سېمه کې کوم جواسيس او مرتدين ونيول نو امارت به ترې د خوشې کولو غوښتنه کوله ، عمر وايي يو ځل مو د سېمې له څو مرتدينو څخه موټرونه ونيول چې له کوز اسلام اباده امر راغې چې دا موټرونه ورته وسپارئ او موږ هم کله ، کله په دې خاطر د امارت اطاعت کاوه چې ګوندې مجاهدينو ترمنځ نفاق پيدا نه شي او د امارت په خباثتونو به اخر مخلص مجاهدين پوهه شي وايي هغه موټرونه مو خوشي کړل بيا چې خبر شو نو کوز په پيښور کې د همغې موټرونو له خاوندانو پيسې اخستې وې ، يو ځل مو د انتخاباتو ټوله پروسه په سېمه کې ګډه وډه کړه ، له کوزه امر راغی چې مشران وايي انتخاباتو ته اجازه شوي غرض ورسره مه لرئ ، خو وايي چې ماته عجيبه ښکاره شوه چې څنګه داسې شرکي پروسې ته اجازه شوې همغه و چې دا امر مې ونه مانه موټرونه مو وروسيزل او د انتخاباتو ټول جريان مو فلج کړ ، په دې جنګونو کې عمر د دهشکې په مرميو سخت زخمي شو ، چې بيا د نورو امارتي اجيرانو په څېر پاکستان ته تدواۍ ته ولاړ نه شو بلکې همدلته يي په ډيرو سختو حالاتو او مشکلاتو کې خپل علاج وکړ او الله صحت ورکړ ، چې له همدې وروسته نو امارت د عمر سره تربګنې پيل کړه او کوشش يي کاوه چې څنګه د عمر مخه ونيسي .
خو د عمر کاروان ورځ تربلې غځيده او اوس نو د مجاهدينو تحرکات يواځې د هسکې مېنې په حدودو کې محدود نه و بلکې د روداتو تر ولسوالۍ حصارشاهي سېمې پورې وغځيدل او په پاخه سرک به يي په رڼا ورځ تحرکات کول او چک پواينتونه به يي اچول ، د حکومت ساه يي راتنګه کړې وه ، يو ځل د هسکې مينې امنې قومندان عمر ته ځواب راوليږه چې د الله خاطر وکړه ولې مو شرموې ، ولسونه يي ستا موږ نه درکيوزو خو ته نور سرک ته مه راخيژه ، خو عمر ورته بيرته ځواب ورکړ چې له ولسونو

مې ستا تغر په زور درټول کړې او ولسونه خو هسې هم زما دي او که زور لرې نو له سرکه راکیوزه ، ولسوالۍ او نورو یو څو محدودو پوستو ته به چې کله دښمن اکمال کاوه نو د درې سوه څلور سوه په شا او خوا کې په موټرونو مشتمله قوه به راتلله چې ډېر کله به مات ګوډ بیرته ستنیدل .

امریکایانو مخکې هم عمر پسې د خپلو جاسوسانو په مټ ډېر زور وواهه خو کله چې د عمر د نفوذ ساحه پراخه شوه نو امریکایانو د عمر د وژلو پسې پوره مټې رابډ وهلې او د ډېر سخت څار او تعقیب لاندې یې ونیوه ، بې شمیره جواسیس یې پسې راخواره کړل یو ځل د امریکایانو ټانکونه ګورګورۍ ته راغلل ، دغه وخت عمر سره کوم ملګري نه و او عمر په شابیو کې و ، د امریکایانو کتار په هارون بابا اوختلو او د پچیر په لار بیرته وتلو ، عمر ورته ځانته مخې ته وروتلې و، پیکا ورسره وه ، د امریکایانو سره یې نښته کړې وه ، دغه وخت هلې کفترې رارسیدلې وې او هغه ساحه یې ټوله د څار لاندې نیولې وه ، عمر خپله پیکا د بربړې په نوم یو ګڼ بوټې کې ننویستې وه او همداسې ناست و ، جیټانواو هلې کفترو پرې ډېرې غوټې ووهلې خو پیژندلې یې نه و او الله نجات ورکړ، امریکایانو په زیاتو ډرونونو او چاپو د عمر کاروان زیات ملګري شهیدان کړل ، خو عمر کاروان ته به الله نجات ورکاوه .

عمر کاروان په هسکه مېنې ولسوالۍ کې د پخوانیو بدماشانو او زورواکانو هغه دبدبه او غرور هم ور خاورې کړې و ، دلته زیاتې داسې کورنۍ اوسېدې چې د سېمې خلک یې خپل بنده ګان ګڼل چې یوه یې هم د ملوک او خیبر کورنۍ وه ، دغه ملوک په څو روپو یوه ښځه او درې ماشومان وژلي و خو په سېمه کې به سرې سترګې ګرځیده ، د امارت له لومړۍ واکمنۍ مسلح و او بیا د جمهوریت په دوران کې زور او ظلم نور هم زیات شو خو عمر کاروان لومړۍ کس و چې دا خلک یې خالي سلا او له زوره پریستل ، همغه و چې د همداسې کورنیو له ډلې د یوې کورنۍ یو لوفر چې په خیبر مشهور و د یو بل امریکایي جاسوس سره غوږ جنګولې و، هغې ورته د ډرون د برید د ترصد لپاره پترې ورکړې و چې د عمر په موټر کې یې کیږدي او له عمر څخه خپل غچ واخلې ، دغه وخت به عمر په یوه تور رنګ کرولا موټر کې ګرځیده ، جاسوس په همدې تور کرولا موټر کې پترې په ځای کړې و ، تصادف داسې و چې عمر سره ګرځیدونکې ملګرې به یو ډاټسن موټر کې له دې مخکې ګرځیدل په دې ورځ یې ورته ملګرو ویلې و ، چې ته به نن دا کرولا موړ ته راکوې او ته به ډاټسن اخلې ، ده هم ورته ویلې و چې سمه ده ښنګه ستاسې خوښه وي ، همغه و چې عمر ترې په ډاټسن کې له دوی وړاندې لوړې مېنې ته ختلې و او څلور تنه ملګري یې ماښام ورپسې په کرولا کې ور روان و کله چې موټر له ګورګورۍ وتلې د لوړې مېنې او ترخانې په طرف ورتاو شوې او مدرسې ته رسېدلې نو ډرون پرې ګذار کړې ، څلور تنه مخلص مجاهدین د امریکایي وحشیانو د وحشت په لمبو کباب شول دا هغه وخت و چې په افغانستان کې د ډرون بریدونه بیخي نو نوي پیل شوي و .

په سبا د همدې سوزیدلو مجاهدینو د جنازې لمونځ په ګورګورۍ کې اداء شو چې له حده زیات خلک ورته راغلې و، عمر یې هم په جنازه کې شرکت کړې و کله چې جاسوسانو وکتل چې عمر خو بچ دې نو بیا یې ورپسې ترصد شروع کړ چې عمر شپه چرته کوي ، عمر د شپې له یو ځاې څخه وتلې و او بیآ نو په همغه شپه په همغه طرف چاپه راغلې وه چې نور مجاهدین یې په شهادت ورسول او عمر ته بیا الله نجات ورکړ ، امریکایانو په عمر پسې د خپلو جواسېسو شمیر زیات کړ په هره لار او هر ناو کې به ورته ناست و ، یو ځل عمر کاروان سره د څو تنه ملګرو د خپل پلارني کلي انګور کلا څخه راووت ښنګه چې د ترخانې سپیره ډاګ ته یې موټر راورسید نو ورسره جوخت څلور امریکایي هلي کفترې راورسېدې او په رڼا ورځ یې په عمر کاروان له څو لوریو هوآیي بریدونه پیل کړل ، عمر او ورسره ملګري یې نیږدې دوه خالي د شپنو په کوټو ننوتل ، امریکایان ورته پلي شول ، او دوۍ یې محاصره کړل په یوه کوټه کې اوه تنه راټول و ، کله به چې امریکایان د بام سر ته وختل نو عمر او ملګرو به یې له لاندې څخه پرې ضربې کولې او کله به چې کړکیو ته راغلل هم ډزې به یې پرې کولې ددوۍ له ډلې د شیخ زاهد په نوم د عمر کاروان د معسکراتو استاد او قاضي او د خالد په نوم یو بل مجاهد شهیدان شول ابو زاهد تقبله الله ډېر پوهه ، عالم او مخلص شیخ و ، ابو زاهد د امارت په نواقضو او خباثتونو د عمر د کاروان د لارویانو سرونه ښه خلاص کړې و ، دغه وخت په عراق او شام کې اسلامي خلافت هم اعلان شوې و ، او ابو زاهد به همدا دعا کوله چې ددې دولت سیورۍ تر خراسانه راورسیږي ، خو د ابو زاهد د ارمان هغه وخت ترسره شو چې نوموړې شهید و، له شهادته یوه ورځ وړاندې یې ټول مجاهدین راټول کړې و او ورته یې بیان کړې و ، چې په عراق او شام کې د موحدو مجاهدینو په نبوي منهج مزین خلافت اعلان شوی دی او له دې وروسته د استخباراتي کړیو مهار شویو تنظیمونو کې پاتې کیدل په هیڅ صورت روا نه دي ، نو په کار ده

هغه کرولا موټر چې په لومړي ډرون برید کې د عمر څلور ملګري په کې شهیدان شول

چې اسلامي خلافت سره بيعت وکړو ، خو هغه وخت نو عراق او شام ته رسيدل او يا ورسره رابطه کول ډيره مشکله وه ، نو د ټولو ملګرو څخه يې غيبانه بيعت اخستی و ، او دا د عمر ستر ارمان هم و لنډه دا چې په دې چاپه کې د عمر کاروان په شمول پنځه کسه مجاهدين سخت زخميان شول ، امريکايانو فکر وکړ چې دوی ټول ختم شوي دي نور نو هغوی ترې تللي و او بيا دوی په زخمي حالاتو کې د سېمې خلکو له هغه ځايه ويستلي و ، په دغه چاپه کې بيشميره امريکايي درنده ګان وژل شوي و ، خو د عمر زخمونه ډير ژور و ، د پښې پله يې هم شکيدلي وه ، د اوغز په دره کې پروت و ، نه يې کوز ښار ته د تللو چانس و او نه لکه د نورو امارتي مشرکينو پاکستان ته د تداوۍ لپاره تللو ، دښمن دا ځل مطمين شو چې عمر يې ختم کړ ، نو د اوغز درې منافقانو ملکانو سره يې خبره وکړه چې موږ درځو ، د اوغز د درې چکر وهو ،اکثره وخت ډيری ملکان تل د مجاهدينو په خلاف خپل چانس له لاسه نه ورکوي ملکانو ورته پسه حلال کړ او ورسره يې ومنله د دښمن مظبوطې قوې د اوغز په طرف حرکت وکړ، دغه وخت په ګورګورۍ کې د امارت پنځه دلګي کسان موجود و خو په قوه يې يو ډز هم ونه کړ ، قوه چې د اوغز په طرف بې ډاره راروانه وه ، دغه وخت عمر سره د ګوتو په شمار ملګري و ، څه د قوې مخ ته لاړل او څه عمر سره پاتې شول چې هسې نه قوه رازوروره شي او يا هم د امارت خبيثان عمر ته څه زيان ورسوي عمر ملګري د قوې مخ ته ورولېږل ، قوې سره سخت جنګ وشو ، چې مجاهدينو کټل عمر په يو موټر کې په همدې زخمي حال کې شاته راغی او خپلو ملګرو ته يې قومانده ورکوله ، چې دې سره د مجاهدينو مورال لا زيات شو او بيخي ټانګونو سره يې لاس په لاس جګړه وکړه او قوې د الله په فضل شکست وخوړ ، عمر چې دا ځل هم خلکو وکتلو نو بيخي حيران شو ، او دښمن هم سخت ويرې واخست ، دغه وخت د عمر سره د امارت اختلاف ورځ تربلې زياتيده ، د امارت کميسون ورپسې جوابونه کول چې يو ځل پاکستان ته ورشي خو عمر ورته ويل چې پاکستان ته نه ځم ، که مې غير شرعي کار کړی وي ، نو دلته مې محاکمه کړئ خو د آی ايس آی محکمې نه شم منلې ، د عمر زخمونه څه ناڅه رغيدلي و خو بيا هم پوره جوړ نه و، خپل کلي کلا ته اوختې و، خو جاسوسان ترې نه کلاريدل ، دښمن غوښتل د عمر کره مالومات ترلاسه کړي يا پرې بمبار وکړي او ياپرې چاپه ووهي ، نو د عمر د معلوماتو لپاره يې يو جاسوس د عمر دوی کلي ته په دې بهانه استولی و چې دغه جاسوس د عمر دوی په کلي کې د عمر پوښتنه کړې وه چې عمر چرته دې زه راغلی يم عريضه مې ورته راوړې ده ، ماسره مې ورونه ظلم کوي ، چې عمر مې پوښتنه وکړې ، په همدې کس د عمر ملګري شکمن شوي و او بيا يې چې ترې تحقيق کړې و نو نومړې کس جاسوس و چې دده له طريقه شپږ کسه نور جاسوسان هم رسوا شول ټول دولس کسه و ، شپږ يې سره له کورونو ښار ته وتښتيدل او شپږ نور يې مجاهدينو ونيول، په نيول شويو جاسوسانو کې د خيبر په نوم جاسوس هم موجود و ، چې له دې مخکې يې په مجاهدينو ډرون بريدونه هم ترصد کړې و ،خيبر ډير شتمن و او د يوې بدماشې او شتمنې کورنۍ کس و ، يو ورور يې د اختر په نوم امارت سره اوس هم دی او د اسلامي خلافت سره په دښمني کې يې پوره کارونه کړي ، دوی ټولو په خپلو جرمونو اعتراف وکړ او دا يې هم منلې وه چې دغه کس يې د عمر د مالوماتو لپاره د دوی کلي ته استولی و او غوښتل يې چې په عمر بيا چاپه ووهي ، اختر د خپل ورور خيبر لپاره د امارت کميسون سره په اتيا لکه کلداري خبره کړې وه ، چې که نومړی يې له عمر څخه اذاد کړ نو اتيا لکه کلداري به کميسون ته ورکوي ، کميسونو عمر پسې ډير جدي امر راواستاوه چې دغه نيول شوي کسان ټول امارت ته وسپاري ، خو عمر ورته ځواب ورکړ چې دا زما د ملګرو قاتلان دي او زه څه ليونی نه يم چې دا تاسې ته ددې لپاره وسپارم چې تاسې په دې قاتلانو پيسې واخلئ او بيا يې په عزت رخصت کړئ ، د سېمې خلکو هم دا فکر کاوه چې که نور نه وي نو ممکن خيبر خوشې شي ځکه چې خيبر ډير شتمن هم و او ورور يې هم په امارت کې مطرح کس و او کورنۍ يې هم د سېمې په کچه زورره کورنۍ وه ، په نيول شويو جاسوسانو کې هم ډيرې پّه دې نظر و چې ممکن خيبر خوشې شي ، نو يو جاسوس ويل که خيبر يې ذبحه کړ زه خپله چړې ته څملم ، او بيا يې همغسې وکړل ، عمر هم له ټولو بې پروا ددغه خلکو څخه اعترافات واخستل او بيا يې د ګورګورۍ په ډک بازار کې په رڼا ورځ په خپل لاس ذبحه کړل دا لومړې ځل و چې په افغانستان کې داسې په ښکاره شکل جاسوسان ذبحه شول ددغه صحنې ويډيو هم خوره شوه ، نو امارت سخت کرکې او غصې ونيو او له همدې سره سم يې عمر باغي اعلان کړ .

عمر يې کپسه کې نه و او ويل به يې چې باغيان هم دوی دي چې د آی ايس آی په قيادت کې د ورک ملا عمر په نوم په موږ خپل فرامين عملي کوي ، عمر دوه درې مياشتې د خپلو ملګرو ذهنيت سازي وکړه او ملګري يې له دې مخکې هم ابو زاهد تقبله الله د اسلامي خلافت په عقيده او منهج تيار روزلي و ، عمر د امارت سره د ټکر څخه ډير ځان ساتلو ، دغه وخت اسلامي خلافت سره د نړۍ له لر، بره مخلصو مجاهدينو بيعتونه کول او د نړۍ په ګوټ ، ګوټ کې د اسلامي خلافت ولايتونه اعلانيدل ، عمر او ملګرو يې هم په ډيره بې صبرۍ ددې ورځې انتظار کاوه چې کاش ! خراسان هم د اسلامي خلافت د يو ولايت په حيث اعلان شي ، همغه و چې درې مياشتې وروسته (تور درې) ته د مختلفو تنظيمونو څخه مخلص قومندانان او مجاهدين ټوليدل او غوښتل يې چې اسلامي خلافت سره خپل بيعت اعلان کړي ، عمر هم خپل دوه ملګري ورواستول ، هلته يې حافظ صيب سره ملاقات شوي و، حافظ صيب يې ډير قدر کړې و او عمر ته يې خپل ټوپک هم را استولی و او ورته يې پيغام راليږلي و چې يو ځل زما خواته راشه ، عمر هم سره د يو څو ملګرو (تور درې

تخرج دفعة من جند الخلافة في خراسان

) ته په ډیره خوشالۍ وخوځید ، باندر ته چې رسیدلې و نو هلته یې ملګري سخت وږي شوې و ، هلته یې یو ځآې ډوډۍ خوړلې وه او همدلته عمر خلکو پیژندلې و ، کله چې له باندره وتلې و نو په لاره کې امریکآیي ډرونونو رایسار کړي و او ګذارونه یې پرې کړې و چې په دې بریدونو کې یې د شیخ صیب محمدیګل او ظفر په نوم دوه ملګري شهیدان شوې و او د عمر د ورور طلحه په ګډون څو کسه ملګرې یې زخمیان شوې و عمر ته بیآ الله نجات ورکړې و، عمر خپل سفر نه و ودرولې بلکې عمر د خپل لوړ هدف منزل ته په خپلو مظبوطو او نه راستنیدونکو قدمونو پر مخ روان و، اخر هم د حافظ صیب خواته یې ځان رسولې و ، هلته نو بیا ډیر زیات خوشاله شوې و څه ډول چې د عمر او ملګرو یې ارمان و او د څه لپاره چې عمر د سپین غر په لمنو کې په سختو طوفانونو کې د اذادۍ ډیوه بله ساتلۍ وه نو همغسې یې د خپل کاروان لارویان وموندل ، بیعت یې کړې و او بیرته د افغانستان د بیعتونو د مسول په حیث خپلې سیمې ته راستون شو ، دغه وخت امارت هم په دې سېمو کې د اسلامي خلافت له تحرکاتو خبر شوې و او کوشش یې کاوه چې مخلص مجاهدین اسلامي خلافت سره له بیعتونو

راوګرځوي خو دې د سپین غر زمري د امارت د زرګونو کسانو په منځ او زور کې په داسې حال کې چې اتلس کسان ورسره و ، داوغز او ترخاڼي ترمنځ په لومړي ځل په دغه باعظمه غرونو کې د توحید تور توغ پورته کړ مجاهدینو د خوشالۍ ډزې وکړې او دلته ولاړو د امارت کسانو او دلګي مشرانو عمر ته کړل چې ډیر ستر اقدام دې وکړ او دا به درته ډیره سخته تمامه شي ، خو عمر د ډار په ورځ نه و پیدا .

همغه و چې د افغانستان له لر سره تر بره له ټولو ولایتونو په سلګونو کسان د اوغز په دره رامات شول او د بیعتونو سلسله په ډیره تونډۍ روانه وه ، عوامو هم په خپله خوښه بیعتونه کول او له مختلفو سېمو زیات مجاهدین هم راروان شول ، شیخ مقبول (شاهد الله شاهد) ګل زمان فاتح ، جهادیار او ځینې نور مشران ملګري اوغز ته راغلل دلته یې په نظم جوړولو او مجاهدینو ته په شرعي دوره پیل وکړ ، دغه وخت نو آی ایس آی خطر احساس کړ او امارتیانو ته یې امر وکړ چې د مجاهدینو مخه ونیسي ، مجاهدینو د امارت سره له جګړې ډیر ځان ساتلو دغه وخت امارت د اسلامي خلافت زیآت ملګري هم ونیول او اسلحې یې هم ونیولې اخر مجاهدین مجبور شول چې له ځان څخه دفاع وکړي ، مجاهدینو په

مامند برید وکړ ددې برید قومانده د عمر په غاړه وه ، مامند فتحه شو ، زیات شمیر مجاهدین مامند کې راټول شول ، عمر بیرته هسکې مېنې ته راواوښت وروسته نو بیا د امارتیانو سره جنګونه ګرم شول ، امارتیانو بیا له ټولو لوریو اشرونه وکړل او په زرګونو کسان یې راټول کړل امریکایي طیارو یې هم ملاتړ وکړ ، د مامند په غرونو کې د اسلامي خلافت د مشرانو شیخ مقبول ، ګلزمان ، جهادیار او نورو په شمول تر شپیتو پورې کسان د جیټ په بمبار شهیدان کړل ،د مامند او نورو سېمو خلکو هم پاڅون وکړ، د مهاجرینو د زنانه و بېعزتي یې وکړه او ګڼ ماشومان او سپین ږیرې یې په تبرونو او برچو شهیدان کړل ، مجاهدین اخر هم تختو ته ټول شول او عمر د سپین غر لوړې څوکې ته په ختلو اړ شو ، هلته سره له ملګرو څو ورځې یې په نهره وکړې اخر هم بیرته الله عزوجل مجاهدینو ته توفیق ورکړ او په ټولو سېمو یې بیرته واکمن کړل او امارت په زرګونو شنې او سرې قطعې څه په تړو کې مرداران او څه په تیښته بریالۍ شوې ، او لکه د مرکخیلو او وادې حصار په درو کې چې تړې څنګه په وروستیو جنګونو کې سرونه او اسلحې پاتې وې دغسې هغه وخت هم د هسکې مېنې تړې د امارتي مشرکینو په جسدونو ډکې وې .

بیرته نو په اوغز گورگورۍ مامند، باندر ، پیښه ،نازیان ، کوټ او نورو سیمو د توحید تور توغ رپاند شو ، کتیبې منظم شوې او ورځ تربلې د اسلامي خلافت د مختلفو ادارو نظم پیاوړي کیده ، دغه وخت د امارتیانو او افغان مرتد حکومت سره سخت جنگونه اکثره عمر رهبري کول .

په خراسان کې د اسلامي خلافت ظهور امریکا سخته وارخطايي سره مخ کړه او د عمر کاروان پسې یی خپل زور یو په لسه زیات کړ ، یوه ورځ چې عمر له گورگورۍ څخه د خپلو درې تنه نورو ملگرو سره یو ځای د خپل یو کلیوال په ډاټسن موټر کې بره خپل کلي ته ختلو ، ډاټسن ته هم عمر ناست و نو جاسوس خارلې و ، کله چې ډاټسن د انگور کلا په سختو پیچومو ورسمه شوه نو په هوا کې امریکایي ډرون راپیدا شوې ، کله چې ډاټسن موټر یو سخت موړ کې تاویده نو همدلته پرې ډرون برید کړې و موټر کې اوړه هم بار و ، موټر اور اخستي و ، د عمر دوه تنه ملگري په داسې حال کې چې زخمیان و کالو او ویښتو یې اور اخستي و ،هغوۍ له موټره دانگلي و او نیږدې د څیریو لاندې پټ شوي و ، عمر کاروان سخت زخمي و او په سیټ کې ایسار شوي و د هغې ویښتو او کالو هم اور اخستي و اخر له دې یرې چې یا ډرون بل گذار ونه کړي او یا هم ددې د جامو اخستي اور ددې سره په شاجورونو او بې شمیره گرنټونو ډکې چانټې ته راورسیږي او دا پرې راوچوي نو کلیمه یې ویلي وه او په سخت زخمي حال کې یې د موټر په شیشه گذارونه کړې و شیشه یې ماته کړې وه او همداسې په پروت تري وتلې و له ځانه یې اور مر کړې و او بیا دوه ساعته پراته و او وینې تري بهیدې ،اخر چې ډرونونه ورک شوي و، له کلي څخه وریسې کلیوال ورغلي و او دوۍ په زخمي حالاتو کې را انتقال کړي و .

د عمر زخمونه ډیر ژور و ، دا ځل یې هم ښار ته ښکته کیدل ناممکن و ، او د امارتي ملیشو په خبر یې پاکستان ته انتقال خو بیخي دا ځل نور هم سخت شو ځکه چې اوس خو د نړیوال اسلامي دولت په بیعت کې و او پاکستان سره یې ښکاره د جگړې اعلان او پیل کړې و ، پنځه شپږ میاشتي له زخمونو سخت وکړید اخر هم د اسلامي دولت لمن کې یې د اوغز په دره کې د یو تکړه ډاکټر له لوري عملیات ترسره شول ، له دې وړاندې چې یې کوم ډاکتران له ښار څخه لیدلو ته راغلي و نو هغوۍ ورته ویلي و چې دده عملیات باید د ښاري امکاناتو په درلودو سره د ښار په معاصرو روغتونونو کې متخصص ډاکتران وکړي او دلته په غرونو کې هیڅ امکان نه شته چې ددې عملیات کامیاب شي ، خو همغه و چې الله عزوجل یې په غرونو کې عملیات کامیاب کړل .

په عمر کاروان مسلسل د چاپو او بمباریو او افغان مرتدینو ، امریکایانو او طالب مشرکینو سره د سترو او ورو جگړو د زخمونو او کیسو داستان ډیر اوږد دي چې دا ټول په دې لیکنه کې راټولول د لیکنې له برداشته بهر ده چې دا ټول جزیات به بیا دده په اړه ځانگړي ناول کې واضح شي ان شاء الله.

لنډه دا چې عمر کاروان د خپلې قیمتي ځوانۍ او عمر زیاته برخه د جهاد په اغزنو لارو په سختیو او کړاونو کې په مزلونو تیره کړه ، امریکایان یې په هیڅ صورت پریښودونکي نه و ، تل به جاسوسان لکه د سیوري ورپسې و ، د عمر کاروان د جهاد پروره کورنۍ قرباني او ثبات له هیچا څخه پټ نه دی ، له کاروان څخه مشر ورور حمزه تقبله الله هم د جهاد په لاره کې خپل روح الله ته سپارلی و ، کورنۍ یې په دې لاره کې ډیرې سختې او کړاونه وگالل ، کله چې په وروستیو کې د اسلامي خلافت د قوي نظم په صورت کې جواسیس په ډیره سخته خپلو اهدافو ته رسیداي شول ، خو بیا هم امریکایي درنده گانو د عمر کاروان شا نه پریښوده او دا ځل یې د عمر د وژلو لپاره د عمر خپل پخواني ملگري او د عمر د خور خاوند (وکیل) وگماره ، وکیل چې په ابوبکر مشهور و ، د ننگرهار محبس کې بندي و چې هملته یې امریکایانو روزنه کړې وه او په عمر د جاسوسۍ په موخه یې له زندانه اذاد کړ ، خو عمر او نورو مجاهدینو ته مالومات نه و چې دا د لستوني مار د څومره خطرناکو ارادو سره د عمر څنگ ته ځان ورساوه ، وکیل چې د عمر تربور هم و ، له زندانه وروسته یې ځان د عمر څنگ ته ورساوه عمر یې ښه استقبال وکړ او بیا

يې د تېر په څېر ځان سره ملګرى کړ ، لږه موده وروسته وکيل د خپلو زهرو پاشل شروع کړل ، لومړي ډرون ګذار هغه چې وروسته بيا ښکاره شو په انګور کلا کې د اسلامي دولت په اور ژبي شاعر شبير احمد محسن او د عزام په ورور او زوی شوکت الله او سباون تقبلهم الله وکړ ، وروسته يې د عمر دوی په حجره د ګذار لپاره جاسوسي وکړه چې دغه وخت په حجره کې تر لسو پورې مجاهدين موجود و چې ددې ډرون د بريد جاسوسي هم وکيل کړې وه چې په دې بريد کې د نورو مجاهدينو ترڅنګ د عمر کاروان کشر ورور فريد هم په شهادت ورسيد .

خوپه دې سره هم د وکيل د کينې اور مړ نه شو ، بلکې د يو څو ډالرو په خاطر يې غوښتل نه يوازې دا چې د عمر ټوله کورنۍ له منځه يوسي بلکې د نورو عامو مجاهدينو تر څنګ يې په مشرانو پسې هم جاسوسي کوله په وکيل د هيڅا شک نه راتللو ځکه د عمر ملګری و او د عمر د ورورونو لاندې پټ و، وکيل غوښتل چې د عمر کاروان د ورونو او پلار له وژلو وروسته بيا په کلاره د عمر چاره هم وکړي ، په عمر يې د چاپې او بريد لپاره هم موقعه کتله ، لږ وخت پس يې د عمر کاروان پلار حاجي جانداد چې مجاهدينو کې په ابو عمر مشهور و د مجاهدينو خادم او مخلص سپين ږيری و ، وکيل نومړي د خپل هدف لاندې ونيوه .
حاجي جانداد (ابو عمر) په سېمه کې

يو پېژندل شوی قومي مشر و، چې د سپين غر په لمنو او درو کې د اسلامي خلافت د مهاجرينو او مجاهدينو سره هر راز هر اړخيزې مرستې او کومکونه کول او د خپل زمري زوی عمر لاس يې ډېر پخوا د جهاد لپاره اوزګار کړی و او د کورنۍ ټول بوج او غمونه يې همده برداشت کول ، امريکايانو غوښتل چې د عمر له شا دا مظبوطه تکيه هم ونړوي ځکه يې نو خپل جاسوس وکيل ته حاجي جانداد هم ورپه ګوته کړ ، همغه و چې وکيل په ډېره بې رحمۍ د خپل خسر ابوعمر جاسوسي هم وکړه او نومړی هم د ډرون په يو بې رحمه بريد کې په شهادت ورسيد .

وکيل چې تر څو په عمر د ګذار لپاره موقعه کتله تر هغې يې د شرافت شفق، زيد ، حکمت الله او صابر تقبلهم الله په شمول په ډېرو مجاهدينو جاسوسي وکړه او د ډرون په بريدونو کې يې په شهادت ورسول ، د وکيل د وحشتونو د داستان تفصيل به هم د عمر کاروان په اړه په ليکل شوي ځانګړي ناول کې ذکر شي .

وکېل په ډېر مهارت جاسوسي کوله يو ځل عمر او ورسره يو بل ملګري له خپل کلي څخه وزيرو ته تلل بايد وکېل هم ورسره تللی وای، خو وکېل بهانه وکړه او ولاړ نه شو، څو ورځې وروسته چې عمر او ملګري يې په ډېر خفيه ډول بيرته خپل کور ته راستانه شول نو په کلي کې نور خلک څه چې خپل نيږدې ګاونډي تري هم خبر نه و چې عمر بيرته راستون شوی دی ، يوازې وکېل ته مالومات شوي و ، ځکه د وکيل څخه د عمر يو حرکت هم پټ نه و او په وکيل لا تر دې دمه هېڅوک شکمن نه و، وکيل نور خپل کار کړی و د عمر د کور او خوا شا نور زيات مجاهدين يې په امريکايي ډرونونو او چاپو شهيدان کړي و، اوس يې نو عمر ته دام کيښود ، خپل باداران يې خبر کړي و، چې عمر په کور کې دی او د هغې کوټې ادرس يې هم ورکړی و چې عمر په کې اوسيده ، د عمر سروکار د امريکآيي ډرونونو سره و ، د دوی د هر حرکت څخه ورته تر ډېره د هغوی د مقاصدو مالومات کېده ، څو ورځې کېدلې چې د عمر په کلي له حسابه تير ډرونونه او ځارګري الوتکې ګرځېدې عمر ماښام ورسره ملګري ته وويل چې نن شپه تر ډېره د چاپې امکان دی او بايد چې ووځو ، وکيل پسې يې خواب واستاوه چې د عمر څنګ ته ورشي خو وکيل په دې شپه

فريد د عمر کاروان ورور - تقبله الله تعالى

پوهیده چې د عمر څنګ کې خطر دې نو امر یې ونه مانه او ولاړ نه شو ، عمر او ورسره ملګري یې له ماښامه وروسته ډیر په پټه له کوره ووتل او کور ته مخامخ یې له خوړ پورې د څیړیو په یو ګڼ ځنګل کې سمځه وه هلته چې څنګه ورسیدل نو چارماشینه طیارې د دوی کلي ته راورسیدې او بیا یې دایره واچوله ، بیا یې نو د هغه وخت تر ټولو ستره چاپه ووهله ، په ډیر وحشت یې ټول کلي بمبار کړ چې په هغه بمبارونو کې د ښځو او ماشومانو په شمول پنځه دیرش کسان شهیدان شول ، کله چې پیدل مرتدین او امریکایان د عمر کور ته ورداخل شوې و نو نیغ همغه کوټې ته تللې و په کوم کې چې عمر اوسیده ، د کور له غړو یې پوښتې و چې عمر تر ماښامه همدې کوټه کې و څه شو ؟

مطلب تر ماښامه دوی په دې باوري و چې عمر په دې کوټه کې دې، په هر صورت له چاپې وروسته عمر ورسره ملګري ته وویل چې نور په کلي کې اوسېدل نه کیږي او باید ووځې ، یو ځل بیا یې وکیل پسې ځواب واستاوه چې راشي او ووځو خو وکیل بیا بهانه وکړه او رانغې ، دوی له خپل کلي ووتل او د(درې ناوه خوله) په نوم ددوی کلي ته مخامخ یوه ساحه ده چې همغلته ددغه درې ناوه په لمن کې د نښترو او لمنځو یو ګڼ ځنګل و ، دغه ځنګل کې پخوانی معسکر و ، د هغه وخت وړې کوټې اوس هم موجودې وې ، عمر دغه ځای ته ولاړ ، څو ورځې وروسته وکیل هم له خپل کلي کور د پونګو ساحې ته یوړ د پونګو د ساحې او ددې معسکر ترمنځ تقریبا یو ساعت لار ده ، او پرته له دې چې وکیل چا خبر کړې وي ، هغه پوهیده چې عمر معسکر کې دی ممکن پټ یې ځارلې و ، بیا یوه ورځ وکیل د عمر څنګ ته تللې و ، لږ وخت وروسته ترې بیرته خپل کور ته ستون شوې و ، ماذیګر دوه نور ملګري د عمر خواته تللې و ، هغې ملګرو ته عمر ویلې و چې نن وکیل راغلې و، له راتللو مخکې یې دغه بره څوکه کې ډرون ګذارونه وکړل ، وکیل وروسته دلته راغې یوه شیبه ناست و بیرته لاړ ، وروسته چې بیا مالومات وشول په هغه څوکه د خلافت غږ راډیو دوه همکاران ډرون ویشتلې و ، چې هغه طرف هم وکیل ته مالوم و ، په همدې شپه کروزونه راغلل او په کومه کوټه کې چې عمر و دا کوټه جوخته ولګیده په نورو کوټو کې هم د عمر ورور طلحه ، یو بل اوښې یې صدیق د عمر خسر او شاهد و ، د نورو کوټو څنګونه هم لګیدلې و خو نور کسان الله ساتلې و ، عمر لومړې زخمي و ، بیا یې ملګرو لاندې همدې ځنګل کې راښکته کړې و ، وآیي لومړې خه بیداره و ، له ملګرو یې ښښنې غوښتې چې زیات تکلیفونه مو راسره ویستلي دي ، سحار وختي یې یو ملګرې د دوایي او ډاکټر پسې کڅونو ته استولې و ، چې د کڅونو او معسکر ترمنځ څو ساعتونه لار ده ، ملګرې یې وایي زه په پونګو لاړم چې هلته وکیل خبر کړم چې یو کچر پیدا کړي او عمر پسې ورشي او رابار یې کړي ترڅو د کڅونو روغتون ته یې راولي موږ به ورته بیرته په لاره په مخه راشو ، خو وآیي چې راغلم نو وکیل تیار غوږ په اواز ناست و ، چې له پیښې مې خبر کړ ، نو بیخي یې په رنګ او حواسو کې هیڅ تغیر رانغې ، ورته مې وویل زر ځان ورسوه چې د عمر څخه وینه روانه ده چې په وخت یې غم وشي ، خو وایي وکیل خه په ارام چاې څښلې و او ښه قصدي یې په ځان ناوخته کړې و ، تر څو چې وکیل ور رسیده نو د عمر سره شته هلته ملګري کېسه کوي چې وکیل راورسید همدغه وخت عمر خپل روح الله ته وسپاره .

انا لله وانا الیه راجعون .

هو !

هغه د ننګونو غر او فولادي کمر اخر هم راونړید، دا دسپین غر زمرې چې په ځلونو زخمي شو چې وخت یې نه وه پوره ،بیرته ورغید او بیا د سپین غر په ناونو او لمنو کې د اسلام د دښمنانو په خلاف وجنګید خو کله یې چې اجل راغې نو دا د شهادت ارمانجن کاروان اخر هم د شهیدانو د کاروان سره ملګرې شو .

څو ورځې وروسته د اسلامي دولت امنیت اداري وکیل ونیوه ، چې له څه وخت وروسته د یو بل جاسوس په مرسته له زندانه وتښتید ، خو د اسلامي دولت د زمرو او د عمر کاروان د روزل شویو سربښندویانو څخه یې بیا هم نجات ونه موند او ډیر زر یې د خپل منحوث عمل په سزا ورساوه چې لله الحمد په دې سر ، سر یې وویشت .

تور بیرغه

”

په تا مو ځار کړې ګل ځوانی تور عقابي بيرغه
رپاند رپاند شه په نړۍ انقلابي بيرغه

ته د ثبات د شجاعت او خلافت نښان يې
خوږمنو زړونو ته پټۍ يې سم دستي بيرغه

دې تورتمونو تورو شپو ته سپين سحر راوله
زولنې ماتې کړه چې راشي آزادي بيرغه

مونږ د خپل رب سره دا عهد او وعده کړې ده
تا رسوو به تر اقصا محمَّدي بيرغه

د هر مومن او مؤحد د سوي زړه ارمان يې
په هر کافر، مرتد ګوزار کړې په تندي بيرغه

څو چې ژوندی وي تا به نه پرېږدي شعيب مهاجر
درپسې کاندي به رنګينه شاعري بيرغه

مختصر

سِيرَةُ النَّبِي

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد الأنبياء والمرسلين وعلى آله وصحبه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، أما بعد:

عزتمندو مسلمانانو ورونو!

د لوي الله په توفيق سره پدې سلسله کې به د محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم مبارک سيرت بيانيږي. هغه نبي چې الله عزوجل زمونږ ستاسې هدايت لپاره راليږلى دى، او د هغه په اړه يې په خپل کتاب کې دا اعلان کړى دى:

{لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا}. سورة الأحزاب الآية ٢١.

ژباړه: يقينا شته دي ستاسې لپاره په رسول الله (عليه السلام) کې ښايسته نمونه (د تابعدارۍ) د هغه چا لپاره چې اميد (عقيده) ساتي د الله تعالى او ورځ د آخرت او الله تعالى زيات يادوي.

حاصل مقصد د آيت کريمه همدا دى چې د محمد رسول الله عليه السلام په ذات، سيرت، صورت، سنت، کردار، گفتار کې ستاسې لپاره ښايسته نمونه ده. هغه چا لپاره په الله او ورځ د آخرت ايمان لري. د دنيا او آخرت بريا د همدې ستر لاربشود په اتباع کې ده.

ځکه حافظ ابن کثير وايي: هَذِهِ الْآيَةُ الْكَرِيمَةُ أَصْلٌ كَبِيرٌ فِي التَّأَسِّي بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَقْوَالِهِ وَأَفْعَالِهِ وَأَحْوَالِهِ. تفسير ابن کثير

دا آيت کريمه د رسول الله عليه السلام په احوالو، افعالو او اقوالو کې اقتداء کولو په اړه لوي اصل دى.

د سيرت النبي عليه السلام اهميت هر خاص او عام مسلمان ته ښکاره دى، ځکه کله چې مسلمان سيرت اوري او مطالعه کوي يې ، نو ورځ تر بلې پخپل ژوند کې انقلاب ويني، حال يې د ماضي څخه تغيير خوري، د نبي عليه السلام کوم فعاليت په اړه چې په سيرت کې خبريږي، نو هغه ته عملي جامه ورا اغوندي، چې نتيجه کې انسان ته په دنيا کې پاک، مزيدار او جنتي ژوند ورنصيب کيږي.

بناءً مومن چې سيرت لولي نو پدې کې به مبارک نيتونه کوي، فقط د کيسې په نيت به ترې موقت خوند او لذت نه اخلي، چې د مطالعې په دوران انسان ځان د بدر او احد فاتح او د نبي عليه السلام محافظ ګڼي خو عملي ژوند کې بيا د اسلام نصرت لپاره هيڅ گام نه پورته کوي، بلکې په خپل ژوند کې دانقلاب راوستلو لپاره د سيرت مطالعه پکار ده.

په سيرت کې هر نوعه علم شته، په معاشره کې د ژوند هر اړخ لپاره مثالي نمونه شته، سيرت کې په حيث د يو پلار، په حيث د يو زوى، د گاونډي، يو معلم، يو امام، يو مربي، يو داعي، يو جهادي رهبر او قائد، يو خليفه او په حيث د يو مجاهد ژوند تيرولو اعلى نمونه ليدل کيږي،دا هر څه به مونږ د سيرت څخه زده کوو.

سيرت څخه عقائد او ايمانيات زده کيږي، شرعي سياست، اقتصاد جوړونه، دچريکي عملياتو او هجومي بريدونو فن، اخلاقيات، معاملات، عبادات، معاشيات، کافرو سره عداوت او براءت او مسلمانانو سره ولايت او محبت، دمرتدينو جزا او سزا او مجاهدينو ته مکافات، لنډه دا چې د ژوند هر اړخ که انسان زده کوي، او غواړي چې سل په سله د الله رب العالمين د حکمونو مطابق ژوند تير کړي، نو بايد چې دا سيرت النبي عليه السلام مطالعه کړي.

سيرت هغه مهم علم دى چې په لوستلو يې د انسان زړه د خپل محبوب محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم د مينې څخه ډکيږي، او دغه محبت له امله ايمان کامليږي، نبي عليه السلام فرمايي:

عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ «لاَ يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ، حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ». أخرجه البخاري ومسلم.

په تاسي کې تر هغه يو کس مومن نشي کيداى چې زه ورته د خپل پلار، بچي او د ټولو خلکو څخه محبوب نشم.

يعني په اقتداء، اطاعت او ترک مخالفت کې تر ټولو مقدَم ونه ګڼل شي نو د هغه انسان ايمان ناقص دى. فلهذا سيرت د ايمان د کمال ستر سبب دى.

او د سيرت څخه چې انسان د حب النبي عليه السلام کوم جوهر ترلاسه کوي، هغه له امله د قيامت په سخته ورځ د الله عزوجل د عذاب څخه نجات مومي.

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ السَّاعَةِ، فَقَالَ: مَتَى السَّاعَةُ؟ قَالَ: «وَمَاذَا أَعْدَدْتَ لَهَا». قَالَ: لاَ شَيْءَ، إِلَّا أَنِّي أُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: «أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ». قَالَ أَنَسٌ: فَمَا فَرِحْنَا بِشَيْءٍ، فَرَحَنَا بِقَوْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ» قَالَ أَنَسٌ: «فَأَنَا أُحِبُّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبَا بَكْرٍ، وَعُمَرَ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ مَعَهُمْ بِحُبِّي إِيَّاهُمْ، وَإِنْ لَمْ أَعْمَلْ بِمِثْلِ أَعْمَالِهِمْ» أخرجه البخاري ومسلم.

ژباړه: انس رضي الله عنه وايي يو کس د نبي عليه السلام څخه د قيامت په اړه وپوښتل، وايي: قيامت کله دى؟

هغه ورته وفرمايل: څه دي ورته تيار کړي دي؟

هغه وويل: هيڅ څه هم نه (لرم)، مگر زه الله او د هغه رسول عليه السلام

سره مینه لرم ، نبي علیه السلام ورته وفرمایل: ته به د هغه چا سره وی چې مینه ورسره لرې ، انس رضي الله عنه وایي مونږ د نبي علیه السلام ددې وینا : چې ته به د هغه چا سره وی چې مینه ورسره لرې، څخه په بله خبره زیات نه خوشحالیدو، انس وفرمایل: ځکه زه نبي علیه السلام، ابوبکر او عمر رضي الله عنهما سره مینه لرم او دا امید لرم چې هغوی سره د میني له امله به د هغو ملګری (یوځای) شم، اګر که د هغوی په شان اعمال مي ندي کړي.

دغه شان سیرت هغه مبارک فن دی چې ددې په واسطه انسان دا حقیقت درک کوي، چې نبي علیه السلام د خپل امت لپاره څه کړي دي ؟ ددنیاوي او أخروي عذابونو څخه د امت دنجات په پار به کله توله شپه د رب په دربار کې ولاړ و، د سجدي ځای به یې د ډیرو اوښکو له امله لوند شو، جبریل علیه السلام به له آسمانه راغی ، ورته به یې وویل :چې ستا رب وایي اې محمده علیه السلام څه غواړې، ولې دومره ژړا کوې ؟

په جواب کې مشفق نبي وایي: أمتي أمتي، الله أکبر، کله د همدې امت په خاطر غزاګانو ته ځي، پخپل مبارک وجود د بدبخته کفارو درانه ګزارونه زغمي، چې سبا دا امت توحید څخه محروم نشي او چیرته د جهنم مستحق ونه ګرځي، کله یې ددې امت په خاطر په کراتو د رب دربار ته په کمال حیاء سره ورتګ کړی ، چې دا عبادات راته کم کړه، کله یې د یو عبادت څخه کور کې ځان بند کړي چې چیرته په امت مې فرض نشي، حتی د منافقانو په جنازو یې هم آسره نده کړې خو رب العالمین چې منعه کړې، نو بیا یې اطاعت کړي.

دغه رنګ دا حقیقت هم انسان په سیرت کې درک کوي چې رب العالمین دومره لوړ مقام دې د انسانیت لاربشود ته ولې وربښلې ؟

ولې یې امام الأنبیاء، سید الأولین والآخرین او سیدُ وُلْدِ آدم یوم القیمه ګرځولې دی ؟

د شفاعت کبری مستحق ولې ګرځیدلی او مقام محمود په وياړ ولې مشرف شوی ؟

ددې وياړونو لاملونه او اعمالو ننداره په سیرت کې کولای شو.

په سیرت النبي علیه السلام کې د ژوند د مشکلاتو، کړاوونو، غمونو او تکلیفونو څخه د نجات غوره بیلګه ده، د انسان مربوط هر نوعه دیني، دنیاوي او أخروي مسائلو حل ښودل شوی، ځکه نبي علیه السلام د بشریت تقاضاؤ موافق په هر حالت کې یې قولاً او عملاً بهترینه نمونه بیان کړې او وړاندې کړې ده ، لکه د سختۍ او پراخۍ په مهال تعامل ، د قید او بند په مهال تعامل د زخم او د ملګرو د شهادتونو پرمهال د زغم او صبر بیلګې، د سفر او حضر، جهاد او هجرت، تجارت او حج، صحت او عافیت او د انسانیت هر حالت په أحسنه توګه عکاسي شوې ده. او نور اهمیت او فوائدو بیان یې د دې عاجز بنده له توانه بهر دی، خو په همدې کرښو اکتفاء کوي.

بیا دې پخوانیو کتابونو کې سیرت څخه په المغازي سره تعبیر کیږي، چې دا لفظ د غزوې څخه اخستل شوې دی، او غزوه د قتال او جهاد څخه عبارت ده، نو علت ددغه اسم دا دې چې د نبي علیه السلام سیرت باندې دعوتي او خصوصا جهادي رنګ زیات غالبه و ځکه یې د ټولو اعمالو، افعالو او اقوالو څخه په مغازي سره تعبیر وکړ.

ځکه مونږ ویلې شو چې د نبي علیه السلام سیرت غزا او غزا ده، د رب ددین څخه د قربانیدو او فدا کیدو د لارو، طریقو بیان او عملي درس دی.

بیا دا د سیرت موضوع داسې بحر ده چې غاړه نه لري، علماؤ پرې لیکنې هم کړي، بیانات یې پرې هم کړي، خو د هر درس خپل امتیاز وي، د هر مُقرر خپل اهداف او نقطې وي، د هغې شاوخوا څرخي.

مونږ هم دې سیرت کې څه مقاصد ذهن کې نیولي، خو دوه مهم اهداف مو دا دي:

١.دا یقیني ده چې سیرت زیات بیان شوی، تصانیف او دروس یې بې شمیره دي، خو اکثره بې سنده دي، انسان پرې باور نشي کولای، قوي استدلال پرې نشي کولای، ډیر ځل به یو کس د سیرت څخه دلیل نیولې وي، لویه مسئله به یې پرې بناء کړې وي خو دغه واقعه به کمزورې وي، نو مونږ حتی الوسع کوشش کړی چې علماؤ کوم سیرت صحیح سند سره ذکر کړی، فقط هماغه سیرت بیان کړو، ددې لپاره که څوک پرې خپل ژوند جوړوي، دلیل ترې نیسي نو ثابت سیرت باندې به یې جوړوي. خو دې سره د سیرت لړۍ زیاته مختصر کیږي، ځکه بې سنده او کمزوري او مراسیل روایات په سیرت کې زیات دي، ځکه خو امام احمد وایي چې سیرت په اړه اکثره کتابونه بې اساسه دي. نو ان شاء الله مونږ به حتی الامکان د صحت خیال ساتو، ځکه دا دین دی او بې سنده خبرې دین نشي کیدای.

٢.زمونږ اراده به دا وي چې خپل اولس، ملت او معاشره د ننني مشکلاتو، جهالتونو، شرکیاتو او د بدعاتو له تیارو څخه د نبوي ډیوې په واسطه رڼا ته راوباسو. د اسلام تجدید ورسره وشي، ځوانان د دین دفاع ته وهڅیږي، او هر مسلمان نارینه او ښځینه خپلو مسؤولیتونو ته متوجې شي.

نو دویم مقصد زمونږ به دا وي چې مسلمانانو ته په مختصره توګه د اسلام کامل، حقیقي او روڼ تصویر وړاندې کړو، د غلامۍ څخه د آزادۍ تصور ورکړو، د مکي ژوند څخه مدني تمکین په لوري ګامونه واخلو، د حالات حاضره او نبوي سیرت تطبیق وکړو ان شاء الله. بیا کله به مونږ دې مقاصدو ته رسیږو او بعضې ځایونو کې به د بشري ضعف له امله پاتې هم راځو خو په مجموعي ډول د الله متعال ذات څخه توفیق غواړو.

د نبي عليه السلام نبوت

د نبي عليه السلام نبوت د هغه وخت راهيسې مقرر و چې آدم عليه السلام لا وجود ته نه و راغلی.

عَنْ مَيْسَرَةَ الْفَجْرِ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ، مَتَى كُتِبْتَ نَبِيًّا؟ قَالَ: " وآدَمُ بَيْنَ الرُّوحِ وَالْجَسَدِ". مسند أحمد والمستدرك للحاكم، وسنده صحيح.

ژباړه: ميسره رضي الله عنه څخه روايت دی چې ما وويل: اې د الله رسوله ! ته له کوم وخت راهيسې نبي (مقرر شوي) يې ؟ هغه راته وفرمايل: (زه د هغه وخت راهيسې نبي يم) چې آدم عليه السلام د روح او جسد ترمنځ و.

عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُمْ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَخْبِرْنَا عَنْ نَفْسِكَ، فَقَالَ: «دَعْوَةُ أَبِي إِبْرَاهِيمَ، وَبُشْرَى عِيسَى، وَرَأَتْ أُمِّي حِينَ حَمَلَتْ بِي أَنَّهُ خَرَجَ مِنْهَا نُورٌ أَضَاءَتْ لَهُ بُصْرَى وَبُصْرَى مِنْ أَرْضِ الشَّامِ».

المستدرك للحاكم، ومسند أحمد. وسنده حسن.

ژباړه: صحابه وو نبي عليه السلام ته وويل: چې اې د الله رسوله، موږ ته د خپل ځان په اړه خبر راکړه. هغه وفرمايل: زه د خپل پلار ابراهيم عليه السلام دعا يم، او د عيسى عليه السلام زيرى يم، او کله چې زما مور په ما باندې حامله وه نو خوب يې وليده، چې دهغې جسم څخه يوه رڼا ووتله او ددغه رڼا له امله بُصرى منطقې، د شام ځمکې (محلات) روښانه شول.

د غوره نسب خاوند نبي

د نبي عليه السلام نسب په انسانانو کې تر ټولو غوره نسب دی.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «بُعِثْتُ مِنْ خَيْرِ قُرُونِ بَنِي آدَمَ، قَرْنًا فَقَرْنًا، حَتَّى كُنْتُ مِنَ القَرْنِ الَّذِي كُنْتُ فِيهِ» أخرجه البخاري.

ژباړه: زه د آدم عليه السلام په غوره اولادونو کې د يوې پيړۍ څخه بلې ته منتقل کيدم تر دې پورې چې زه

يدې پيړۍ کې مبعوث شوم چې اوس يکې موجود يم.

عَن وَاثِلَةَ بْنِ الْأَسْقَعِ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللّهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِنَّ اللّهَ اصْطَفَى كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى قُرَيْشًا مِنْ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَى مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ» أخرجه مسلم.

واثله وايي چې ما د نبي عليه السلام څخه اوريدلي دي هغه فرمايلې: يقينا الله تعالى د اسماعيل عليه السلام په اولاد کې کنانه غوره کړې و، او د کنانه څخه يې قريش منتخب کړې و، او د قريشو څخه يې بنوهاشم منتخب کړي و، او د بنو هاشمو څخه يې زه غوره کړم.

او صحيح البخاري کې حديث د هرقل کې هم راځي، هرقل پوښتنه کوي:

كيف نَسَبُ هذا الرجُلِ فيكُم؛ قلتُ: هو فينا ذو نَسَبٍ. صحيح البخاري.

ددې سړي (نبي عليه السلام) نسب په تاسې کې څنګه دى ؟ ما ورته وويل: چې هغه په مونږ کې د لوړ نسب والا دى.

بيا د نبي عليه السلام نسب په درې برخو ويشل شوى دى.

اول: د نبي عليه السلام څخه عدنان پورې.

دويم: د عدنان څخه اسماعيل او ابراهيم عليهما السلام پورې.

دريم: د ابراهيم عليه السلام نه آدم عليه السلام پورې.

امام بخاري په خپل صحيح کې د نبي عليه السلام نسب داسې بيان کړې:

محمدِ بنِ عبدِ اللهِ بنِ عبدِ المطلبِ بنِ هاشمِ بنِ عبدِ منافِ بنِ قُصَيِّ بنِ كِلابِ بنِ مُرَّةَ بنِ كعبِ بنِ لُؤَيِّ بنِ غالبِ بنِ فِهْرِ ابن مالكِ بنِ النَّضْرِ بنِ كِنانةَ بنِ خُزَيْمَةَ بنِ مُدْرِكَةَ بنِ إلياسِ بنِ مضرَ بنِ نزارِ بنِ مَعَدِّ ابن عَدْنانَ.

[صحيح البخاري، باب مبعث النبي صلى الله عليه وسلم]

حافظ ذهبي د نبي عليه السلام نسب په اړه په (تاريخ الاسلام ط التوفيقيه ج ١/ ص ١٩) کې وايي چې دا په اجماع سره صحيح ثابت دى. او ددې څخه پورته د پلارانو نومونو کې اختلاف دى.

حافظ ابن كثير په "البداية" "ج 1/ ص 684" کې د نبي عليه السلام نسب تر عدنان پورې ذکر کړى بيا وايي: چې دې سلسله د نسب کې د علماؤ هيڅ اختلاف نشته. او حافظ ابن حجر په "فتح الباري" "ج 6/ ص 611" کې وايي: د نبي عليه السلام څخه تر عدنان پورې نسب باندې اتفاق کړې شوى دى. او حافظ ابن القيم هم په زاد المعاد کې داسې خبره کړېده.

لهذا مونږ هم دا اتفاقي نسب راوخسته او اختلافي مو پرېښود.

د نبي عليه السلام خاندان:

د نبي عليه السلام په خاندان کې ټول مشران په قريشو کې مخور وو، خو قُصي، هاشم او بيا عبد المطلب ډېر زيات شهرت وموند، په ځانګړې ډول عبد المطلب ته ځينې داسې ظاهري شرف ورپه برخه شو، چې ټول خپلوان او ترېوران ورته ګوته په غاښ پاتې شو، او دا ټول د نبي عليه السلام لپاره زمينه سازي وه.

البداية والنهاية، سيرت دابن هشام او دلائل النبوة هم حسن سند سره دا روايت راوړى، چې د زمزم څاه د کنستلو واقعې په ترڅ کې د عبد المطلب فضيلت په نورو څرګند شو. دا واقعه علي رضي الله عنه بيان کړې ده، او علماء وايي چې ظاهره ده چې خپلو مشرانو څخه يې اوريدلي وه، راځئ چې د هغه له خوله يې واورو:

عن عَلِيَّ بْنَ أَبي طَالِبٍ يُحَدِّثُ حَدِيثَ زَمْزَمَ حِينَ أُمِرَ عَبْدُ الْمُطَّلِبِ بِحَفْرِهَا. قَالَ قَالَ عَبْدُ الْمُطَّلِبِ إِنِّي لَنَائِمٌ فِي الْحِجْرِ إِذْ أَتَانِي آتٍ فَقَالَ لِي احْفِرْ طِيبَةَ. قَالَ قُلْتُ وَمَا طِيبَةُ؟ قَالَ ثم ذهب عني.

علي رضي الله عنه د زمزم (څاه) واقعه بيانوي، کله چې عبد المطلب ته ددغه څاه کنستلو امر وشو. وايي عبد المطلب وويل: زه د حجر اسود په خوا کې ويده وم، خوب کې راته يو کس راغى او راته يې وويل: طيبه (پاکه څاه) وکنه. وايي ما ورته وويل طيبه څه شى دى ؟ وايي بيا رانه هغه لاړ.

قال فَلَمَّا كَانَ الْغَدُ رَجَعْتُ إِلَى مَضْجَعِي فَنِمْتُ فَجَاءَنِي فَقَالَ احْفِرْ بَرَّةَ. قَالَ قُلْتُ وَمَا بَرَّةُ؟ قَالَ ثُمَّ ذَهَبَ عَنِّي فَلَمَّا كَانَ الغد رجعت إلى مضجعي فنمت فجاءني فقال احفر الْمَضْنُونَةَ قَالَ قُلْتُ وَمَا الْمَضْنُونَةُ؟ قَالَ ثُمَّ ذَهَبَ عَنِّي فَلَمَّا كَانَ الْغَدُ رَجَعْتُ إِلَى مضجعي فنمت فيه فجاءني فقال احْفِرْ زَمْزَمَ. قَالَ قُلْتُ وَمَا زَمْزَمُ؟ قَالَ: لا تنزف أبدا ولا تزم، تَسْقِي الْحَجِيجَ الْأَعْظَمَ، وَهِيَ بَيْنَ الْفَرْثِ وَالدَّمِ، عِنْدَ نُقْرَةِ الْغُرَابِ الْأَعْصَمِ، عِنْدَ قَرْيَةِ النَّمْلِ.

وايي سبا بيا زه هلته (حجر اسود خواته) لاړم او ويده شوم، نو يو کس راغى او راته يې وويل: برّه (خير والا څاه) وکنه، ما ورته وويل بره څه ته وايي ؟ وايي هغه هم راڅخه ولاړ، نو کله چې بل سبا شو، زه بيا خپل د ويده کيدو ځاى ته لاړم او ويده شوم، نو يو کس راته (خوب کې) راغى او ويې ويل: مضنونه (قيمتي څاه) وکنه، وايي ما ورته وويل: مضنونه څه ته وايي ؟ وايي هغه هم راڅخه لاړ، نو کله چې بل سبا شو، زه بيا خپل دخملاستو ځاى ته لاړم او هلته ويده شوم، نو يو کس راغى او راته يې وويل: زمزم څاه وکنه، ما ورته وويل: زمزم څه شى دى ؟ هغه راته وويل:

دا (زمزم څاه) به نه وچيږي او نه به يې اوبه لاندې ځي، ډېر حاجيان به ددې څخه اوبه څښي، او ددې څاه (نښه)دا ده چې د خوشيانو او وينې ترمنځ (ځاى کې) ده، هغه ځاى چې د کارغه د ټونګې وهلو ځاى دى، (او) په خوا د ميږانو کلي کې (دا څاه) ده.

دوام لري ... ان شاءالله .

د سیرت درسونو ته پوځي کتنه !

۱

د کورنۍ جنګ ګواښ او اقتصادي بندیزونه

نبي ﷺ په مکه کې ۱۳ کلونه د الله عزوجل توحید ته خلک راوبلل، په دې موده کې نبي ﷺ کومه وسله نه استعمالوله، خو بل لور ته قریشو د اسلام سره د مبارزې لپاره له هر ډول تکتیکونو کار اخیست، ټولې لارې یې آزمویلې او ټول وسایل یې په کار اچولي وو؛ تر څو پرې د اسلام مخه ډب کړي، دوی به کله خلک ګواښل، کله به یې اقتصادي پابندۍ ولګولې او کله به یې مسلمانان ربړول، خلاصه دا چې له جنګ پرته نورې ټولې لارې یې استعمال کړې .

د مشرکو قریشو د رهبرۍ شورا په لومړیو کې د دغه عزتمند دعوت په خلاف خپلې رسنۍ په کار واچولې، تر څو د اسلام نوم بدنام کړي او د خلکو غوږونو ته د دې مبارک دعوت غږ ونه رسیږي، بیعقلان یې راجمع کړل او شاعران یې وکارول] کوم چې په هغه وخت کې د کفارو رسنیز کارمندان وو ،[دوی د نبي ﷺ پر ضد د ټوکو ټکالو او ملنډو حملې په لار واچولې، په لومړیو کې دغه رسنیز جنګ خورا بریالی شو او ډیری خلک به د نبي ﷺ خواته نه راتلل او ترې جدا به ګرځېدل .

ابن هشام وایي :یو له سختو ورځو چې نبي ﷺ د قریشو له سختیو سره مخ وو دا وه :یوه ورځ نبي ﷺ بیرون ووت، هر څوک به چې ور سره مخامخ شول، که به آزاد و، یا غلام رسول الله صلی الله علیه وسلم ته به یې بد رد ویل، دروغژن به یې ګاڼه او تکلیف به یې ورته رساوه، هغه خپل کور ته واپس شو، ډیر غمجن و، له

ډير تکليف يې چې ورته رسېدلی و؛ ځان په کمپل کې تاو کړ، الله تعالی پرې دا آيتونه نازل کړل: [يَاأَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنذِرْ] {المدثر: ۲،۱[
ژباړه: ای(په جامه کې)ځان نغښتونکي، ځملاستونکيه پاڅه !او خلکو ته ويره ورکړه.
که د قريشو له لوري د بهرنيو وګړو د مخنيوي په اړه د تبليغاتو په ډګر رڼا واچوو، نو وبه ګورو چې دوی به دا مبارزه په ډله ييز او ګروپي شکل مخته وړه، د بدنامونکو او رنګ بدونکو تشکيلونه به يې جوړول، د دغو تشکيلونو له ډلې چې د مشرکو قريشو د رهبری شورا به جوړول، مهم به يې د حج موسم په رانږدې کېدو سره وو، دوی به په ډله ايیز شکل د نبي ﷺ د خبرو په باره کې د خلکو ذهنونه ګډوډول، شکونه به يې ورته غورځول او له مخکې به يې کوښښ کاوه چې د هغوی ذهن سازي وکړي او له نبي صلى الله عليه وسلم يې واړوي.
د حج له موسم مخکې د قريشو مشران د هغوی په پارلمان (دارالندوه) کې د مشورې لپاره راوبلل شول، غونډه شروع شوه، مذاکرات پيل شول، ټول منتظر و چې فيصله به په څه کېږي، وليد بن مغيره پورته شو او وېې ويل:
ای د قريشو ټوليه !د حج موسم را نږدې دی، تاسې ته بهتره معلومه ده چې له عربو به ډلې ،ډلې خلک د حج لپاره راځي، د ټولو ملګرو نظرونه تاسې واوريدل، اوس په دې کې په يو نظر متفق شئ، اختلاف مه کوئ، ځکه چې سبا بيا د يو بل د خبرو تکذيب ونه کړئ او د يو بل خبرې رد نه کړئ!
د شورا غړو وويل: يوه رايه انتخاب کړه، چې ټول هماغه خبره وکړو.
وليد وويل: نه، بلکې تاسې وواياست!
د شورا يو غړي وويل: وبه وايو چې کاهن دی.
وليد وويل: نه قسم په الله، مونږ کاهنان ليدلي دي، د ده خبرې د کاهنانو زمزمې او قافيې نه دي.
د شورا غړو وويل: وبه وايو چې ليونی دی.
وليد وويل: دا ليونی نه دی، مونږ ليوني ليدلي او پېژنو يې!
د شورا غړو وويل: وبه وايو چې شاعر دی.
وليد وويل: دا شاعر نه دی، مونږ د شعر هر ډول پېژنو!
د شورا غړو وويل: وبه وايو چې جادوګر دی.
وليد وويل: نه، دا ساحر نه دی، ځکه مونږ جادوګر او د هغوی جادو ليدلی دی.
د شورا غړو وويل: ای عبد شمسه !آخر څه ووايو؟
وليد وويل: قسم په الله، دده خبرې خوږې دي، بېخونه يې مزيدار او څانګې يې له ميوو ډکې دي.
بيا وليد وويل: ښه خبره داده چې ووايو: دا جادوګر دی او جادو يې دومره قوي دی چې پلار له ځوی، ورور له ورور، ښځه له خاوند او سړی له قبيلې جلا کوي.
ټولو په دې رايه اتفاق وکړ او د تطبيق چارې يې پيل شوې ...
قريشو ډلګې جوړ کړل او دنده يې ورته وسپارله چې حج ته د راتلونکو کسانو په ټولو لارو کې کېنيني او د نبي ﷺ د کار او خبرو څخه يې خبر کړي.
د دغو ټولو کارونو په لومړي سر کې له بريا سره، سره بيا هم قريش د نبي ﷺ د دعوت په مخنيوي کې پاتې راغلل، ځکه قريشو کوښښ کاوه چې د مکې دننه د نبي ﷺ د دعوت مخه ډب کړي او د زياتېدو مخه يې ونيسي؛ خو نبي ﷺ وتوانېد دعوت د قريشو له ساحې بيرون بېلا بېلو قبايلو او د حاجيانو وفدونو ته ورسوي، ځکه په دې وخت کې هر چا د بُتانو عبادت کاوه، نبي ﷺ به ورته په خورا بليغه ژبه خپل دعوت وړاندې کاوه، اهداف به يې ورته روښانه کول او د اسلام دين ته د غاړې اېښودلو لپاره به يې رابلل.
ابن اسحاق فرمايي: د قريشو ډلګيو به د راتلونکو حاجيانو هر وفد ته د رسول الله ﷺ په باره کې خبرې کولې، تر څو ترې ځان وساتي، دا کار ددې باعث شو چې د رسول الله ذکر به ټولو عربو کې خپور شي.
په نبي ﷺ او د هغه په ملګرو د دغه سخت رسنيز

جنګ په سیوري کې بیا هم نبي ﷺ کلک ولاړ و، صبر یې کاوه او د ثواب په نیت به یې خپل دعوت ته دوام ورکاوه، دعوت یې زیات خپور شو، د دین پیروان یې هم ورځ تر بلې زیاتېدل او بل پلو د قریشو خفګان هم ډېریده .

د نبي ﷺ پر ضد د قریشو د منظم پلان شوي رسنیز جنګ له ماتې وروسته، هغوی پوه شول چې نبي ﷺ دعوت نه پرېږدي، ویې ویل :که نبي د دوی د معبودانو له بد ویلو او له هغوی څخه د خلکو د راګرځولو څخه لاس وانخلي نو دوی به جګړه وکړي .

د نبي ﷺ تره ابوطالب ته یې پلاوی ولېږه، تر څو د ده د وراره له لورې دوی ته د راولاړو شویو ستونزو څخه یې خبر کړي او هغه ته یې اخطار ورکړ که خپل وراره له دعوت څخه بند نه کړي؛ نو د کورنیو جګړو لمبې به بلې شي .

مګر نبي ﷺ په خپل دعوت کلک ودرید، تره یې د بني هاشم او بني مطلب مشران راوبلل او ورته یې وویل: چې دا دریځ لوی خطر لري، مونږ او تاسې ټول باید د نبي ﷺ د ساتنې لپاره ودریږو، د بني طالب او بني هاشم ټولو مشرانو مسلمان او کافر یې خبره ومنله، مګر ابولهب ونه منله او دوی سره په دې کار کې یوځای نه شو .

قریشو د کورنۍ جګړې فکرونه وهل، خو ماهرینو او عقلمندو ته د ټولو قبیلو په منځ کې د بني هاشم او بني مطلب قدر او درجه معلومه وه، له همدې وجې یې د پریکون په جګړې لاس پورې کړ، چې ضرر یې له یوې خونړۍ جګړې څخه کم نه دی، دوی په دواړو قبیلو اقتصادي بندیزونه ولګول او د قریشو له ټولنې یې د دوی د مکمل جلا کیدو او د دوی د کلابندۍ پلان جوړ کړ، خو مخکې له دې چې دا پلان پلی شي، قریشو فکر وکړ، چې راځئ په یوازې توګه به له نبي ﷺ سره یوه سودا وکړي، د قریشو مشرانو عتبه بن الربیع د خپل استازي په ډول نبي علیه السلام ته واستاوه، تر څو ورسره سودا وکړي، چې هغه به له دعوت څخه چوپ کېږي، که په بدل کې یې هر څه غواړي، قریش به یې ورکوي .

عتبه نبي صلی الله علیه وسلم ته وویل :

ای وراره !ته زمونږ له ډلې یې، ډیر لوړ نسب لرې، خو باور وکړه تا دي قوم ته داسې خبره راوړې چې د دوی جماعت دي پرې درې ورې کړ، د دوی عقلمند دې بیعقلان کړل، د دوی دین او معبودانو پسې دې بدي وویله او په دې خبره دې د دوی تېر شوي پلرونه کافر کړل، غوږ کېږده، زه درته ځینې وړاندیزونه کوم، ویې ګوره چې هر یو دې خوښ شو، ویې منه !

نبي ﷺ وویل :ای د ولید پلاره !وایه، اورم یې !

عتبه وویل :ای وراره !که چیرته ته په دې کار سره مال راجمع کول غواړې، نو مونږ به تاته ډیر مال راجمعه کړو، تر دې چې له مونږ ټولو به ستا مالونه ډیر وي .

که چیرته په دې کار سره عزت غواړې، نو مونږبه تا خپل مشر وټاکو او له تا پرته به هیڅ کار نه کوو .

که چیرته په دې کار سره بادشاهي غواړې، نو مونږ به تا خپل بادشاه مقرر کړو او که چیرته در باندې کوم جادو شوی وي او یا مریض یې، مونږ به درته ډاکټرراوغواړو او ستا د روغتیا لپاره به ټول مالونه خرچ کړو، تر دې چې ته روغتیا ومومې او جوړ شې .

کله یې چې خبرې خلاصې کړې، نبي ﷺ ورته وفرمایل:

د ولید پلاره !خبرې دې خلاصې شوې؟

هغه وویل :هو !

نبي ﷺ ورته وفرمایل :له ما نه واوره !

هغه وویل :سمه ده، کوم یې !

نبي ﷺ وویل :حم * تنزیل من الرحمن الرحیم * کتاب فصلت آیاته قرآنا عربیا لقوم یعلمون * بشیرا ونذیرا فأعرض أکثرهم فهم لا یسمعون ...نبي ﷺ تلاوت ته ادامه ورکړه، عتبه ورته په پوره توجه غوږ نیولی و، کله چې نبي ﷺ سجدې ته ورسید، تلاوت یې بس کړ، الله تعالی ته یې سجده وکړه او بیا یې عتبه ته وویل:

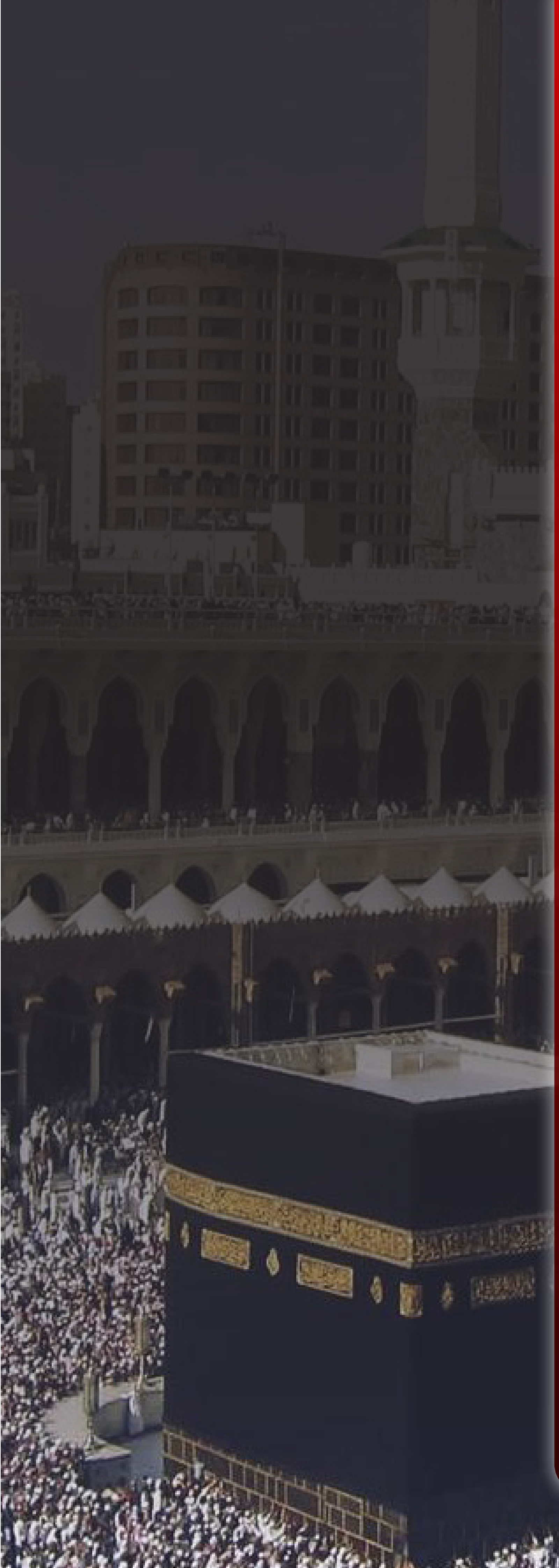

ای ابوالولیده !تا چې څه واوریدل، هغه دې واوریدل نور .ته پوه شه او کار دې .

د نبي ﷺ له خبرې وروسته عتبه پورته شو، خو مخ کې یې د قرآن د بلاغت او نا اشنا انداز کیفیت له ورایه معلومېده، قوم ته واپس شو، خو د نبي ﷺ او د هغه د دعوت په اړه یې خپله رایه او دریځ بدل شوی و .

د قریشو مشرانو د عتبه په مخ کې د بدلون نښې وپېژندې، یو بل ته یې وویل :ابوالولید چې په کوم مخ سره تللی و، په هغې سره بېرته نه دی راغلی .

عتبه د قوم له مخورو، عقلمندو او راجحه رایو والا څخه وو، په لرې نظر، ښکلي سیاست او زغرده خبرو کې مشهور و؛ کله چې د قریشو له مشرانو سره کښېناست، هغوی ورته وویل :ابوالولیده !څه خبر دې راوړ؟

هغه وویل :ما داسې خبرې اوریدلي، چې هیڅکله مې نه وې اوریدلې، قسم په الله دا نه شعر دی، نه جادو دی او نه هم کوډې منترې دي.

بیا یې قریشو ته د خیرخواهۍ په ډول وویل :

ای د قریشو ټولیه !زما خبره ومنئ، که مو تاوان وکړ، زه به جریمه درکړم، د دغه سړي او نورو عربو له منځ څخه ووځئ، دا عربو ته یوازې پرېږدئ، کومې خبرې چې ترې ما واوریدې دا به ډېرې لویې شي، که نور عربان یې ختم کړي، نو ستاسې پرځای به نورو دا کار کړي وي .او که چیرته دا په نورو عربو برلاسی شو، نو د ده بادشاهي ستاسې بادشاهي ده، د ده عزت ستاسې عزت دی او تاسې به بیا له ټولو خلکو زیات پر ده خوشال یاست!

قریشو وویل :ای ابوالولیده !په خپله ژبه یې پر تا هم جادو وکړ .

عتبه وویل :دا زما نظر دی، نور چې تاسې ته څنګه ښه ښکاري، هماغه شان وکړئ .

کله چې د سودا معامله ناکامه شوه، قریشو د اقتصادي بندیزونو د پلان په عملي کولو پیل وکړ ...

دوام لري ... ان شاءالله.

تور مار

د امر صيب له لورې په راسپارل شوي کار بوخت وم، په کړکۍ کې د اېښې مخابرې شور به مې کله، کله توجو وراړوله، شېبه پس په مخابره کې زما په نامه څو پرلاپسې غږونه مې تر غوږه شول، قلم مې په صفحه کېښود، ورولاړ شوم، مخابره مې راواخسته، اسد الله استاد و، خپل نمبر ته لاړو، له سلام کلامه وروسته يې په شفر پوهه کړم چې د انجنير صيب ځای کې درته منتظر يم ته او حمزه استاد راشئ.

استاد به څه وايي ؟

کوم ضرور کار به يې پيدا شوې وي ؟

د مخابرې انتن مې بشکته کړ، جېب ته مې کړه، او د همدې پوښتنو سره مل له کوره روان شوم.

په دې شپو ورځو کې امريکايي ډرون او څارګرو الوتکو هم د يو ستر هدف لپاره شپه او ورځ يوه کړې وه، د وريو خړ څادر کې مې نور هم ځان راونغښت، په ټوله لار مې همدا شېبې شميرلې چې اوس به ګذار کوي او اوس به يې کوي.

اخر هم د حمزه استاد کور ته ورسيدم، هغه مې له ځانه سره کړ د انجينر کور ته په رسېدو کې مو ځنډ ونه کړ، هغه تيار په دروازه کې منتظر ولاړ و، غلي يې دويم پوړ ته پورته کړو.

اسد الله استاد او ورسره بل عالم ملګرې زموږ په ليدو د شنو چايو له نيمايې شويو پيالو راپورته شول، له روغبړه وروسته موږ ته هم پيالې ډکې شوې، انجينر په خندا د وچو سمترو (پلميټو) غاب رانيږدې کړ، استاد لومړې خپل لاسي سات ته وکتل، د ماذيګر لمانځه ته لا وخت و،بيا يې جيب ته لاس کړ،ليک يې له جيبه راوويست، په خندا يې ماته په مانادار نظر راوکتل، په خط مې د ديوان الجند په مهر سترګې ونښتې، استاد ليک راکړ لنډ يې ليکلې و:

لنډه کيسه

دمعسکراتو مسؤل استاد اسدالله حفظه الله

السلام عليکم ورحمت الله وبرکاته.

کامل صحت دې رب نه غواړم ،اميد لرم چې خپلو کارونو کې به بريالي روان ياست، ستا په اداره کې مو دوه کسان پکار دي ،چې د دوشنبې په ورځ حتما ځپري کې ما سره وګوري.

والسلام اخوکم سيف الله ارهابي.

د دوه کسانو په نومونو کې د استاد حمزه ترځنګ دويم نوم زما و، ليک مې ولوست اسدالله استاد ته مې وکتل : الله به خير کړي خو لکه چې ارهابي امر صيب زموږ په ترتيب مکمل نه دی پوهه که څنګه ؟

اوس نو دادی د معسکر دوه دورې نقدې تيارې دي، الله دې دا طالب مشرکين هلاک کړي د دوی سترو بريدونو ته د زمينه سازۍ لپاره نو د دوی بادارانو څه حال جوړ کړی، د نورو مجاهدينو ترځنګ زيات استادان هم شهيدان شول، يو معاويه استاد و، هغه هم تيره ورځ ډرون وويشت الله دې قبول کړي، خو لکه چې امير صيب کوم د جنګ پلان لري ،ممکن د بريد وخت نيږدې وي، په هر صورت ورتلل ضرور دي، چې مخکې ليدل کتل وشي خه ده، هسې نه موږ ته يې ډيره تمه وي او بيا تړلې جنګ کې نقشه تغيرول هم په تاوان تماميږي، ځکه موږ

ځان کې څه نه وينو.

اسدالله استاد پوخ پرلت وهلی دروند ناست و، زما خبرې يې په سره سينه ځواب کړې: هو ليدل يې پکار دي ،تاسې ورشئ له نيږدې يې وګورئ الله به خير کړي ، ټولې خبرې ورسره شريکې کړئ .

له استاد څخه مو رخصت واخست ، هغه د چا خبره ډرونونو سمه خوله لګوله ، خو موږ په اطاعت مکلف و، له ابراهيم خيلو څخه مخ په توحيد اباد وخوځيدو ، په ټوله لاره مو له ډرونونو څخه پټ پټانی کاوه ، اخر هم په ډيره مشکله توحيد اباد ته ورسيدو ، شپه مو وکړه او غوښتل مو سهار وختي حرکت وکړو ، خو ډرونونو مو په سفر کې ځنډ راوست ناوخته روان شو ، ځپرې ته ورسيدو ، د فتحې کتيبې د ملګرو يو مرکز ته لاړو، د لمانځه نه مخکې مو د امير صيب کتلو ته تلوسه وه، ملګرو ويل همدلته دی ، موږ ورته کره : ورته ووايې تاجې د معسکر کوم استادان غوښتې و هغه رارسيدلي ، اميرصيب ارهابي چې له نهايت عاجزۍ او محبت څخه ډک انسان و، د ژوند د عجيب او غريب داستان مختلف ارخونه يې ډيرو ورونو ته د درس کتابونه دي ، بلاخره امير صيب له لمانځه مخکې چې خبر شو نو خپله راغې جمعه يې راکړه د لمانځه څخه وروسته يو عالم ملګري د خپل تقسيم اوقات له مخې درس هم وکړ.

د خراسان امير الحرب ارهابي ټولو ملګرو سره يو ځای د مجاهدينو زلمو په لاس پخه شوې لوګو وهلې ډوډۍ او سپيرو لوبياو ته کيناست ، ډوډۍ مو چې وخوړه نو له مرکز څخه ووتلو او بهر د يو دنګ چينار لاندې په زاړه کټ کيناستو، امر صيب په موسکا وويل : ماشآء الله وختي راورسيدئ ، زما خو دومره زر ستاسې د رارسيدو تمه نه وه ، د امر صيب د خبرې په ځواب کې مې جيب ته لاس کړ ، دوه ليکونه چې يو د همدې امرصيب او بل د معسکراتو د مسول ليک و ، يو ځای ارهابي امر صيب ته ونيول ورته مې وويل : امر صيب تاسې دا ليک را استولې و ، نو موږ هم څکه عاجل راغلو چې سره په وخت ځان پوهه کړو .

امرصيب وويل : هو حمزه استاد خو مې ددې لپاره په کار و چې د ملګرو خبرې راته په فارسي کې ترجمه کړي ،څکه جنګ کې ملګري مستقيم رابطه کوي او زه په پښتو پوره نه پوهيږم، او تاته يو ګروپ ملګري حواله کوم ، تر پنځوس پورې کسان دي د يو طرف مستقل جنګ به ته کوې .

الله شته ددې خبرې سره مې رنګ زير وتښتيده،څکه د مسوليت پيټی زيات دروند وي او بيا نو په ګرمو جګړو کې زما په څېر يو کس ته داسې مسوليت سپارل زما له توانه بهر وه ، ما او حمزه استاد له مخکې خبره کړې وه چې که زموږ له طاقته زيات بوج راباندې امر صيب اچاوه نو چې په شريکه يې قانع کړو او له زيات بوج اخستو ډډه وکړو ، امر صيب سره هر مجاهد په خلاص زړه خبرې کولای شوې ،حمزه استاد په خندا رامخ کړ: وروره زما کار خو اسانه دی ته دې نو د ځان غم خوره .

امير صيب ته مې وويل: ګوره امير صيب د جنګ لری او بری ډير کم وخت غواړي هسې نه ته ماته په تمه يې او زما له وجې مکمل يو طرف د ناکامۍ سره مخ شي، او ددغې حالات څخه زه زيات ځان ساتم نور خه فکر وکړه ، د فرد په حيث راڅخه که څومره دروند کار غواړې ان شاء الله د الله په مدد به يې وکړای شم خو د مسوليت نه يم ، څه به مو سر خوږوم اخر مې خپل پاک زړی او خوږ امر صيب په دې قانع کړ چې زما په ځای بل کس تعين کړي ، کله چې توافق ته ورسيدو نو بيا مې ورته وويل : خه اوس نو دا بل ليک وګوره اوس نو چې ستاسې اخري پريکړه هر څه وي موږ ته قبول ده .

امرصيب چې خط ولوست ، راته يې راوکتل ويل يې : سمه ده وروره دا دورې خو هم زياتې ضرور دي ، بس تاسې ته

اجازه ده لاړ شئ په خیر موږ هم د توپخانې لپاره کسان درلیږو چې تربیت شي ،امیرصیب خپلې خبرې وغځولې : خه نو ستا بدیل به څوک شي ستا مشوره څه ده چې کوم ملګري به ددغه ګروپ مشرۍ ته مناسب وي ؟

بس نومونه مې ورته راکتار کړل ، زیات نومونه یې ولیکل ورته مې کړه : الحمد لله د اسلامي دولت هر مجاهد ددې وړتیا لري چې سرګروپ شي ، بس دغه کسانو کې یې غوره کړه .

الله په اماني وخت کې مو ورته وویل: امر صیب چې د جنګ ترتیب برابر شو نو چې بیا مو خامخا راوغواړې ، چې مسولیت نه وي د افرادو په حېث خو ان شاء الله جنګ ته خوشالیږو ، خوږه خندا یې وکړه ویل یې : سمه ده .

رخصت مو ترینه راواخست ، خو فضا دومره خرابه وه چې مخکې کله هم تر دې حده نه وه خرابه شوې ، بیخې د تللو شان نه و ،ما او حمزه استاد سره فاصله ونیوه ، توحید اباد ته راکیوتو ، ملګرو ډیر ست وکړ ، خو موږ سره اسلحې نه وې او پاتې کیدو ته مو تابیه رانغله ، قضا ماذیګر مو مخ په ابراهیم خیلو حرکت وکړ، که څه هم ډرونونه بیخې زیات و خو ځنډ مو ونه کړ ماسخوتن و چې ورسیدو ، د استاد اسدالله کور ته نا رسیده مې په استاد په مخابره کې غږ کړ : په ځای یې ؟

ویل یې : هو .

مال منتظر اوسه درغلم .

حمزه استاد مې رخصت کړ ،زه د استادځنګ ته لاړم ، جریان مې ورسره شریک کړ، ډوډۍ مو وخوړه ماسخوتن لمونځ مو چې وکړ نو د جیټ د تراخو غږونو په شور کې مو د چارماشینه غږ هم واورید چې ډوب ، ډوب اواز یې موږ ته د یوې وحشتناکې چاپې بد خبر راکاوه

دغه وخت مې په کوټه کې د اسلحې د لیدو په هدف سترګې وګرځولې ، په کونج کې پیکا ولاړه وه، د یو نیم سل مرمیو شرید تړې تاو و، ، د کوټې په ستنو کې کلاشنکوفونه هم راځوړند و، د یو کټ لاندې راکټ هم سره له څو مرمیو پروت و،دا زموږ د مرکز اسلحه وه ، زړه مې ډاډه شو ، استاد دننه کور ته خپلې اسلحې پسې ننوت ، چې راغی دروازه کې یې راغږ کړ : ورورو خندق ته شئ ، دا وضعیت د چاپې دی، شپېه وروسته ټولو ملګرو قیدونه شکته کړل او ګوته په ماشه شول .

یو ملګري راغږ کړ : وروره ددې خبیثانو پته نه لګیږي ،اول پیادل ځانونه رسوي، بیا وروپسې جهازونه راځي، پیکا ته یې اشاره وکړه چې دا هم راواخله .

ما ورغږ کړ : تاسې وګورئ طیارې په کوم طرف ګرځي، الله به خیر کړي، خو کوم ملګري که خندق ته ورځئ، نو یو ،یو لاړ شئ چې له مخکې مو په نښه نه کړي او یک زړه لاړ نه شو ، دیوال ته تکیه ستړی ستومانه ناست وم، فکر مې کاوه شه دی چې توحیداباد کې خالي لاس نه یم پاتې شوی ، خو فضا کرار کرار صفا کیده د بې پیلوټه اوازونه چې د جیټ او چارماشیني غږونو کې ورک وو، اوس کرار ،کرار بیرته تر غوږو کیدل،سهار مو پوښتنه وکړه : مالومات وشول توحیداباد کې چاپه وه، ابو سوده ورور شه د بس پورې جنګ کړی و ، له خبیثانو یې سلب هم اخیستی و، دشمن دشاتګ نه وروسته ړوند بمبارکړی و، د سوده کور کې یو طرف بچ پاتې و ،چې بچې او ماشومان یې پکې الله ساتلي و،لاندې د طیب مولوي صیب دواړه تورسري یې کور کې ویشتلي وې، وره د څو میاشتو ماشومه هم ورسره وه ،ټول یوځای شهیدان و ، د سیف الله پیښوري ښځه چې کلونه وروسته یې هجرت کړې و او سیف الله سره یو ځای شوې وه ، هغه هم سره له بچو د امریکایي درنده ګانو په بمبار کې کباب شوې وه ، د طیب مولوي صیب د کورنۍ غمجنې کیسې زیات درد راکړ، هغې ته کلونه ،کلونه پس الله یوه لور ورکړې وه هغه هم د څو میاشتو وروسته د مور په غیږ کې په خواږه خوب ویده شهیده شوه.

مولوي صیب چې د اولاد په تمه یې کلونه صبر کړی و،خو هغه میوه ترینه دې خبیثانو واخیسته.

ددې چاپې لوګې لا نه و ورک شوې ،چې په توحید اباد بیا د وحشت ځادر راخپور شو ، په زاوه ، مرکخیلو ،وادې حصار او اړونده سیمو د برید لپاره له مخکې تیاری روان و، او زیات مجاهدین او اسلحه توحید اباد ته جمعه شوې و ، خو امریکایي درنده ګانو نه غوښتل چې د حق لښکرې دې د شرک لښکرو ته ماتې ورکړي ځکه یې نو د خپلو طالب ملېشو د مرستې په خاطر له برید څخه وړاندې د مجاهدینو د ځپلو په هدف بیا د یوې سترې چاپې په شکل د درې شپې او درې ورځې شبخون لړۍ شروع کړه ،اکثر د کتیبو والا مجاهدین د څپرې خوا ته جمعه کړای شوی وو، اسباب، اسلحه هر څه له مخکې جمعه کړای شوی و، ،امریکایي دارمارانو د ۷۲ساعته عملیاتو په بهانه شپه او ورځ عام بمبار او ړوند بمبار پیل کړ ، په غرونو کې هم شکته شول ، پیادل یې هم راغلل، دوه شپې او درې ورځې عامه بمباري روانه وه ،کورونه او مسجدونه یې یو له مخه بمبار کړل، په لارو کوڅو کې یې زنانه ماشومان او سپین ږیري هم وویشتل، د بمبار په جریان کې ځینې زنانه او ماشومان لا په خندوقونو کې بند پاتې و، هغوی هم له سختو حالاتو سره لاس او ګریوان و، ، بل طرف زموږ میړنیو غازیانو هم خپله بهادري ځرګنده کړه او ددشمن ځایونه یې د قناص او نارنجکو هدف وګرځول، لاس په لاس هغه جنګ به یې اوس په امریکا کې هم په یاد وي چې په دوه میترۍ کې ورسره سرښندونکي غازیان لاس او ګریوان شول او له املې یې بیا له سیمې پښې سپکې او پرځای یې ړوند بمبار ته زور ورکړ چې د عوامو کورونه یې سراسر د ځمکې له مخ سره برابر کړل،د څپرې هغه سیمې چې مجاهدین ورته د لوی هجومي جنګ لپاره جمعه شوي و، له یوه مخه یې په کروزونو وویشتل،د یو الله فضل او خاص مدد و، چې مجاهدین او نظامي تجهیزات یې ټول بچ وساتل.

خو له دې وحشتناکې صحنې څخه بهر کسانو دا فکر کاوه چې یو زنده سر به هم ژوندی نه وي پاتې .

د همدغه سخت وحشت او بمبار په جریان کې چې لمبې یې په دارالاسلام راختونکو طالب مرتدینو لیدلې، په مخابرو کې چغې وهلې چې داعشیانو ته امریکایانو پراخه اکمال وکړ ، خو دلته په لارو کوڅو او پټو کې د زنانه و ، ماشومانو ، سپین ږیرو او آن د ښارو جسدونه شیندلې پراته و .

سخت اندیښمن وم چې بس د جنګ نقشه لکه چې عملي نه شوه ،فکر مې کاوه ، له ټولو سېمو مجاهدین چې څپرې ته ټول شوي و دا هم لاړل ، اسلحه مهمات هر څه لکه چې ختم شول ، امرالحرب او نور مشران ملګري هم لکه چې شهیدان شول .

لیکن د الله چې کومه اراده وه زموږ اټکل د هغې خلاف و، مجاهدین او ټول نظامي تجهیزات الله رک روغ ساتلي و، یو ملګري راته وروسته بیا کیسه کوله چې یو اطاق ته مو ټولې مرمۍ جمعه کړې وې او دهشکه هم پکې وه ، د جنګ په وخت کې دهشکه خو مو بل ځای ته نقل کړه ، لاندې توحیدآباد کې به دشمن جرآت نشو کولی چې ښکاره وګرځي ، له دې ځایه مو سر جګولو ته نه پرېښودل ، خو د دې دهشکې لپاره دغو ظالمانو ټول څپرې بمبار کړ،دا ټولې لوړې څوکې یې هم په کروزونو وویشتلې ، خو ددغه دهشکې ځای یې پیدانکړ، دا دالله غټ احسان و، او بل دا چې دغه یو اطاق ترځنګ بل اطاق بمبار شو موږ وویل چې له هرڅه لکه چې خلاص شو ، خو د الله عزوجل مرستې ته ګوره کومه کوټه کې چې اسلحه او مهمات و، ترځنګ یې بله کوټه بمبار شوه ، ددې کوټې دیوال هم رانړیدلی و او یو کونج یې هم راناست و خو الله اسلحه او مهمات ټول ساتلي و .

امریکایانو فکر کاوه چې د اسلامي دولت مجاهدین او اسلحه یې مکمل ختم کړل او د طالب په نامه خپل شریک ایتلافي عسکر یې د اسلامي دولت له بریدونو وژغورل او اوس به نو په ډاډه زړه مشرکین د دارالسلام په سرحدونو رامرش کړي .

څو ورځنی ناتار تیر شو ،د توحیداباد په لور به چې تلې هغه مخکنۍ نقشه مکمل بدله شوې وه ، هر څه رنګ بنګ پراته و ، ددې ویجاړۍ او وحشت تصویر په لفظونو کې وړاندې کول زما له وسه نه ده .

څو ورځې پس مې د امیرالحرب د رابط اواز تر غوږه شو چې په جدول کې له چا سره لګیا و، پوهه شوم چې کوم ملګري غواړي ،بس له حده زیات خوشحاله شوم چې لا د جنګ نقشه نده لغوه شوې الحمدلله مې وویله .

څو ورځې پس په لاره مخابره په لاس روان وم ، مخابره مې رابیټر کې پرېښې وه ، یو اعلان مې تر غوږه شو: ټولو مجاهدینو ، السلام علیکم ورحمت الله وبرکاته .

یو زیری واورئ!!!

یو ناڅاپه رابیټر خاموش شو د ټولو مجاهدینو غږونه د زیرې د اوریدو په هدف خاموش شول .

رابیټر کې بیا درونд غږ رابدرګه شو : تاسې ټولو ورونو ته دې مبارک وي بیګا د اسلامي دولت مجاهدینو د زاوې او وادې حصار په سېمو برید کړې چې په نتیجه کې الله پراخه سېمې ،وسلې مهمات او نقلیه وسایط هم الله مجاهدینو ته په لاس ورکړي ، د دښمن مرداران څه په سېمه کې پراته دي او ژوندو یې پښې سپکې کړي ، اوس د زاوې په اخري لمنو کې جنګ روان دې خپل ورونه په دعاو کې مه هیروئ .

د اعلان وروسته په یو غږ د الحمدلله اوازونه شروع شول ، شیبه وروسته همدغه اعلان د هرې منطقې په ساده نمبرونو کې د تکبیر د هیبتي نارو سره یو ځای اوریدل کیده.

عثمان تقبله الله په مخابره راغږ کړ: وروره څه کیسې دي ، لوبه خو گرمه ده الحمدلله، ښنگه چل کوو موږ نه څو؟

ته استاد سره ځان پوهه کړه که اجازه وکړي سم خوند به وکړي ؟

ورته مې په خندا ورغبرگه کړه: صبر دې وشه دا اوږد جنگ دی ستا ارمان به هم پکې پوره شي.

له دې برید وروسته نو د وزیرو تنگي توري بورې او نورو اړوند منطقو په اسمان د امریکایي ډرونونو او نورو ډول ،ډول طیارو ځای نه و ، شپه او ورځ نه ورکیدلې ، یوه شیبه یې هم د نقل او حرکت فرصت نه درکاوه ، بیخي نو خبره له برداشت ښخه وتلې وه .

اسدالله استاد رابطه وکړه چې ښنگ ته مې راشه له نیږدې مې درسره کار دې .

بې له ځنډه ورغلم .

ورته مې ویل: الله دې خیر کړي وایه کنه ؟

ویل دلته خو فضاگانې دومره خرابې دي چې هیڅ د دورو چانس نه برابریږي ، ستا ښنگه خوښه ده چې معسکرات توري بورې ته منتقل کړو،هسې نه دلته دغه څو ځایونه دې ملگري رانه پکې خرابه نشي او دا استادان به هم لږ خواره شي.

مال له دی بله خه خبره چیرته ده، خو داسې به وکړو چې که نیم معسکر انتقال کړو ښه به وي ،ځکه هلته هم فضا اعتمادي نده ،نو که هلته چانس و،دورې به هلته کوو بیا څه وخت وروسته به دلته دورې کوو ،خو د توري بورې د اکمال ترتیب مکمل خراب دی هغه مجاهدین کله مرغی او کله آن اغز ته سودا پسې ځي او کله دلته راځي او زموږ خو بیا زیات مصرف کیږي هلته د استادانو د کورونو اکمال هم په موږ دی ځکه هغوی هم دورو کې مصروف وي ،نو مشرانوسره که وکتل شي ،که هغوی د اکمال له اړخه اطمنان راکړ ،دلته بیخي نور نه پاتې کیږو.

استاد ویل سمه ده، والي صاحب خو اوس بیخي تازه تعین شوی رابط یې هم نه رامالومیږي خو د نایب سره به یې وگورم چې څه وایي.

سلا مشوره وشوه ، استاد د ښمڅۍ کلي په لور حرکت وکړ او زه کور ته راغلم پوره درې ورځې تیرې وی چې زموږ د اداري په ساده نمبر کې چا راغږ کړ: وروره رابیټر ته واوړه اسدالله استاد درته منتظر دی .

مال ورغلم گلابه .

په استاد مې غږونه وکړل شیبه وروسته یې خوږ غږ راغبرگ شو : اورم وروره زما او ستا نمبر ته لاړ شه .

مال : فاصله زیاته ده ،کار به وکړي که نه؟

ویل یې : ته ورشه او انتن هم جیگ کړه که کار یې ونکړ بیرته راشه.

ورته مې کړه : دادی بس ورغلم .

په خپل نمبر کې ایله اواز په سخته اوریدل کیده ، حال احوال مو سره واخیست اخر کې وویل : داسې وکړه خپل ملگري ټول راټول کړه ځانونه مجهز کړئ ، د صالح ارهابي طرف ته شئ ، نورې کیسې به هلته وکړو.

په خندا مې ځواب ورکړ : یاره دغسې منم دې خه ، سمه ده ملگري راټولوم په خیر ، خو چې ته راښخه ورک نه شې .

خوشاله په دې شوم چې جنگ ته ځو ، کور په کور زر زر په ملگرو وگرځیدم ،ټول مې راټول کړل .

ټولو ته مې کړه : وروره نیم ساعت وخت لرئ اسلحې زر صفا کړئ. کور کې که د سفر لپاره وچ خوراک ښوک لري ،نو هغه هم ورسره را واخلئ، وادي حیصار ته ځو ان شآءالله، ملگري له خوشحالۍ په کالیو کې نه ځایدل، ټول کورونو ته لاړل.

دغه وخت به نو په ملگرو اختر و ، کورونو کې به دوی د ځان په جوړولو او

د اسلحو په پاکولو بوخت و او زموږ موحدې او مجاهدې خويندې به چاپيره شوې په غريبۍ او ناداری کې به يې کوشش کاوه خپلو ورونو او خاوندانو ته د جهاد د اغزنې لارې د يون لپاره د خوراک توښه برابره کړي ، چا به له غنمو نينې کولې او څوک به د جوارو په جوشولو بوخت و ، نور څه خو به نه و بس د غريبۍ ژوند و .

شپېه وروسته ملګري له يو خوا بل خوا تورې سترګې او غوړې څڼې راوان و ، د ټولو په غاړو کې صفا او غوړې شوې اسلحې وې ، د بوټانو مزي يی کلک کړي و او ټاپونه يې له پراخو سينو کلک تړلي و ، زموږ د ټولو ملګرو يو ډول نظامي ستر پتلونونه و ، ټول داسې ښکاريدل لکه غرني پړانګان ، راتلل او زما ترڅنګ راټوليدل دا نو د خوښۍ خوږې شېبې وې .

ماسپخين ناوختنه و ، اسمان هم د وريځو سپين کميس اغوستې و ، ځای، ځای په کې د بريښنا پړقيدونکو ليکو د باران د راتلو زيرې ورکاوه ، دې موسم ته ځکه خوشاله و چې ډرونونه ورک و.

فضا جوړه شوه، حرکت مو وکړ ، ټول ملګري په يو رنګ لباس کې بلا ښايسته ښکاريدل، د اوښ کلي څخه په تيريدو و، يو مجاهد مخې ته راغې زموږ په ليدو يې له ليرې ننداره شروع کړه ، تر ورسيدو يې له موږ سترګې نه ايستلې، ښه ګرم روغبړ مو وکړ، د رخصتيدو وخت کې يې کړل: وا استادانو دا پتلونونه مو بيخې يو قسم اچولې دي، ګوره دغسې خلک جنګ کې سم تکړه وي ، ګوره چې خه زيري راوړې موږ ورته په خندا ورغبرګه کړه : له نظره مو نه کړې

راته يې کړه : ياره ستاسو په ليدو مې بيرته جنګ ته تللو ته زړه وشو ، زه خو نيمه لار کې را وګرځيدم، دغه مخکې په کچکولي سر کې لږ زخمي شوی وم ، نو زخمونو درد مې لار کې زيات شو ملګرو راستون کړم.

موږ ورته وويل : ورځه وروره الله دې صحت درکړي دا اوږده جنګونه دي بيا به لاړ شې ، اوس موږ ته اجازه راکړه چې فضا بيا راخرابه نه شي .

له دې مجاهد ورور څخه مو رخصت واخست ، شېبه وروسته د صالح ارهابي مرکز کې و، اسدالله استاد سره مو وکتل ،د معسکر د انتقال په هکله مې ترينه پوښتنه وکړه ؟

ويل يي: مشرانو را سره ومنله مشکل نشته ،خو اوس تاسې اميرالحرب جنګ ته غوښتي ياستئ، ستا د راتګ پورې به منتظر يو، خو هغه هم ويلې استادان يوهفته کې درته واپس درليږو فقط يوجنګ کې برخه واخلي.

ما ورته وويل: موږ خو له اولې ورځې تيار وو، خو بياهم نو جنګ دی کيدی شي يوې هفتې نه زيات وخت ولګيږي ، کورونو باندې پام کوه ،که کوم شې کمبود وو، وړوکی عثمان خو شته الحمدلله.

ويل يي : مطمئن شئ ان شآءالله ،خو وخت به ډير نه تيروئ.

ورته مې کړه : وخت زيات تير نه شي، اوس لږه وريځ ده چې شپه توحيد اباد ته په خير ورسوو .

په خندا يي وويل :ملګري وايي چې لاندې به مو موټر کې انتقال کړي چې زاوې ته دمه لاړ شئ .

راسره ناست ملګري چې په مياشتو او کلونو يي موټر نه و کتلې او په ورځو ورځو د غرونو مزلونو ځپلي و په خندا يو بل ته وکتل سره په خبرو شو: دا خو به ډيره خه شي ډير وخت وروسته به موټر کې چکر ووهو.

له دې ځايه مو مخه ښه واخيسته استاد راسره بيرون را ووت، د دعا په خوږو لفظونو يې بدرګه کړو.

چې موږ روان شو نو نری باران هم راښکته شو ، د وزيرو تنګې د غرني خوړ په غاړه خه ورپورته د غره په اړخې کې کوړم کلي ته په غزيدلي تاو، راتاو لښتي کتار روان و ، تېز روان و ، په يو وړوکې کنډو چې ورپورته شو نو ړنګ توحيد اباد راښکاره شو ، په ګړنګينه لار خوړ ته ورکيوتو ، خوړ ته نارسېده له هغې لورې څو متّه ور زلمي راروان و ، ددې زلمو په منځ کې پکول په سر د مظبوطو متو او غټې باډی يو په عمر پوخ کس هم ښکاريده ، ، زموږ په ليدو لرې ودريدل ،ومو پيژندل همدا پوخ او مظبوط سړې د خراسان والي او ورسره يې ملګري و ، حمزه استاد چې يو شوخ طبعته ځوان و ، الله دې قبول کړي ، ملګرو ته يي په خندا رامخ کړ : والکه نيغ ،نيغ ځئ هسې نه والي صيب فکر وکړي چې د معسکراتو استادان هم ولړې خراب کړي .

موږ ټولو وخندل خو د خندا په حال کې مو بره اسمان ته کتل چې هسې نه والي صيب پوهه نه شي چې دوی ګنې خاندي .

بلاخره ور ورسيدو والي صيب او ملګري يې موږ ټولو ته خه کلک ،کلک راغاړېوتل ، له يو سر يې تر بل سرپورې د هر ملګري سره جدا ، جدا احوال پرسي وکړه، د رخصتيدو پروخت يې له ما وپوښتل : اسدالله استاد چيرته و؟

ځواب مې ورکړ : څمڅۍ کلي کې و.

ويل يي : خه ته ورسره رابطه وکړه ، شفر کې پوهه کړه چې کوړم کلي ته راشي لږکار مې ورسره دی.

ورته مې کړه : خه سمه ده چې له خوړ څخه پورې وتلو ، نو رابيتر کې به يې د محمود سره وصل کړم ان شآءالله.

شيبه پس توحيداباد طرف ته په تللې ويااله ورسم شو، استاد مې رابطه کې کړ : کور ته خو به نه يې تللی؟

ويل يي : نه!څه خو نه وو؟

پوهه مې کړ چې دغه طرف لاړشه اومحمود سره بیا رابطه کې اوسه ، بس هغه پوهه شو چې والي صيب دی .

ويل يي : سمه ده ګلابه!

موږ توحیداباد ته ورسیدو ملګري کلک وو، ويل يې : په لاندي لار ځو د موټر چکر وهو مال هغه لاره د خطره ډکه ده ،ولې ځانونه خرابوئ، هم حکومت دی ،هم طالبان دي د دفاع او د وتولو هيڅ ترتيب هم نه شته تير شئ ددغې سفر څخه .

ملګرو ته مې ډير په سخته قناعت ورکړ، شپه مو توحیداباد کې وکړه سهار د ځيري په کړه وړه او له ستړيا ډکې لار ورنيغ شو ، الله شته ښه پوره يې ستړي کړو ، موږ هم ډول په اسلحو بار دانده روان وو، له ځيري مو ځان سره خوراکې توکي او د مخابري سیلونه ښه زيات واخيستل چې هلته ملګروته د خوراک ترځنګ سیلونو ته هم زيات ضرورت دی، باراني فضا وه د چينارګي په لور روان شو.

زخمي ملګري به ځای ،ځای مخ ته راتلل، په خپلو وينو رنګ ګلابي جامو کې به په ټيندکونو راروان و، کوم ملګري سره به چې مخ کیدو ټولو به دا يوه خبره کوله چې لارو باندې ماينونه انتهايي زيات دي ،ګوره ټول په يوځاي را وتلي ياستئ ، هسې نه معسكرات شاړ کړئ ، زيات خيال کوئ، کوشش کوئ په تيرو باندي قدمونه ږدئ او د لارو څخه چپ ځئ.

نور نو د زاوې شنه ، زرغونه او په رنګارنګ ونو، بوټو پوښل شوی ښيرازه او زړه ته خوشالي بخښونکي قريه راښکاره شوه ،د مخابري په ساده نمبر کې د ملګرو خواږه غږونه راتلل، موږ هم د راکړای شوي هداياتو له مخې په ډاکتر صيب غږ وکړ، له ځنډ پرته يې جواب راکړ ، د خپل ځای ادرس يې راکړ ،خو تاکيد يې وکړ چې په سمو لارو رانشئ ، د ماينونو خطر زيات دی ، بس د شړو ،شړو نه استفاده وکړئ او دغه فلان ځای ته چې را ورسيدئ، بيا احتياط وکړئ چې د دشمن مورچه مخامخ ده ،د پيکا ډزي يې در رسيږي، مال سمه ده وروره، رب نه به خير غواړو، چې در نږدې شو بيا غږ کوو پخير سره، د لږ مزل وروسته د چينارګي سيمې ته ښکته شو په يو مسجد کې ډاکتر صيب د خپل بيړني کومک دوا برابر کړی وه ، دا ځای دفاعي خط کې حسابيده، ورغلو زخميانو ملګرو ته سيرمونه چالان و، تازه دمې ملګري به هم اکثر اول هلته او بيا خطونو ته استول کيدل، موږ هم چې بيره کوله نو ورته مو کړل موږ ته د لاري رهبر برابر کړئ ،چې وادي حيصار ته حرکت وکړو، تياره فضا باراني ده ،وريځې راښکته شوي دا مخامخ مورچلونه هم مزاحمت کوي، نومجبور يو د دغو لړو او وريځو نه په استفادي موږ تر خپل منزله ورسيږو ان شآءالله، شيبه پس مو حرکت وکړ ،رهبر نه و، خو لار يي راته سيده کړه ، موږ تر يوځاى ورسيدو لړي او ګردونه اوچت شو دشمن ته ښکاريدو نور حرکت مشکل و، تر ډيره تم شو،ځکه دشمن هم مخامخ و او په لار د ماينونو خطر هم زيات و، د څو ساعته انتظار وروسته يو ځل بيا په خړو تيتو غونډيو د وريځو سپين څادر راخپور شو، نور ملګري هم راغلل، همدي شيبه کې امير الحرب هم له کومه راپيدا شو ، د اول خط په لور روان و، شنه تت رنګ والا کالي يي پر تن و، چې ځاى ، ځاى پيوندونه هم ورته لږيدلي و، سر يې په دسمال کلک ترلی و، مخامخ په سينه يې د شپې دوربين را ځړيده، ښاپ او کلاشنکوف يې هم ترلي و او د تور سرويس بوټونو تسمې يې مظبوطې ترل شوي ښکاريدې غږ يې وکړ: راځئ.

ټولو ملګرو سفر پيل کړ د لارې د ستونزو له امله يو شپه بله هم په لاره کې راغله بلآخره د وادي حيصار په لور مو په داسې لار حرکت وکړ چې د اسمانڅکي غره په خيته کې تيره شوې وه ، فقط د الله په لورينه به تر منزله روغ رسيدای شوی، ساراني هوسۍ به هم په لارو تر سترګو کيدې، د پوره ورځې له مزل وروسته د وادي حيصار د غره پرتو لمنو کې سرو ختينو کلاګانو ته ورسيدو ،کوم

چې زموږ د سفر اخيري منزل و،څو ورځې مو تيرې کړې، د جنګ په انتظار و، مشرکينو کوشش کاوه چې عمومي تعرض وکړي ،خو الله ذليله کړل ، يوه ورځ مرکز کې ناست و، دوه ملګرو ډوډۍ پخوله يو ملګري چاى کاوه، چې د مرکز دروازه ووهل شوه ،په بيړه تر دروازې ورغلم ګورم قاري سعيد تقبله الله دى ام شانزده يې په غاړه ده.

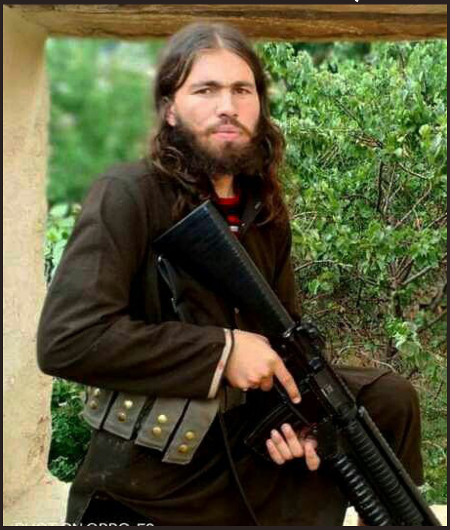

د ګرم روغبړ وروسته يې وويل : امر صيب ته او حمزه استاد غوښتي ياستئ .

موږ هم پوهه شو چې د جنګ پلان نږدې دی، موږ دواړه ورغلو ګورم امير صيب تازه له بلې خوا راغلی ، د کټ په لنګه ناست دي ،لګيا دي له وچې ډوډۍ داسې شخوند وهي لکه د پسه د غوښې سور کړی ورون يې چې لاس کې وي .

امير صيب سره مو خبرې وکړې ، اخره کې وويل : قاري سعيد به درسره نورې خبرې وکړي، قاري صيب د کټ بل سر ته ناست و، هغې ته مو مخ کړ: څه وروره کيسه کوه ، څه کول په کار دي ؟

قاري صيب دوی د جنګ نقشه تکميل کړې وه ، له جيبه يې کاغذ را وويست .

قاري صيب لنډه خبره وکړه ويل يې : جنګ دغه پوړې غونډيو له کبله په ځاى ولاړ دي ، په دغه دريو څوکو د اماراتي مشرکينو درې مورچې دي ورختل نهايت سخت دي ، د غټ صبر او حوصلې والا خلک غواړي ،نو امير صيب تاسو همدغې لپاره راغوښتې ياستئ، ته امير او حمزه استاد درسره نايب ،بس نور خپله به پوهيږئ چې څنګه کوئ ، خو ترصد به اول کوئ ،دويمه شپه حمله ده ،تاسو به اول حمله کوئ، دويم نمبر بيا دلته دا نورې مورچې چې دي، نو دې باندې هم جنګ کوو ان شآءالله،خو مهم همدغه غونډۍ دي ټول کار ورته پاتې دی.

د قاري صيب خبرې خلاصې شوې، ما ورته وويل: اميری کې دې نه يم فقط جنګ کوم ان شآءالله ، حمزه استاد امير کړئ ،نور تکړه ملګري هم شته ان شآءالله، خو حمزه استاد زيات کوشش کاوه ،چې په جنګ کې له نيابته هم ځان وباسي، موږ چې هرڅومره کلک شو ، نو خبره بدله نه شوه ،اخر کې يې خط راکړ ويل يې: دابه شازيب ته ورکړې او په خپله خوښه د فتحې کتيبې ملګرو څخه نهه کسان واخله چې باقي ملګري دفاعي خط کې د قاري سيف الله سره پاتې شي، له دوی مو مخه ښه واخيسته امير صيب هم د دعا خواږه لفظونه په شونډو و، چې راولاړ شو ، له وچ کلک بدن څخه مو ورته لاسونه تاو کړل ، راغلو مرکز ته ،ملګرو په يو غږ وويل : څه کيسه شوه ؟

په خندا مې ورته ورغبرګه کړه : کيسې به وروسته کوو خو اوس مو ټاپونه وتړئ او کومه وچه ډوډۍ چې ده ، داهم ورسره را واخلئ، خو عادل مولوي او دا ابوالروح دواړه دې همدلته سې پايه سره پاتې شي، مزل اوږد دی او کوم ځاى باندې چې موږ بريد کوو هغه ډير سخت ځاى دی، ورختلل بيخي ناممکن دي ، خو الله به مدد کوي ان شآءالله.

ابوالروح چې په پښتو بلد نه و، خاموش ناست و، هيڅ يې نه ويل عادل مولوي صيب وويل : دا کوم طرف دی والکه؟

مال دا موږ چې ترينه هر وخت په تنګ يو ، همدغه غونډۍ دي ، خو الله به مدد کوي ظاهرا خو زياتې ګرانې ښکاري، مولوي صيب هم نور خاموش شو هيڅ يې ونه ويل، ابوالروح مې هم په يو طريقه باندې پوهه کړ: چې يو وخت ته عيسوي وې اوس خو الله درته هدايت کړی دی، په خندا مې خبره وغځوله : د عيسويت ټاپه دې اوس هم د ولو ترمنځ پاتې ده، هسې نه جنګ کې رانه شهيد شې او جسد دې پاتې شي نو دشمن به درنه بيا فلمونه جوړوي چې ګوره دې خلکو سره عيسويان راغلي.

ابوالروح چې پوهه شو ګپ لګوي زيات يې وخندل بيا يې فقط دومره وويل :چې اطاعت اطاعت.. مطلب اطاعت کوم ستاسو چې څنګه خوښه وي.

ابوالروح د هند څخه هجرت کړی و، خپل ځان يې مکمل رب ته وقف کړی و، د زياتو ښاسته اخلاقو خاوند و اکثره وخت به مې چې ليده په اذکارو به يې شونډې خوځيدی، دده د تقوا او اخلاص وجه وه چې الله د استشهادي عملياتو توفيق ورکړ او د ننګرهار په محبس يې اتلوال استشهادي موټر بم بريد ترسره کړ تقبله الله تعالى.

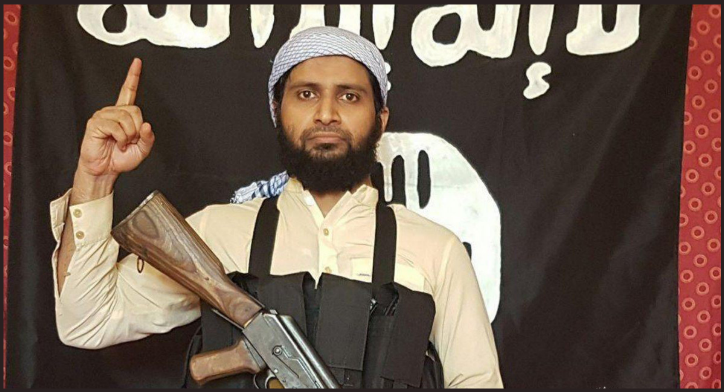

موږ له دوی څخه هم رخصت شو ،د غره په غاړه ،غاړه مو حرکت وکړ ،د وادې حيصار اوچت اسمان ځکی غر په شنو نښترو پوښل شوی و، په منځ کې يې په يو ګرګينه لار ورنيغ شو ،په يوه زيږه بوشکه کې جوشيدلي لوبيا او وچه ډوډۍ مو هم ځان سره دسنګر ملګرو لپاره راخيستې وه .

د غره نيمايي ته چې ورسيدو نو د پورته سنګر په ملګرو مې مخابره کې ورغږ کړ : وروره دوه ملګري مخ ته راوليږئ چې موږ کې نور تاب ختم دي .

ملګرې په خندا ځواب راکړ: خو د همدې کړاونو تيرولو لپاره راغلي ياستئ پريږده

چې عادت شئ.

ملګرې خبر و چې ددوئ لپاره مو خوراک هم را اخيستی، زموږ د راتللو شپې يې شميرلې، د دوئ سنګر زيات لرې او اوچت و، په وخت ورته د خوراک اکمال هم نه کيده او خوراکي توکي به هم اکثره نه و، دې باعظمه زلمو به په نهاره سنګرونه ساتل که به د باران او واورې اوبه وې نو څښلي به يې ګني اکثره به وږي او تږي پراته و.

دا ګڼ ځنګل په نښترو او منځو سم پوښل شوي و، په دنګو ونو کې کږې لارې د وادې حصار د څوکو سر ته ختلې وې، موږ د همدې ګورو ونو په ځنګل کې د قسما قسم مرغانو په شور او شر کې مخ ته روان و، له دې پر کيفه منظرو مو خوند اخست چې کتل مو له بر سنګره دوه ملګري په منډه زموږ مخ ته راروان و.

سامانونه يې راڅخه سپک کړل، سنګر ته ورسيدو ملګري په مختلفو نقطو او مورچو تقسيم شوي و او د ډرونونو د بمبار له ېرې يې د ګڼو نښترو په بيخونو کې مورچې جوړې کړې وې، د رسيدو سره سم زموږ د سنګر ټول ملګري له خپلو ځاينو راولاړ شول، ټولو ته کلک ،کلک ورغاړی وتو، د سنګر د ملګرو وچې شونډې ،باران وهلې اسلحې او له زياتې مودې راهيسې خيرنې شوي ګونج ،ګونج جامې يې د کتو نه وې، زړه مې سخت درد وکړچې ربه دا غرباء مجاهدين هم خلک په ډول ډول نومونو او تهمتونو نوموي او متهموي، د ملګرو صبر تمام و ، سمدستي په خوراک مصروف شول.

موږ په سنګرونو وګرځيدو، ټول مرچلونه او د دفاع نقطې مو وکتلې، اوبه هم خلاصې وی، قاری سيف الله راته کړل: څو ورځې بارانونه وو، واوره يې ختمه کړه ،دغه غټ کمر کې مو ډنډ جوړ کړی و، خو اوس باران هم نشته اوبه مکمل خلاصې دي او د راوړلو هم هيڅ ګنجايش نشته، دې خبرو سره يې په خړو سپيرو شونډو خوږه موسکا وغوړيده.

ورته مې کړه: بس قاري صيب دعا کوه موږ هم د جنګ په نيت راغلي يو، که الله کول په تاسې باندې به هم اساني راشي، خو داسې کوو دغه لاندې غونډيو باندې د تعاروض ترتيب موږ ته حواله شوی دی، خو له لاندې خوا څخه هيڅ د جنګ ترتيب نه کيده ،سپيره ميدان يې مخې ته دې، ټول ملګري له ور رسيدو مخکې خرابيږي، نو امير صېب وويل له بره پرې راښکته شئ ،نو که لږ ورشو او ترصد وکړو چې سبا راته کار اسانه شي؟

ويل يې: سمه ده زه به دلته ملګرو سره پاتې شم دغه نور کوم ملګري چې دې نو ځان سره ترينه يو کس روان کړه.

بس ماهم پخوانی يو جنګيدلی وړی زمری له ځانه سره ملګری کړ، موږ ته بې لار سيده کړه ،ترپوځای ورښکته شو، غونډۍ رامخامخ شوې ،ورته کيناستو دوربين مو راواخيست، د ښه دقيق ځار وروسته را مالومه شوه چې دشمن درې مورچې لرې د اکمال لار يې هم هاغه ده مالومه شوه، زموږ د ورتلو هم دوه لارې دي خو يوې خبرې چې زه ټکنی کړم

هغه دا وه چې زموږ طرف وربانډې اوچت وو بیا چې هدف ته رسیدو ،نو موږ بیا تیټ ځای ته کیدو او مورچې اوچتې پاتې کیدې، حمزه استاد هم چې د نقشې دغې برخې ته به راورسیده نو غلی به شو، بل ملګري هم ددغه ځای په هکله کومه مثبته رایه نه درلوده، واپس شو او سبا ورځ په وخت بیاهماغه درې ملګري راغلو، قناص هم راسره و، اخیري نقشه مو درسته کړه او د دغې نقطې لپاره مو یو د حل لار راوویسته، د ماذیګر د زیړې لمر وړانګو د نښترو په څانګو کې تالی خوړلې چې قاري صیب سره مو رابطه وکړه: وروره تاسو چې کومه نقشه راکړې وه نو هغه او دا حالات سره سمون نه خوري ،په دولس کسانو هم دفاع اوهم جنګ دواړه نه کیږي، نوکه ستاسې د امر مطابق کار غواړئ، موږ ورباندې بسم الله کوو، خو چې هرڅه وشو نو ستاسې د مشورې نتیجه به وي اوکه مورته اختیار راکوئ، نو بیا ورته خپله نقشه جوړوم.

ویل یې : وروره ته لږ صبر وکړه

زه پوهه شوم چې امیرصیب سره مشوره کوي، د لږځنډ وروسته یې غږ وکړ : وروره ستا اختیار دی، څه ډول چې درته مناسبه ښکاري، همغسې نقشه جوړه کړه او ملګري چې څومره پکاریږي ، درسره یې واخله ، سنګر ته نور ملګري همدا اوس درلیږو ان شاءالله.

ورته مې کړه : سمه ده پوهه شوم ان شاء الله .

ماښام شو غږ یې وکړ چې ترتیب څنګه شو، ملګري ځواب ورکړ نن پاتې شو سبا به خبرې کوو، موږ د تکړه او په خیټه د مړو ملګرو په انتظار و ، نن شپه خوراک ته هم په تمه وو،که راورسیږي ،خو راونه رسید ،داشپه هم د ملګرو په نهره راغله ، شپه چې نیمایي ته ورسیده ، د غټو څاڅکو درنه شیبه راغله ، د غرني باران جړی او جکړ ډیر تونده وي ، د باران توندې شیبې تر څو ساعته اوږدې شوې،خیمه هم لمده شوه ، د ملګرو اسلحې هم مکمل لمدې شوې اوبه ترینه لاندې وبهیدې ، ، د غاړې او د څملاستو کالو کې وچ ځای پاتې نه شو، هغه د سجدې لګولو ځای هم نه و ، مکمل خټې وې .

سهار باران ودرید، د اسمان په تیتر د تورې وریځې په لمن کې د شین اسمان ګلونه هم ښکاره شول ، د سحار رڼایې راولګیده نو ملګري خواره شول که چرته یو ګوټ اوبه کوم ځای کې جمعه شوې وې.

یو ملګري په خوشالۍ راغږ کړ : هلئ زر راشئ چې خلاصیږي .

موږ هم ټول ورغلو ، چې ګورو نو شنه واښه راټوکیدلي و ، ملګري ورته داسې خوشاله شول لکه د پسه له غوښو ډک دسترخوان چې دي ورته غوړولي وي ، ټول ورته کیناستل واښه یې شکول او خوړل ، په همدې ورځ مو د جنګ پلان هم و، ملګرو ته مې وویل واښه زیات دي لږ درسره همداسې چانټه کې هم وساتئ چې جنګ درله غاړې دی، خوراکي شیان تر اوسه رانغلل، لاره

هم اوږده ده، چې بیا په نهره خیټه جنګ نه کیږي.

ځینو ملګرو وخندل یو یې په ټوکه راغږ کړ : لاندې ښارونو کې پرتو عوامو او خواصو ته څه پیغام لرې؟

ما خبرې شروع کړې ، چې فکر مې شو، نو یو ملګري راته پټه کیمره نیولې .

ورته مې کړل : د الله بنده ګانو ما فکر وکړ چې دا څنګه خه خلک دي ټول واښه یې راته ځانته پریښودل ،دا خو تاسې له کیمرې وتښتیدئ .

وړپاځیدم او په ډیر منت او زارۍ مې د اعلام له ملګري ویډیو لرې کړه .

ورځ روانه وه واښه مې زیات خوړلي و، زړه مې بد ،بد کیده، مازدیګر شو د تعاروض والا او دفاع والا ملګري مو سره بیل کړل، حمزه استاد د دفاعي ملګرو امیر شو هیڅ یې نه منل ویل یې : زه تعاروض ته ځم.

خو چې د تعاروض لپاره موږ خپله کومه بدیل نقشه جوړه کړې وه هغې کې د دفاع نقطه ساتل د تعاروض نه زیات مهم وو ،مازدیګر ناوخته مو ملګري

جمعه کړل.

د دشمن مورچو ته یواځې څو ساعته مزل و، ترغیبي خبرې مو په ماتو ګوډو الفاظو وکړې، د سنګر ټول ملګري راجمعه و،ملګرو ته مو په یوه خبره زیات ټینګار وکړ چې د دشمن مورچې محکم او مظبوطې دي ،لار هم اوږده ده او مورچو ته نارسیده لار ټوله یوه لوڅه میداني ده ، موږ کم او ورې هم یو ، نو موږ د الله د مرستې په تمه حمله کوو ، هیڅ قوت نلرو بدون له ایمان څخه ، نو دا یوه خبره یاد لرئ چې الله ډیر ، ډیر یادوئ ،لږوخت جنګ کوو خو مظبوطه حمله کوو ان شآالله خو د جنګ په

جريان کې زخميان او شهيدانو اوچتولو باندې بايد مصروف نه شو ملګري مو کم دي،ځکه بياجنګ پاتې کيږي بس حرکت مو وکړ ،د حمزه استاد دوی ځای ته مزل لړ و، هغوئ ته مو وخت وښوده چې دغه وخت باندې تاسو هم خپل ټاکلي ځای ته ځانونه ورسوئ ، ترڅو دشمن د شاه له اړخه راتاو نشي، قاری صيب دوی ته مو احوال ورکړچې هغه نور ملګري دې خپل تياری ونيسي موږ حرکت کړی دی.

تر يوځای چې ورسيدو ددشمن مورچلونو ته مخامخ شو، ټولو ملګرو ته مو په وار، وار د دشمن نقاط په نښه کړل ترڅو په تعاروض کې ورته مشکل نه وي، ماښام ته تم شو تورتم کې مو سفر پيل کړ ، له اته بجې مو سفر شروع کړ ،د شپې مزل و، هر ګام کې د مرګ خطر و، د تلو په لار هم نا بلد وو، شپه هم تياره وه ، لار ګرنګينه او سخت پيچومي و ، ملګري وړي او په لارو نابلده و، هر قدم مو د مرګونو او ګرنګونو په لار و ، خو قدمونه مو کاواکه نه بلکې مظبوط و ، ځکه چې موږ د خپل سپيڅلي هدف په لاره هر منزل ته د رسيدو مزل په پوره بصيرت کولو ، د سهار وخت ته نږدې درې بجې خپل منزل ته ورسيدو، مورچې ته نږدې يوې وړې غونډۍ ته پورته شو، ملګري مو ټول ځای ،ځای کينول موږ دوه نفر مخکې لاړو ترڅو هدف دقيق وګورو، خو ورنږدې شو خو اصلي ځای نه مالوميده، همدې سوچ کې و، چې پهره دار اوچت شو يو خوا بل خوا يې په دې لوره ځوکه له خپله داره برق وواهه ، الحمدلله مې وويله ، چې ځه خه شوه هدف پيدا شو ځان يې خپله راوښود، لاړم پيکاچي مې را وست او هدف

مې ورته په ګوته وخوده .

پس له دې فقط شپږ تعرضي ملګري مې را واخيستل ،ورته مې په خپ غږ وويل :دغه مورچه ده ، راکټچي به له نږدې ځايه بز کوي، پس له هغې به ستاسو جنګ داخل په مورچو کې شروع وي، ترڅو دشمن له خوبه راويښيږي بايد چريکي بسترو کې ووژل شي، همدا وخت مو قاري صيب ته غږ کړل چې ملګري نويو شمېرو ته واړوئ ،موږ ورباندې بسم الله کړه، همدې خبرې سره ملګري هم ورسيدل اول د راکټ فاير سره بره اسمان طرف سرې لمبې پورته شوې

پيکا هم داسې د مزې په خبرو او شور راغلې وه چې مه يې کوه پوښتنه ، له ميله يې کاږه واږه رسام د دشمن په لور ورسم و ، ، د راکټ د بز سره سم زموږ ملګري د مورچو داخل ته رسيدلي و ، د مورچو په داخل کې جنګ شروع و ، ملګري راغږ کړ : وروره مبارک مو شه ، اوله پوسته فتحه شوه .

يوملګرى زخمي دى ، دويمى مورچې ته خپله راشه، پيکاچي ته ستن ماته شوه،

راکټچي هم زخمي و، ډير په بيړه مې ځان ورساوه ،راکټ مې لاس کې واخيست د دوه فايرونو وروسته لمړی بم دستې په ورغورځولوسره مې غبرګ ورخيژئ، ملګري دومره تېز وو ، چې ديته يې هم نه کتل چې خپلو کې يو بل ونه ولي، د جنګ په جريان کې مې قاري صيب باندې غږ کړ : وروره مبارک دوه مورچې فتحه شوې .

خو هغې نه منله فقط په اوچت سپيره غږ باندې خلکو د مردکيو ننداره کوله، دريېمې مورچې ته په رسيدو سره دشمن هغه خپله خوشې کړې وه، موږ الله په خپل تدبير کې د خپل مدد نه وروسته کامياب کړو نه اتکل کيدونکی سنګر فتح شو ، باريک مو اولو مورچو کې د دشمن د تعاروض تابيه ونيوله چې حمله ونکړي، موږ د غونډيو اخيري سرته ورسيدو دشمن يواځې په يو اخيري ساحه کې بند پاتې و، په دوه طرفه مو ملګري ورشکته کړل، ګورم زموږ مخې ته

نږدې د يو مظبوطې باډې او قوي متو مسلح طالب له يوې سوړې راپورته شو ،کلاشن په لاس بې شکته مندې وهلې ، سفيان وربانديې پيکا راښکته کړه ، خو دغه وخت يې د مرګ نيټه نه وه پوره ، له موږ نه هم دجري جوک په زخه ډزو کې معمولي بچ شو او يوې بلې کندې ته يې ځان خطا کړ، سفيان ته مې کړل : متوجې اوسه، زه ورغلم سفيان ډير وويل چې صبر ته پاتې شه زه ورځم خو ما تر دې وخته يوه پنجه مزل کړی و ،بم دستي مې تيار لاس کې و، سيمونه مې سيده کړي و، د نږدې مسافې ته رسيدو سره سم مې چې بم دستي ور خطا کړ انفجار يې ونکړ خو په علت يې وروسته پوهه شوم، نور ماسره هم نه و، ملګري ته مې غږکړ تېز راشه ، ملګري چې را ورسيده ويل يې : څه خبره ده مال ګرنيټ راکړه هغې ګرنيټ راکړ سمدستي مې ترينه کلي کش کړه ور ومې غورځاوه، خو هغه په ډوبه کنده کې ناست و، ايله د کندې په سر ګرنيټ ونښتل او انفجار شو، لږ ځنډوروسته کس راغږ کړ : ای د خلافت والا؟

مال: پورته شه تسليم شه، ويل تسليمېږم ،خو ماته به څه نه وايې.

مال : دلته درته هيڅ نه وايو تسليم شه ،ګنې بل ګرنيټ درغی ، تيار مې ګرنيټ لاس کې نيولی و، سری پورته شو خو ډيره غټه بې ايمانه باډې يې درلوده، شاکر افريدي راغږ کړ: ويل ستاطرف اوس هم د ګرنټونو غږونه راځي څنګه چل دی؟

ورته مې وخندل مال: هو دې طرف کې جنګ لږ اورد شو، خو زيری دربانديې کوم منتظر اوسه، لږوخت وروسته مې د غټې باډې په خاوند متې واړولی، خو هتکړی يې لاسونو کې تنګې وی، په دسمال مې وتاړه پدې مطمئن وم که لږ زور هم وکړي ادا دسمال شکوي او فقط د مردکو په ژبه به ورسره خبري کوو ،ګنې زموږ له توانه وتلی بلا ده ، شاکر مې نمبر ته بوت ورته مې کړل : چاته ونه وايې يو کس مو ژوندی ګير کړ،بس د دې خبرې سره په يو غږ الله اکبر والحمدلله چيغې شوې.

مال څوک خبر نکړې چې جنګ کې يو فی الحال ،خو شپېه وروسته هر چا غږونه کول او د ملګرو روحيه دومره پورته شوه چې په لفظونو کې تعبيرولي نه شم .

کس مو غونډې ته وخيژوه .

مال: نوم دې څه دی ؟

ويل يي :حاجي دلاور.

: د کوم ځای يې ؟

ځواب يي راکړ : د تور غر.

مخابره کې د همدې امارتي مشرکينو نمبر ته لاړم ورته مې کړه: زر شه په ملګرو دې غږ کړه چې زه خو يې ژوندي ونيولم ، او ستاسې هم خير نه شته ، چې وغږيده نو مقابل لوري يې ټول له ډاره داسې چوپ شول چې سږن يې هم نه ختلو ، زموږ ملګرو له اوازه وپيژانده .

دغه وخت د غټو څاڅکو باران هم را شروع شو،د ملاتور په سر ويښته هم نه و، د باران غټ څاڅکي به يې چې په خالي تندي ولګيدل نو په منډه به ورک شول ، له دې صحنې مې زيات خوند اخست .

ما لا تياري نيوه ، فکر مې کاوه چې عام طالب مشرک دی چې د وژلو امر يې رااخلم او همدلته به يې ددې ګنجې سر بوج له غټې تنې لري کړم ، خو ملګرو راغږ کړ : هلکه غټه بلا دې نيولې ، دا ملا تور نوميږي، د تور غر د قطعې مسول دی ، يو وخت د حصارک والسوال و ، زموږ په خلاف يې ډير درانده جنګونه رهبري کړي يو ځل د اته سوه کسانو سره زموږ جګړې ته راغلې و ، خو بيا يې له پښو کار اخستې و او په تېښته بريالی شوی و خو اوس نو ګېر و .

له ملا توره مې وپوښتل : موږ چې جنګ شروع کړ ته چيرې وې؟

ويل يې: دغه اوچته مورچه ماته حواله وه ،خو بيګا د شپې راهسې مې زړه کې ويره وه ګنې د هيڅ نه خبر هم نه وم، نو بيا مې مورچه پريښوده او دغې لاندې خوړګې ته راکوز شوم ،کله چې تاسو تعاروض شروع کړ نو ما ډيره هڅه وکړه چې له صحنې پټشې وباسم خو لږ مزل مې وکړ ،دغې اخوا ځای ته چې ورسيدم ، پښو مې کار نه کاوه ، سپيني مې تښتبدلي وی.

دي خبري سره ولاړو ملګرو ټولو وخندل ، سپيني يې نه پيژندلي،

ورته يې ويل : دا سپپني څه شي وي ؟

په خواره خوله يې ځواب ورکړ: زما پلو کار پريښود.

خو هره خبره يې داسې وه چې بايد ورته مو خندلي وې ،موږ هڅه کوله چې دښمن د همدې له وجې بېرته حمله ونکړي ، خو دښمن مورال له لاسه ورکړی و ، مشر يې هم پدې سوچ کې و، چې په زاوه کې محاصره افراد په کومه لار وباسي، ملګري ته مې کړل سخت تړې يم او وږی هم يم ، داسې وکړه زما بيګ ته لاس ور دننه کړه تور رنګي چاړه راکش کړه.

ملاتور يواځې د خپل مرګ لحظې شميرلې ، د کمر بيخ کې ناست خړې سترګې يو خوا بل خوا اړولې.

ماچې چاړه له پوخه راوويسته امير صېب راغږ کړ : ويل دغه کس زموږ خواته يو ځل راوليږه .

مال : امر صېب قيصه به يې ورختمه کړم ، والله اعلم که بيا زما لاس ته راشي ؟

امر صېب په خندا ځواب راکړ: ويل تاسره مو وعده ده چې درته يې سپارو خو اوس دلته لږ پکار دی.

تکراراً مې ورته وويل :وعده ده؟

ويل يي : هو ان شآءالله.

بس همدې خبرې سره مې ورته وويل : څه لاړشه خو بيرته هسې هم زما خواته راځي پخير ، ملګرو سره مې کړ هغوی لاړل او موږ سنګر کې پاتې شو.

ترمنځ مو زيات وخت تير شوي و،

موږ هم کور ته راغلي و .

يوه ورځ د امنيت اداري زما په نامه په مخابره کې ناري وهلې ورغږ مې کړ ، نمبر ته لاړو ، په شفر کې يې پوهه کړم چې هغه امانت دې درته سپارو، هماغه ورځ فارغ هم وم ،لاړم هلته د اعلام يو ملګرى هم و، ويل دا کس درسره کار لري.

مال : سمه ده .

له مرکزه بيرون شو ،جدا اطاق ته لاړو ،هلته يې يو ورقه راکړه ويل يې : په دغه طرحه يوه خطبه تياره کړه ځينې نور هدايات يې هم وکړل اخره کې يې ويل منتظر اوسه هغه ستا پسه د تحقيق لاندې دي همدې څو ورځو کې درباندي غږ کوو .

زيات خوشاله شوم ، په تلو کې مې د تحقيق برخې په ملګرو ټينګار وکړ چې ګوره حق په حقدار وسپارئ ، زه درڅخه نور لاړم .

په خندا شول ويل يې : پاتې شه ناوخته دى .

څو ورځې پس کور کې وم، موسم باراني و، انجنير صيب راغږ کړ ، نمبر ته لاړو، ويل يې: چيرې يې ؟

مال : خپل طرف کې .

: خه زموږ طرف ته لږ راشه ، د چا درسره کار دى.

ځواب مې ورکړ : خه دادى درغلم ان شآءالله،

چې ټاکلې ځاى ته ورسيدم نو زيات ماشومان او نور کسان راجمعه شوي و ، اول مې فکر وکړ چې کومه پيښه شوې خو چې ورورسېدم نو د امنيت او اعلام په ملګرو مې سترګې ولګيدې .

ملا تور هم خړ غوړونه ناست و .

ملګرو سره له روغبړه وروسته دې نتيجې ته ورسيدو چې نور نو د ملا تور د ذبحې شيبې رانيږدې دي .

ملګرو راته کره : دا ستا امانت مو راوستى ، چې کېږسه يې زر ورختمه کړو ان شاء الله چې موږ ته ډير کارونه راترغاړې دي .

مال : بس تاسې امر کوئ نور نو ترې پيغمه شئ.

له ملا توره مې وپوښتل : د ترم په لار بلد يې ؟

ويل يې : هو ډير پرې تللې يم .

مال : هو نو زموږ په خلاف دې شپه او ورځ په ځان يوه کړې وه يو غر او يوه تږه هم درڅخه په ارام نه وه .

زيات ايتام هم د ماشومانو منځ کې ولاړ و ، هر يو ويل : موږ ته يې راکړئ چې همدلته دې لاندې خوږ کې يې مردار کړو ، کونډو خويندو هم ځوابونه راليږل چې دا موږ ته وسپارئ چې موږ يې ووژنو .

ملګرو ته مې کړه : ځئ چې ځو په خير ماته ځاى مالوم دى اوس يې نو راخخه بل څوک اخلي ، ډيرې ورځې مې ورته انتظار کړى .

شيبه وروسته چې ملا تور زما په يو لاس کې چاړه او په بل کې توفانچه وکتله نو بيا يې دده خبره سپيني وتښتيدې .

په ديکه مو روان کړ ، د غرني خوږ په سينه د لرګو په پول واوښتو ، يو ځاى مو انتخاب کړ .

ملا تور مې په ګونډو کړ ، کله يې

چې چاړه په لاس سر ته ودريدم نو څو کلونه وراندې ليدلې خوب مې راياد شو .

څو کاله مخکې مې يو خوب کتلې و چې په يو ډير خايسته شين باغ کې تور مار له بره راپريوځي زه ورمنډه کړم تيره لور راسره لاس کې وي او مار په لور ميده ، ميده کړم .

هغه وخت يو عالم ملګري ددې خوب تعبير داسې راکړې و چې په اينده کې به ستا په لاس الله د خپل دين يو غټ دښمن ذبحه کوي ان شاء الله .

شيبه وروسته مې د ملا تور (تور مار) په وينو لاسونه سره و .

فکرونو کې مې د همدې امارتي مشرکينو په وحشتونو او جنګونو کې او د دوى په ملاتړ د امريکايي څناورو په بمبارونو کې د خپلو معصومو ماشومانو او مومنو تور سرو ټوټه بدنونه او په اور سوي جسدونه اوښتل او را اوښتل .

د لښکرو احصائيې

خراسان ولايت د شوال د مياشتې د بريدونو پايلې

1443 هـ

ټوليز بريدونه : 29

ټوليزه مرګ ژوبله : 102

امني عمليات	کاتيوشا بمبار	استشهادي بريد	وسلوال بريدونه	غلچکي بريدونه	چاودنې
01	01	01	03	09	15

د بريدونو ځايونه

ننګرهار
کابل
بلخ
تخار
کونړ
پيښور
باجوړ
لغمان
سمنګان

51 طالب مليشې

04 پاکستاني پوليس او آفسران

جاسوس 01

سيکان 02

44 روافض

ويجاړې شوې پايې 04

ويجاړ او زيانمن شوي موټرونه

17

خراسان د مرتدينو مقبره

په خراسان ولايت کې د اسلامي دولت د مجاهدينو د يوې مياشتې د عملياتو بشپړ راپور

د (1443 هـ کال د شوال د 1 څخه تر 29 پورې)

د جګړې نوې څپه

او د طالب مليشو د درواغجنو ويندويانو په درواغجن مخ کلک ګوزار

د شوال مياشت هم د رمضان له مبارکې مياشتې کمه نه وه، غازي شازلمو يو ځل بيا د تاجکستان له پولو د باجوړ تر ښکلو ښېرازه درو او غرونو پورې د وخت د طاغوت" ملګرو ملتونو "لښکر ته کاري ګوزارونه ورکړل، له دې سربيره د اسلامي امت سره دتاريخ په هر پړاو کې خيانت کوونکي رافضيان هم د خپل يو، يو خيانت پور ادا کوي او لا هم ورسره زمونږ درونږ حساب پاتې دی .

د اختر په ورځو کې يو ځل بيا طالب ويندويانو د اسلامي دولت د نشتون اعلان وکړ، خو ورځ لا تېره نه وه چې مجاهدينو د تاجيک طاغوتي سرتيرو پر پوستو له ډير نېږدې څخه د کاتيوشا توغنديو اتلوال بريد تر سره کړ، بريد له اټکل زيات دقيق و او تاجيک سرتيرو لکه د ليونيو په څېر کره شيبه سرحدي سيمه د خپلو ماشينداره اسلحو تر اور لاندې نيولې وه، له بريد وروسته دادی نږدې يوه مياشت کېږي خو لا هم د تاجيکستان په پوله پوځي حالت دی، سرتيري د تيارسۍ په حالت کې دي او هره شيبه د بريد لارې څاري، تر نږدې پنځلسو ورځو پورې تاجيک حکومت خپله دروازه وتړله او له پنځلسو ورځو وروسته د طالب مليشو پلاوی ورغی له هغوی يې بخنه وغوښته چې که ستاسې امنيت ساتلو کې له موږ کومه کوتاهي شوې وي ، نو چې تاسې او زموږ ستاسې شريک باداره روسيه او ملګري ملتونه مو معاف کړي په اينده کې به کوشش وکړو چې د خپلو د امريکا ، روسې ، چين او نورو خپلو طاغوتي ګاونډيانو په شمول د ټولو امنيت خوندي وساتو ، خو د طالب دا باټې او غورې، دربې هسې خيال دی ، د الله عزوجل په مدد به يو ځل بيا غازيان د دوی دغه درواغ هم لکه د تېرو درواغو په څېر په سيند لاهو کړي بإذن الله !

لکه څنګه يې چې په ازبکستان د اسلامي

د خلافت مجاهدينو له لوري په کاتيوشا توغنديو د تاجيکي سرتيرو د مرکزونو هدف ګرځول

دولت د زمرو د توغندیزو بریدونو په غبرګون کې خپلو ازبکستاني طاغوتي ورونو ته له ډاډ ورکولو وروسته یې تاجکستاني طاغوتي باداران ونه شو ساتلې نو دغه راز به تاجیکي طواغیتو ته په درواغو چین ، ایران او ورسره نور طاغوتي ګاونډیان ډاډمن نه شي کړای باذن الله ، له دې وروسته د ټولو په شمول نوبت د چین او ایران دی ،زر ده چې د لوی الله په نصرت به د اسلامي دولت د غازیانو له لورې په خراسان کې د جهاد بلې کړای شوې لمبې د چین په ماډرن ښارونو کې په غرغنډو شي او د ایغور مسلمانانو سینې به پرې یخې شي همدا راز د ایران کوڅې به هم باذن الله ډېر زر د مجوسو په وینو سرې شي ، په پاکستان کې خو هسې هم وار له مخه دا لمبې بلې دي ، ورځ تربلې زیاتیږي او خوریږي ، ازبکستان او تاجکستان دې هم دا بریدونه وروستي بریدونه نه ګڼي دې پسې دې د ښارونو او د کور په درشلونو کې د لمبو او لوګو انتظار کوي .

په داسې حال کې چې د امارت ویاندویان ناکامه هڅه کوي په دوی د شویو بریدونو ارقام او د وراوختو زیانونو کچه بیخي پټه کوٌي او یا یې بیخي کمه وښایي خو لله الحمد اوس نو ټولو خلکو د دوی دا دروغجنه څېره پیژندلې اوس نو دوی دومره درواغ ویلي چې په رښتیا یې هم څوک باور نه کوي نو دادی د شوال په میاشت کې په طالب ملېشو او روافضو د ځای پرځای شویو ماینونو خورا زیاتې چاودنې تر سره شوې چې د دوی د ګڼو موټرونو تر څنګ یې د ګڼو ملېشو او رافضي مشرکینو بدنونه هم کباب کړل.

تېره یوه میاشت کې مجاهدینو نږدې 51 طالب ملېشو او 44 رافضي مشرکینو ته مرګ ژوبله واړوله

د شوال د میاشتې په نیمایي کې د استشهاد د اتلوالې قافلې یو شهسوار ورور " شهرام مؤحد "تقبله الله د خپل دروند بارودي واسکټ سره په کابل کې د استقلال هوټل دروازې په لور ولاړ، کوم ځای چې ګڼ طالب مشران د هغوی د وژل شوي مشر "اختر محمد منصور" د شپږم تلین لپاره راجمع شوي وو، استشهادي اتل وکولای شول له ټولو امنیتي کمربندونو تېر شي او ځان د هوټل دروازې ته ورسوي، کله چې مراسم ختم شول، طالب مشران او ملېشې له هوټله د وتلو په حال کې وو چې استشهادي ورور ځان د هغوی د ګڼو موټرونو او راټولو شویو ملېشو منځ ته ورساوه او هلته یې خپل بارودي واسکټ ته چاودنه ورکړه، چې د لسګونه ملېشو د مرګ ژوبلې تر څنګ یې پنځه موټرونه هم ویجاړ او زیانمن کړل .

یاد برید په داسې حساسو شیبو کې تر سره شو چې تازه طالب ویندویانو د اسلامي دولت د ماتې او د برید د توان نه لرلو ډنډورې غږولې او طالب مشرانو بیا په مراسمو کې د نړیوالې ټولنې د امنیت د ساتلو ټټرونه وهل؛ خو د الله عزوجل په ځانګړي فضل اتل استشهادي داسې سبق ورکړ چې د دوی غاښونه یې وبریښول، که څه هم د نورو بریدونو په څیر طالب ویاندویانو ډېر کوشش وکړ چې د هوټل په مخ کې د دوی د مشرانو او کشرانو په منځ کې شوی برید له هوټل څخه په کیلو مترونو لرې په یو عام سرک په برید توجیه کړي او په کې د دوه تنه عوامو د زخمي کیدو دروغجن خبر خپلو مهار شویو رسنیو او خبریالانو ته ورکړي خو

په خواله رسنیو کې د هوټل په مخه کې د برید د ویجاړیو خپاره شوي کلیپونه د دوی درواغجنه ځیره لا روښانوي او د اسلامي دولت د مجاهدینو د مالوماتو په اساس په دغه بریدونو کې چې لسګونه امارتي مشرکین ووژل شول پنځه عرادې یې ویجاړې شوې او د لسګونو مرګوني ټپیانو څخه یې دادی یو ، یو په خپل نوبت مري چې ښه بیلګه یې دا جهنم ته تازه واصل

Noori ابو فاتح @abofatehnoori · 6d
#له_مشرانو_ګیله؛
نه پوښتنه، نه زنګ او نه غمشریکي.
خلک وایې د افغان وینه ارزښت نه لري، خو زه وایم نه، د غریب وینه ارزښت نه لري.

مشره!
مزې کوه نوشیجان دې، که ستا زوی وای، خدای خبر تر کومه ځایه به دي رسوالی وای.

#درد

Noori ابو فاتح @abofat... · 23 May
#ورورمې!!!
نن د شهید امیر المؤمنین د شپږم تلین په غونډه کې د یوه انتحاري په چاونده کې ژور ټپي شوای، چې تر دمګړۍ پورې بې هوشه ده.
...

شوی مشرک دی .

لله الحمد د امني عملیاتو په ډګر کې مجاهدین خورا فعاله دي، چې تازه یې په ننګرهار کې هغه جاسوس د خپل عمل په سزا ورساوه چې د افغاني بلیک واټر طالب ملېشو لپاره یې جاسوسي کوله، یادو عملیاتو کې که له یوې خوا یاد جاسوس ووژل شو، خو له بل لوري یې دا پیغام هم تر شا پرېښود چې طالب ملېشو ته جاسوسي کوونکي د اسلامي دولت د ځېرکه مجاهدینو له سترګو پناه نه شي پاتې کیدلای ، الحمدلله د مجاهدینو تر ځار لاندې دي، دغه ډول کسان د امني پلګیو سره په لیست کې دي او ژر ده چې امني پلګی دغه جاسوسان هم د خپل عمل په سزا ورسوي، ان شاءالله .

د اقتصادي جګړې په لړ کې مجاهدینو د شوال په میاشت کې د بریښنا ځلور پایې والوزولې، چې مرتدو طالب ملېشو ته یې درووند اقتصادي زیان واړوه .

بل لور ته بیا د پېښور او باجوړ په سیمو کې هم د غازیانو بریدونو کې زیاتوالی راغلی دی، دغلته په تازه بریدونو کې د مرتدو پاکستاني پولیسو دوه افسران او یو پولیس ووژل شول او یو بل تن مرګونی ټپي شو، د دې تر څنګ دا میاشت مجاهدینو د سیک مشرکینو دوه پیروان هم وژلي و او د باجوړ د سالارزو په سیمه کې مجاهدینو د پولیسو په پوسته اتلوال برید تر سره کړ او له پولیسو سره له اوږدې نښتې وروسته مجاهدین بېرته

په پېښور کې د خلافت د مجاهدينو له لوري د پاکستاني مرتدو پوليسو وژل شوی آفسر

سنګرونو ته روغ رمټ ستانه شول .

په ټوله کې د شوال په مياشت کې بريدونه خورا د ستاينې و، که له يو لوري د باړودي کتيبې اتلانو په خپلو ماينونو د دښمن موټرونه کباړ کړل، خو له بل لوري بيا د غلچکي بريدونو ډلګيو د دښمن په زړه کې دښمن ته داسې مضبوط ګوزارونه ورکړي چې اوس دښمن له خپل سيوري هم ډاريږي.

او استشهادي عمليات خو بيا الله الحمد داسې عمليات دي چې د نړۍ هيڅ قوت يې مخه نشي نيولای او د بزدله دښمن د هرې حربې او ناکارې وسلې خوندور علاج دی، که دښمن هر څومره زور ووهي، خو بيا هم ان شاءالله نه شي کولای چې له سينو د باړودي کمربندونو له تاوونکو شازلميو مخې ته سپر شي او د کفري ټلوالې او غربي نړۍ امنيت تضمين کړي.

په وروستيو کې يو ځل بيا وايو چې :

زمونږ جګړه په ټوله نړۍ د اسلامي شريعت د نفاذ او د ځمکې له مخ څخه د هر کفر، شرک او ارتداد د ټغر د ټوليدو لپاره ده، تر څو چې مو دا هدف لاسته نه وي راوړی تر هغې نه شاته کېږو، اګر که په دې لاره کې ټول ووژل شو او هر څوک چې په هر نوم د کفر، شرک او ارتداد ساتنه کوي او يا د کفري او صليبي ټلوالې دوستي او ملاتړ کوي، زمونږ دښمني به ورسره تر هغې وي چې تر څو توبه وباسي او د الله عزوجل دين ته راوګرځي

. والله غالب على أمره ولكن أكثر الناس لا يعلمون.

لاروي
هدف مو سپين، لار مو روښانه د اقصی لاروي
وژنو د هر کفر، الحاد، غرب، امریکا لاروي
تالبه شي به پښېمان په دښمنی د توحيد
که شي هر څومره احمقان تاسره ستا لاروي
په بارود ځان سينګاروو له مرګه ډار نه لرو
مونږ د جنت، د استشهاد، سبيل الله لاروي
مونږ د قران او د سنت د ښکلي بڼ ګلان يو
د روڼ توحيد، سپين شريعت، ښکلا ښکلا لاروي
پروا يې نکړو، که مو لر او بر نړی شي خلاف
يو د جهاد او د قتال تر ورستی سا لاروي
په نبوي منهج ولاړ دی خلافت زمونږه
سر پرې شيندو، يا به يې مونږ يو تر عيسی لاروي.
العزائم
مؤسسة العزائم الإعلامية